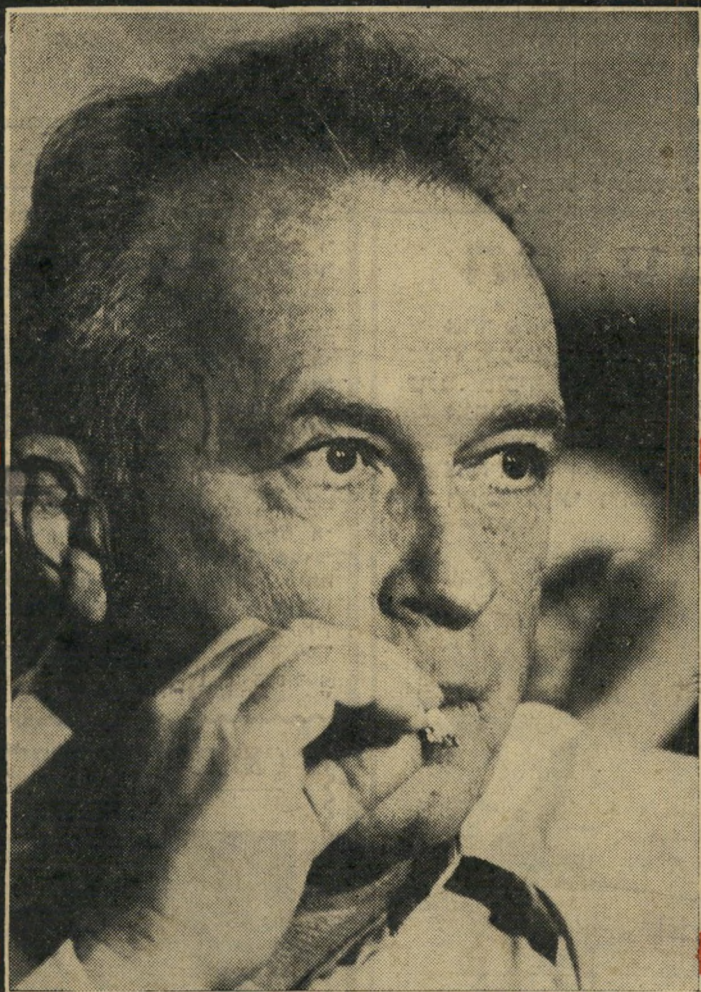

העיתון החדש

ציוח
איוחח

עם פירסום דו"ח אגרנט
מתחיל מסע החרתירה
להפלת ראש הממשלה

קשר

סודי

להפלת רבין?

צוות ZOO הארץ חושף את האמת:

האם לחש ספיר לזנבר?

מה בדיוק הוא לחש • איך זה ייתכן • מדוע זה לא ייתכן • כיצד התבצר עה הלחישה • מי אמר אל מי • מי לא אמר מה • מי הרוצח? • מיהו יהודי?

זנבר בוועידה

ספיר במספרה

האם לחש שר האוצר דאז, פנחס ספיר, על אוזנו של מר זנבר בפתיחת הוועידה הכלכלית שלא יפגע במבטל בנק א"י בריטניה — או שמא לא לחש?

לדברי חוגים המקורבים לזנבר, לא פעל האחרון כנגד מר בן-ציון בגלל התערבותו של שר האוצר דאז, מר ספיר. כך אומר הארץ.

דבר, לעומת זאת, מכחיש את הדבר מכל וכל ומביא תמונה המוכיחה כי זנבר וספיר אינם נראים באותה תמונה בזמן הוועידה (מאי 73).

הארץ, מצידו, שולף תמונה המוכיחה כי שני האישים נראו אכן באותה תמונה באותה ועידה.

וכך לא נותר למערכת ZOO הארץ, אלא לחשוף את האמת במעורבות: זנבר וספיר היו בזמן הוועידה בשני מקומות שונים (ר' שתי התמונות ש"צולמו ע"י צלמנו הזריו באותו יום ובאותה שעה). בעוד שזנבר השתתף בוועידה (בתמונה משמאל) שהיה מר ספיר במספרת צמרת (תמונה מימין) וניהל קרב סטירות והשפרכות נגד

ראש השנה לאילנות מימשש ובא של שום. הבה ונעמוד מקרוב על מהלך הציגות שערנו העצים לרגל יום חשוב זה. בערב החג טבלו העצים ילד בדבש — שתהא השנה החדשה ברה ומתוקה (המהדרין אכלו ילדים מיובשים מא"י) ולאחר מכן יצאו כולם אל הנהר לתש"ל שם השליכו את כל עליהם, ונותרו בשלכת. מנהיג העצים, המכונה דיקטטור על שום היותו עשוי דיקט, הביא את ברכת החג.

תופיק טוביטשביץ
ח"כ לאילנות

את בוא החג בישרו כמה אנשים ש"טבלו מאקזמה (תפחת מוקדמת). העצים פתחו מיד בשיר: „האקזמה פורחת — להיטלר יש קרחת" ואז החלו בחגיגות עצמן.

בצחות הלילה נשק כל עץ לעצתו ו"אחר כך יצאו להסתובב שיכורים ברחובות עד אור הבוקר. חלקם עצים מארזים השרים סנאדות לגבירות לבבם ואחרים עושים צריכה בכל פינה, תחת לעשות זאת במשתלה (1:1). העצים הי"שניים, אלו שהפכו לקרשים ישבו על ספסל וסיפרו את קורות חייהם לצעירי רים משועממים. אותן קורות כללו עליה לארץ מאוסטרליה, ייבוש ביצות, ייעור, וכו'.

למחרת בבוקר יצאו העצים מן היער הסואן לפוש בחיק הטבע. המקום הי"חביב עליהם ביותר הוא התחנה המרכזית, שם יש הרבה אנשים נותני-צל. היתה גם תכנית אמנותית, שכללה הרצאות כמו „כיצד להפטר מקרחת יער" או „איך לחסל פטריות בין הגזעים". אח"כ נערך (המשך בעמ' 3 טור 4)

הליכות ונימוסים (א')

קד קמן

הקוטב המערבי

אחד משרי הכתחון בחלק המזרחי של אגן הים התיכון הציע משהו מעניין: תקופת צינון בת עשר שנים בחזית המערבית שלנו. מזכיר לכם משהו?

אנחנו נזכרנו מיד בכל מיני תקפאות וזכורות-לשוב — החל מגריפה ונוזלים רעילים כרדיאטור, וכלה בהקפאות כספים, בניה ותוצרת-חיוץ.

ראינו בעיני רוחנו את קו הביצורים המערבי שלנו, והוא

כולו עשוי קרח. כוחות האויב המשועממים זוללים אסקימו וצדים כלבי-ים אל מול כוחותינו הקפואים (בפיקודו של גנרל חורף) המצויידים בדוכים לבנים, בדוכונים חאקי וכאיים-מצות לפסח. עשר שנים נפלאות של איגלואים ולוויתנים ומוחלות במקום זחלמים. אולי גם נזכה לביקורם של פירי או שקלטון או אמונדסן, אשר יעפילו בסופת הקרח אל פסגות ג'בל עתקה ואום-חשיבה כדי לתקוע עליהן את דגל הקידמה.

ואז, כמו בחלום, יצלצל השעון המעורר והשלג יפשיר את קני התותחים הקפואים. כל מה שישאר לשני הצדדים נוטפי המים, הוא להכניס פגז לקנה ולצעוק: „אש!"

בר-ביקין

בבר-אילן לא יהיה ועד של סטודנטים ערבים.

אגודת הסטודנטים המקומית מסבירה: לא בגלל היותם ערבים אלא משום שבאוניברסיטה אחת יש מקום לאגודה אחת. ואגודת הסטודנטים מוסיפה ב-נשימה אחת: לוועד של סטודנטים ערבים יש ריח רע של הת-ארגנות פוליטית.

התארגנות פוליטית של גוף ערבי באוניברסיטה יהודית הוא מקרה מובהק של חתרנות.

למאה הסטודנטים הערביים הלומדים באוניברסיטה דתית-יהודית צריך להיות לפה נציג א-פוליטי, יהודי. (אלא אם יצליח ערבי לצבור יותר ממאה קולות). נציג א-פוליטי שכזה, אשר נבחר ע"י תא הסטודנטים של גח"ל או העבודה או המפד"ל ידאג ל-סטודנטים הערבים כאחות רח-מניה, יגן על זכויותיהם כמיעוט שקט ולא מזיק ויסדר להם דיור-הולם אצל דודות קשיות ש-שונאות פרענקים ובמיוחד ערבו-שים מסריחים.

את הערבים השקטים ביו-תר, בעלי התארים בחכמת-יש-ראל ובמקרא, ישלחו כנציגי ה-ווג'ס לתאי הסטודנטים היהודים באוניברסיטאות הגויים ברח-בי העולם, כדי לגבשם כמיעוט לוחם ולהגביר את פעילותם ל-מען העם והארץ.

פסטיבל הזמר בנוסח עדות הבלוטים. כבכל שנה זכתה גם השנה אילנית קטנה ובעלת כלורופיל צבוע. לסיום התקיים מופע קראטה בו הפתיע את הקהל ברושלי עץ-הזעם ששבר ענפים וברוסים להנאת הקהל.

השתילים הרעננים, תלמידי בתי-הספר לעצים, הציגו מסכת אודות אותו עץ פרטי שהיה צורך גדול לעצים העבריים, וסופו שתלו אותו ואת עשרת איצטרו בליו על אדם גבוה. זכר לאותה תקופה נוהגים העצים להתחפש. חביבה במיוחד על השתילים הרכים תחפושות של ג'ון סילבר מאי המטמון, שהיה לו גזע מ-בשר אדם ומת ב"א באדר. הטקס הסתיים בשירת התקווה וב-חריטת השמות והתאריכים על בשרם של רוכלי התחנה.

ועד לראש השנה לתריוזים אנו חוזרים לאולפן למנגינות קלות.

המדור הקלקלי

חשבון הנפאס

לאחרונה חלה עליה תלולה במחירי החשש. * מחיר האצבע, שהיא היחידה הקטנה ביותר בשוק, היה לפני מלחמת יום-כיפור, 15 ל"י. לאחר המלחמה עלה מחיר האצבע ל-25 ל"י, ובימים טרופים אלו, בעיקבות הפיחות והצעדים הכלכליים שנקטה הממשלה, עלה מחירה ל-50 (!) ל"י.

מחיר האצבע	עליה בל"י	עליה ב-%	
לפני המלחמה	15	—	—
אחרי המלחמה	25	10	66.6
היום	50	25	100

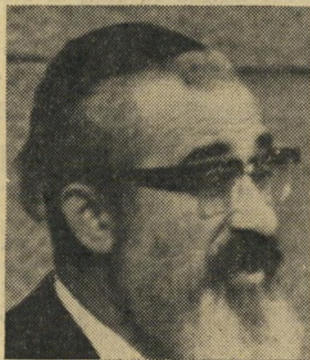
ובסך-הכל, מהתקופה שלפני המלחמה, עליה כוללת של 35 ל"י, שהיא עליה מדהימה של 233.3% (!), אחוז עליה דראסטי שלא היה כמותו בשום מצרך חיוני אחר.

ואכן, הלחץ הכלכלי שמטילה עליה זו על משפחות-מעוטות-יכולת, נותן את או-תותיו המרים וקיימות היום משפחות רבות בישראל שבמצב המחירים הזה אי-נו יכולות להרשות לעצמן לקנות אצבע לשבת.

דובר ממשלתי נימק את עליית המחיריים בהתייכרות הכללית בשוק העולמי. מי. בתשובה לשאלה אם תפצה הממשלה את המשפחות מעוטות היכולת על ההתייכרות ענה הדובר, "איראפטר. אם ניתן להם אצבע, אחרי-כך הם ירצו את כל היד".

* למוצר שמות מסחריים שונים כגון נפאס, כיף, "האש", חומר וכו' — אד ה-מדובר באותו מוצר צריכה בסיסי.

הליכות ונימוסים (ב')

קידה שעירה

הזוכה המאושר באגרנט מפעל-הפיים

האדם המאושר שיזכה השבוע באגרנט מפעל הפיים הוא מר משה דיין מצהלה. מר דיין, סופר ומרצה (פריילאנס), נשוי ואב לשלושה, הוא מהמר ותיק. מזה שנים רבות שהוא מהמר על אותו המספר, ואמנם השבוע האירה לו ההצלחה פנים. מר דיין אינו מתכוון לשנות את אורח חייו בעקבות הזכייה. ייתכן שישקיע את הכסף בקניית קיוסק ודירה לילדים.

כמו כן הפסידו בהגרלה 2600 איש שמספריהם האישיים התחילו ב-2, 9, 4.

המדינה זקוקה לדיין

למעמד שלום. מצורפים 2 קטעים (1 ו-2). נא לסדר את שניהם. אם ועדת אגרנט לא יודת על דיין — להדפיס את קטע 1; אם ועדת אגרנט כן מטפסת על דיין — להדפיס את קטע 2.

תודה, י. ב'פ.

2

עד למלחמת יום הכיפורים הייתי אוהד של דיין. אוהד של האיש ותומך בקו המדיני אותו ייצג. וכשבאה המלחמה וטרפה את כל הקלפים, לא היססתי לרגע. בחנתי את המצב בשתי עיניים חדות ולא היססתי להודות בטעותי. הוקעתי את דיין. הוקעתי את האיש ות-קפתי את הקו המדיני אותו ייצג. ועתה באה ועדת אגרנט ואישרה את הבחנתי הדקה. הדו"ח הסופי שלה ירד עלינו כמקלחת מים צוננים וחיוק את אשר ידענו. לא טעיתי. דיין הכוזב, "הזאב הבודד" הכוזב במלחמה. תורותיו פשטו את הרגל, הנחותיו התנפצו, האיש התמוטט. אולם הבה ונהיה גלויים — דיין לא יישב בבית וגידל פרחים. דיין למד, יותר טוב מכל אחד מאיתנו, את לקחיה של המלחמה. הוא הסיק מסקנות והוא מתייצב היום מול העם עם רעיונות חדשים ודרך חדשה. דווקא תכונה זו — היכולת המופלאה לשכוח את התורות שאבד עליהן הכלח ובניית תורות חדשות, המיו-שמות למציאות הקיימת-הריאלית — דווקא תכונה זו היא ההופכת היום את דיין, בהעדר מנהיג בעל שעור קר-מה כשלו, לאיש שהמדינה זקוקה לו. זקוקה לו מאוד ומיד. במצב הנוכחי רק איש כדיין יוכל לנווט את ספינת ישראל הרעועה אל חוף מבטחים. הבה נשכח את מה שהיה. נשים פנינו לעתיד — נחזיר את דיין לשילטון.

1

עד למלחמת יום הכיפורים הייתי אוהד של דיין. אוהד של האיש ותומך בקו המדיני אותו ייצג. וכשבאה המלחמה וטרפה את כל הקלפים, לא היססתי לרגע. בחנתי את המצב בשתי עיניים חדות ולא היססתי להודות בטעותי. הוקעתי את דיין. הוקעתי את האיש ות-קפתי את הקו המדיני אותו ייצג. אולם, הבה ונהיה גלויים — עתה באה ועדת אגרנט וזיכתה את דיין מכל אשמה ומכל רבב במלחמה הנוראה ההיא. אני נאלץ שוב לבחון בעיניים חדות את המצב ולהודות שוב — טעיתי. לא רק שדיין לא הכוזב, אלא ההפך הוא הנכון: "הזאב הבודד" היה בודד במאבקו העיקש להכנת צה"ל למלחמה, אך איש לא אבה להקשיב לו. הקו המדיני העיקבי בו הלך הוכיח את עצמו, אך האחרים התכופו, נשברו, נסוגו. הוא לא — ועל כך נתן את הדין. דווקא תכונות אלו — היותו זאב בודד, העקביות שאינה מוכנה להתפשר, הקו המדיני הברור, זקיפות הקר-מה, סף השבירה הנמוך, האחריות העצומה — דווקא תכו-נות אלו הן שהופכות היום, יותר מתמיד, את דיין לאיש שהמדינה זקוקה לו, זקוקה לו מאוד ומיד. רק איש כדיין יוכל במצב הנוכחי לנווט את ספינת ישראל הרעועה אל חוף מבטחים. הבה נשכח את מה שהיה. נשים פנינו לעתיד — נחזיר את דיין לשילטון.

תשקיף

רבין מכה על חטא

בעניין

ההפצצות לעומק

ראשיהממשלה יצחק רבין היכה בשי כוע שעבר על חטא, בקשר לחקן בכי רעה לבצע הפצצות בעומק מצריים בתקופת מלחמת ההתשה.

לחנותידעתו של רבין, שכיהן אז כשגריר ישראלי בוושינגטון, היה מישקל רב. שכן הוא טען כי הממשל האמריקאי, ובמיוחד אנשי הפנטגון, תומכים בהפצצות מטרת בעומק מצריים, כדי לגרום להפסקת מלחמתההתשה שאותה יזמו המצרים. כי תוצאה מההפצצותלעומק הגובר הסיכוי הסובייטי למצרים, גדל זרם המומחים הרוסיים אליה והוצבו בה חגורותטילים סמיכות.

בשבוע שעבר, כאשר הופיע בפני חוג "דשיוב" במיפדגת העבודה, הודה רבין כי ההחלטה בדבר ההפצצותלעומק היתה מוטעית, וכי היא שגומה להידרדרות אשר היו כילה למלחמת יוםהכיפורים.

ירידה בורשמים

לחינוך הדתי

בשנתיים האחרונות מסתמנת ירידה גדולה במספר הנרשמים למוסדות החינוך הממלכתיים. לי עומת אלה הנרשמים למוסדות הממלכתייםהכלליים.

בעוד שער לפני שנתיים נרשמו כ-33% מכלל התלמידים החדשים לבתיספר ממי לבתייבדתיים, הרי בשנתיים האחרונות ירד השיעור עד ל-28%, לעומת 72% ש נרשמו לבתיספר הממלכתייםהכלליים.

ראשי החינוך הדתי מאשימים את מנהיגי המפלגה כל מכלל הסיבות בהונחת החינוך הדתי, המהווה את מאגר המצביעים בכוחלעיתיד הגדול ביותר של המפלגה.

ההסתדרות תדרוש

ספרנישומים עופי

מזכ"ל ההסתדרות עומד לדרוש כי נציבות מסייהכנסה תפרסם מדישנה ספרנישומים עופי.

יהיה זה ויתור על הדרישה לפרסם ספרנישומים של כל משלמיהמס העצמאיים, דבר ששילטונות הי מסרבים לעשותו. הספר העופי נועד לפרט, לפחות, כמה משלם כל ענף, ועל מה מבוססות השומות.

צמודימדד -

לא למוכ"ז

הוזק ומתגבש הרעיון שנהבא תנפיק הממשלה צמודימדד רק לרוכשים שידהו. ההסתדרות דרשה להטיל מס על כל הרווחים של צמודימדד, המגיעים ל-40 מיליארד לירות, בטענה שהאלמנטים שבהחזקת ניירות אלה מאפשרת ספינות במימים גדולים מצד בעליהו. הממשלה מתנגדת לכך, בטענה שתהיה זאת מעילהבאמון והפרת התנאים שעליהם נמכרו הניירות, דבר שיהרוס את כושרה של הממשלה לספוג כספים מהציבור בדרך

זו. גם מזכ"ל ההסתדרות קיבל מבול של מיכתבי מחאה מצד מחזיקי צמודימדד.

כפשרה מוצע עתה כי לא יהיה שינוי לגבי הניירות הנמצאים כבר בידי הציבור, אך לניירות שיונפקו בעתיד יהיו תנאים חדשים, שיאפשרו פיקוח על תנועת הניירות והטלת מס על רווחים.

הוצאה בלי אישור

במשרדהשיכון

למרות שתוכנית החומש של משרדהשיכון, לבניית למעלה מ-300 אלף דירות בחמש השנים הבאות, עדיין לא קיבלה את אישור הממשלה, וההתנגדות לה — בעיקר בקרב המערך עצמו — גוברת מיום ליום, הוציא משרדהשיכון הזמנות כי מאות אלפי לירות למיפדד משרדי אדריכלים כתליאביב ובירושלים כדי שיתכננו טיפוסים שיכונים ודירות חדשות.

נושא הוצאתכספים זו, שאין לה כיסוי ממשלתי, עומד לעלות בכנסת דווקא עליידי הניצים במערך, הטוענים כי נעשה כאן אותו דבר שבו הואשמו אבות תוכנית מעלההאדומים, אשר השקיעו כספים בתיכנון התשתית מבלי שהיה להם כיסוי תקציבי לכך.

תקלה למטוס

של אלון

במטוס "אליעזר" שהביא את סגן ראשיהממשלה ושרההחוק יגאל אדון בשבוע שעבר, אירעה תקלה המורה וקברנט המטוס, דויד ("דייב") אורי, כי את שקל כיצוד נחיתתהידורם בי נמליהתעופה של איסטנבול.

אחד ממנועי המטוס יצא מבדל פעולה והקברנט, שידע כי אדון נמי צא במטוס, נועץ בו אם לנחות באיסטנבול, או להמשיך לדוד.

לבסוף החליט הקברנט להמשיך לדוד כשרק שיושה ממנועיו פועלים. הטיסה התמשכה שעה למעלה מהמתוכנן.

ברעם לא יתר

על לישיכתו בת"א

שרהעבודה משה ברעם ממשיך להחזיק את לישיכתו ב,מיגרל שדום" בת"א.

עוד לפני כשמונה חודשים, בעת צירופו לממשלה הודיע ברעם כי יסגור את לישיכת שרהעבודה בתליאביב באחד בינואר השנה, כדי למנוע הוצאות מיותרות. למרות זאת ממשיך השר לבקר פעמיים בשבוע בלישיכתו התליאביבית.

הוצאות אחזקת לישיכת השר בתליאביב, עולות למשרדהעבודה כ-200 אלף ל"י בשנה.

עורךהדין דוד רומלוי

"יבחר כיו"ר

עורךהדין דוד רומלוי, בן ה-44, הוא המועמד של סיעת הרוב בלישיכת עורכי הדין לבחירות שיתקיימו בחודש הבא, לי משרת יו"ר לישיכת עורכיהדין בת"א.

במועמדותו של רומלוי תומכים הנשיא הנוכחי של הלישיכה הארצית, יצחק טוניק, ורשימת הצעירים שבראשה עומדים עורכיהדין אמנון גולדנברג, ואלי זוהר, ובחירתו נראית כמובטחת.

בוטלה שביתת

רואייהחשבון

לישכת רואייהחשבון ביטלה את שביית ניהול ספרייהחשבון שעליה הודיעה. השביתה הוכרזה כמחאה על הודעת נציבות מס

ההכנסה, כי על כל רואייהחשבון להגיש את מאזני החברות שהם מטפלים בהן עד סוף דצמבר 1974. רואייהחשבון טענו, כי בגלל המלחמה וגיוסי המי לואים אין הם יכולים לעמוד בדרישה זו, תבעו לה אריך את מועד הגשת המאזנים עד לחודש מארס 1975.

השבוע הודיע נציב מסייהכנסה לנשיא לישכת רואייהחשבון, נחום פריידקס, על הסכמת האוצר לדחייה.

אפשטיין

בקשיים כספיים

סוחרהמכונות הידוע יעקב אפשטיין מתכונן לביטול לחו"ל לתקופה ממושכת. אפשטיין נתון בקשיים כספיים, סגר שניים משלושת המיגרשים למכירת רכב משומש שהחזיק בתליאביב.

כמה מנושיו של אפשטיין הציעו לו, לטובתו, כי יישאר בארץ עד גמר תשלום החובות. לאפשטיין רכוש רב במיגרשים, וכן וילה מפוארת.

מישרדהמיסחר

"בא בשר

מישרדהמיסחרוהתעשייה מתכונן לייבא בעצמו בשר קפוא, לבטל את קנייתו באמצעות יבואנים פריטיים שייבאו את הבשר עד כה.

נציגי הממשלה החלו במגעים בארגוני טינה, כמגמה לייבא את הבשר הקפוא ישירות, לחסוך את ריווחי היבואנים.

חוגים בענף מצביעים על חוסרהכישורן של מישרדהמיסחרוהתעשייה בניהול ענייני הבשר עד כה, כהוכחה לכך שיש ללכת בכיוון הפוך: לבטל לגמרי את הפיקוח הממשלתי על יבוא בשר, להתיר יבוא חופשי בלי התערבות ממשלתית.

היבואנים טוענים כי בשנה האחרונה רכשה הממשלה כמויות ענק של בשר, בי מחירים העולים בכמה מאות דולר עד מחירי הן השוק, הוצאה כ-15 מיליון דולר יותר מהנחוי.

פסטיבל שירי בירה

פסטיבל-זמר חדש עומד להתווסף לשורת פסטיבליהזמר בישראל: פסטיבל שירי בירה. הפסטיבל, שישא את השם הבה נשירה ונבירה, ייערך בתחילת חודש מארס הקרוב בהיכל התרבות בתליאביב, ויטלו בו חלק משוררים, פיומנאים ומלחינים מהשורה הראשונה — שאיש מהם עדיין לא נטל חלק בפסטיבלי הזמר שנערי כל בארץ בחמש השנים האחרונות.

בפסטיבל, המארגן עליידי חברת בימות, ישירו האמנים את השירים המועמדים לתחרות כשהם לבושים בתלבושות הקשורות לתוכן השירים.

חידוש נוסף: מגיון הקולות ייעשה באמצעות מחשב איי.בי.אם. שיספור את הצבעת הקהל על גבי מסך שיוצב על הבמה, כך שכל מצביע יוכל לראות איזה מישקל מהווה הצבעתו בבחירה.

נבון בראש

סיעת המערך?

רכים הסימנים לכך כי ח"כ יצחק נבון עשוי להיבחר בקרוב כיושב ראש סיעת המערך בכנסת ויושב ראש הקואליציה, במקומו של ח"כ משה ורממן.

הדרישה להחליף את ורממן יצאה מפיתחם ספיר, אשר התכוון להכניס לתפקיד את אישיאמונו, ח"כ עדי יפה. אולם נראה כי נבון, המרבה לי אחרונה להופיע לשיבות הפיעה, ירצע במקומו של יפה, הצעה שלא תי תקבל בהתנגדות הניצים במפלגה וגם מיועדת להרחיק את נבון עוד יותר מרפ"י.

חשבן 1952

זוהי חידה חשבונית. כל ריבוע מסמל סיפרה. לאותן חספ-רות יש אותם סימנים. בעזרתן של פעולות חיבור וחסור כפל וחילוק יש למצוא איזו סיפרה מציין כל סמל של ריבוע.

$$\begin{array}{rcl}
 \begin{array}{|c|c|c|} \hline \blacktriangle & \triangle & \square \\ \hline \end{array} : \begin{array}{|c|c|} \hline \blacktriangle & \square \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|c|c|} \hline \triangle & \square & \square \\ \hline \end{array} \\
 + & + & + \\
 \begin{array}{|c|c|} \hline \square & \square \\ \hline \end{array} + \begin{array}{|c|c|c|} \hline \blacktriangledown & \triangle & \blacklozenge \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|c|c|} \hline \blacktriangledown & \triangle & \triangle \\ \hline \end{array} \\
 \hline
 \begin{array}{|c|c|c|} \hline \blacktriangle & \triangle & \text{diagonal lines} \\ \hline \end{array} - \begin{array}{|c|c|c|} \hline \blacktriangledown & \square & \triangle \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|c|c|} \hline \square & \triangle & \blacktriangledown \\ \hline \end{array}
 \end{array}$$

קצר וצמוד

14% ריבית שנתית מצטברת
או 6 1/4% ריבית + 100% הצמדה
של הקרן למדד.
[למפקידים ל-60 חודש]

התכנית היחידה
הנותנת ברירת הצמדה
כבר לאחר 24 חודש

הבנק הבינלאומי
הראשון לישראל בע"מ

סניף ראשי: שד' רוטשילד 39 ת"א, טל. 293251

מגע ידיך - האם הוא עדין?

ידיך עושות בכל
הן מכבסות וממרקות,
הן מלטפות, מטפלות, מתקינות...
האם ידיך עדינות? האם הן מטופחות כראוי?

טפחי את ידיך והגני עליהן ב- **נקה** קרם ידיים.
הקרם החדש של "נקה" מטפח את עור ידיך
ויחד עם זאת מטפל ביעילות
בכבועות קור, בחסמים וביובש החורפיים.
"נקה קרם ידיים" מכיל גליצרין ועשיר
בחומרים מרככים. ועוד יתרון חשוב לו -
"נקה קרם ידיים" חסכוני במיוחד:
הוא פעיל ביותר ותוכלי
להסתפק בכל שימוש
במחצית הכמות
שהורגלת לה.

מוצר איכות נוסף של "מפעלי נקה" בע"מ.

הוצאות לא-כפולות

תשומת-ליב הופנתה לקטע בכתבה "כנסת מתחת לשולחן" (העולם הזה 1943), שבו מתייחס הכותב לח"כ נוהה קצב. נאמר שם כאלו מקבלת ח"כ קצב מתרשות המרכזית לצרכנות בהסתדרות הוצאות כפולות של אש"ל ונסיעות, הן בתוקף היותה, לשעבר יו"ר הרשות וחברת הוועדה-המרכזית של ההסתדרות, וכן הוצאות דומות כחברת-הכנסת.

בבדיקה שעריתי בגיבורות הוועדה-פער, על הובהר לי כי מאז נבחרה הגברת נוהה קצב לכנסת, היא חלה לקבל שכר ב-וועדה-הפועל, ואיננה מקבלת מההסתדרות כל הוצאות אש"ל ונסיעות.

שמואל פולר,

דובר ההסתדרות, תל-אביב

חלוקת השלל מקפחת

קראתי את הכתבה על חלוקת העיתונים בצה"ל (העולם הזה 1960). ואכן כחייל בצה"ל יכול אני להעיד שבעת האחרונה החלו עיתונים כמו שטחים והמוזיקה, להור פיע אצלנו מדי יום-בידומ, ברצוני להדגיש, שעיתונים אלה אינם נקראים על-ידי אף אחד, איש אינו מביט בהם — ועד-מהרה הם מוצאים את מקומם בשירותים, כתחליף לגייריטואלס (שחסי רונם הוא בעיית לחוד).

בדרכי לחדר-האכל, כאשר חולקו ה-עיתונים, נותר בידי גיליון של העיתון שטחים, עברתי בריפוף על העיתון, ומי כיוון שלא מצאתי בו דבר שסיקרן או עניין אותי, ומכיוון שזה עיתון דתי, ובתנאי אותו לחבר דתי במחלקה, הלז הבט ב-עיתון, גיחך וזרק אותו...

מדוע מבזבזים סתם כספים? ויתר על כן, מדי יום מוצאים חיילים ממיטב כספם על העיתון חדשות ספורט, או על השבועון העולם הזה, אשר מכלים את משר-כורתו הדלה של החייל.

ובאותו עניין: גם העיתונים המצויים אינם מתחלקים בצורה צודקת. אנו, הי-חיילים, זוכים בדרך-כלל לקבל את דבר והצופה, בעוד שהמקורבים למפקדה זוכים לקבל את העיתונים היותר מבוקשים, כלומר עיתוני-הערב.

במיוחד אמורי הדברים לגבי הנשאים לתורנות-שבת בבסיס, לאלה נשארים רק עיתוני-הבוקר, הדלים יותר, ולפעמים אף ללא המסמך-לשבת, המוצא את דרכו אל המקורבים למפקדה.

י.פ., פתח-תיקווה

"ייהוד הגליל"

סיסמה ניבית

הסיסמה של "ייהוד" מקום כלשהו ב-ארץ, פוגעת קשה בריגוש אורח-הארץ הערביים, שגם בשבילים הארץ הוא מולדת אבות-אבותיהם מזה דורות רבים (ואולי אפילו מוצאם של חלק מהם הוא מתערובת של חיילי מוחמד מהמאה ה-11, ביצית עם אבותינו הקדמונים). הרגשת הבית הטובה שלא, בלי קיפוח והפליה על רקע לאומי, רק עלולה לחזק את נאמי-נותם לארץ.

מובן ששל המדינה לעשות הכל למען פיתוח יישובי הגליל היהודיים והערביים כאחד, שבה מפגרים בהתפתחותם והסובי-לים בעיקר מחסור מיפעלית-עשייה ומ-קורות-הרנסה אחריהם, ומחסור בשירותים תרבותיים וחינוכיים. כתוצאה ממחסור זה עוזבים את האזור צעירים רבים, תחת שהוא יהיה מקור למשיכה לחושבי מרכז-הארץ.

כעת, לאור סכנת האבטלה המאיימת גם על מיפעלית-העשייה בגליל, הרי הפי-ניית האמצעים להתחליוות בשטחים, כי-דוגמת מלח-האדומים, במקום להענותם לפיתוח הגליל ורווחת תושביו היהודים והערבים, היא ממש שעורריה מאין-כמות. נוסף לנוק המדיני הנגרם מכן, הרי כימטש ברור ש-עובדות בשטח" לא ימ-נעו, בסופו של דבר, את החזרתו לבעליו, אלא רק ישפכו דלק על מדורת המלחמה.

חנה לוי, תל-אביב

ארץ מיסים ונפלאות

האוצר צועק חמס / כל תושב חייב במס / מפרש ומצטט / כל אזרח צריך לתת. מס אחיד ומס מקיף / מס רכוש וביטוח / מס אמת ומס נכון. מס שבת ומס יום-החול / מס כחול-

השווייצי והחברות הוואדויות, גרמו לתגובות-רשורות, שהראשונה בהן היתה פרשת הפסד השקעותיה של החברה ל-ישראל. העולם הזה תרם את תרומתו ל-חשיפת השעוררייה, אם כי לא גילה אותה. אולם העולם הזה היה העיתון הראשון שפירסם את דבר מעורבותו של קונצנר סולל-בונה בפרשה, ואת חלקו בהפסדי החברות הוואדויות של הד"ר סיבור. בשיאה של שעורריית החברה לישראל, גילה העולם הזה (1936): "פרשת הסתב-כותם של סיבור רוזנבאום ומיכאל צור היא רק התחלה של חשיפה כללית במשק. עובדה שנודעה רק עתה היא, כי סולל-בונה הסתבכה בחברות הוואדויות של רוזנבאום בחמישה מיליון לירות לערך..."

מייד אחרי פירסום זה נעשו מאמצים לטשטש את מעורבותה של סולל-בונה בפרשה, ולקבל חזרה את השטרות וה-אישורים שנתן הקונצנר לסיבור רוזנבאום. ייתכן שהמאמצים להשתיק ולהפחית על חלקו של סולל-בונה בפרשה היו מצליחים, לולא המשכנו במערכה ביורות נוספות. אורי אבנרי אינו עוד חבר-כנסת. אבל בתפקידו כחבר הוועדה-הפועל של ההסתדרות הוא יכול היה להביא את כל פרשת הסתבכותה של סולל-בונה בפני מליאת הוועדה-הפועל, ובפני מוז"ל ההסתדרות ירחם משל בעיקבות תביעותיו של אבנרי נאלצה ההסתדרות למסור את חקירת ה-פרשה למבקר ההסתדרות. אבנרי לא הס-תקס בכך, פנה במכתב ליועץ-המישפטי, מאיר שמגר, בו תבע כי גם המדינה תפתח בחקירה כדי לגלות מי אחראי ל-הפסד מיליונים מכספי הפועלים בהסתדרות. בשל העיסוקים המפוקפקים של מנכ"ל סולל-בונה עם סיבור רוזנבאום.

הדברים המשיכו להתגלגל, עד אשר הת-ליט צבי רכטר כי עליו להציג בפני הציבור גם את גירסתו-שלו על מה ש-אירע. הוא הומין אליו את העולם הזה. בפגישה, שבה השתתפו מצד העיתון אורי אבנרי ויגאל לביב, נפרשו בפני מנכ"ל סולל-בונה כל העובדות שנאספו במערכת על עיסוקת הקונצנר שהוא עומד בראשו עם החברות של סיבור, רכטר נתן את גירסתו לכל נקודה שהועלתה. כתוצאה מאותה שיחה פורסמה ב-27 בנובמבר 1974 כתבת-שער גדולה על הפרשה (העולם הזה 1943). ובה פורט כל הטענות וההסברים, שיועלו כנראה במהלך מישפטו של רכטר. באותה כתבה נטען, כי מעשים מסויי-מים שעשה רכטר מהווים עבירות לפי משמעות החוק הפלילי הישראלי. ואומנם, לגבי אותם מעשים עצמם מואשם עתה רכטר בעבירות של זיוף, עושק וזיממה.

שער "העולם הזה" 1936 ודחיפה לפעולה

לא היה לנו מעולם דבר אישי נגד האיש צבי רכטר. איש מאיתנו גם לא הכיר אותו אישית. בסיפולנו בפרשה ניר-סינו להיות אובייקטיביים ככל האפשר, ולתת גם לאיש המואשם לפרסם את הס-בריו. אין זה מתפקידנו להיות שופטים. לשם כך קיימים בתי-הדין המישפטיים במדינה. אולם כדי שאנשים במעמדו של צבי רכטר לא ירגישו עצמם מוגנים וחסיים מעבר ומעל לכל חוק; כדי שניתן יהיה לחקור גם אותם ולברר את מידת חפותם או אשמתם — קיים העולם הזה. פרשת רכטר היא הדוגמה הקלאסית לכך.

חנה לוי

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 03-243386 • תאריך: 136 • מען מברקי: "עולמפרס" • מודפס ב"רפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רחוב בך-אביגדור • הפצה: "גד" בע"מ • גרופות: "צינקוגרפיה כספי בע"מ" • העורך הראשי: אורי אבנרי • המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.

קרא ירי

צבי רכטר, מנכ"ל קונצנר-הענק סולל-בונה, נעצר בשבוע שעבר על-ידי המיש-טרה כחשוד בעבירות של זיוף, עושק ומיממה. רשוחרר בערבות של 100 אלף ל"י על-ידי בית-המישפט השלום בתל-אביב.

כרוניקה זו אינה מספקת מידע פורמא-לי בלבד. יש בה משמעות החורגת מעבר

מנכ"ל רכטר גילוי

למובנן של המילים היבשות. כי צבי רכטר אינו סתם מנכ"ל, הוא אחד מעמודי-התווך של המישטר במדינה. צבי רכטר לא נעצר אחרי שנתפס ב-גניבה או דרס אדם ממות, הוא תחשך, נחקר ונעצר בגין עבירות שעד לפני זמן לא רב היו חלק מ-ההשיטה, שבאמ-יתנה ביססה מפא"י, ואחר-כך מיפלטת העבודה, את שילטונה במשך שנות דור. כשאדם במעמדו של רכטר נעצר ומועמד לדין בשל עבירות אלה — מבלי לקבוע אם הוא אשם או לא, דבר שבית-המישפט יצטרך לפסוק — זהו סימפטום לשינוי הטוטאלי במערכת המישגים וההשיטה, הי-מתגש ועובר על המדינה. ואין אולי מיקרה מובהק יותר מפרשת צבי רכטר, המדגיש ומבליט כל-יך את חלקו של העולם הזה בקיעוקע אותה מע-רכת כלכלית פסולה ומושחתת, שהביאה את המדינה אל סף שואה כלכלית.

הגילוי הראשון חשיפה

משותפת, בשם אוניון ישראל-שווייץ. מנהל החברה מטעם מפא"י הוא אברהם גבעון, לשעבר גיזר ממשבר המרכזי. ● מכיוון שהגיוון בעסקים הוא הבי-טוח הטוב ביותר להצלחה, לא הצטמצמה חברת מפא"י-רוזנבאום רק בייצור השפוי-פרות. היא רכשה גם 59% ממניות חברה להשכרת-רכב בשם פאראבנד טורס, ובה-חנות הדיזיט-פרי במל-התעופה בלוד. עסקים אלה של מיפלה פוליטית ב-ישראל עם מי שהתפרסם כבנקאי של ה-מאפיה, היו מפוקפקים מלכתחילה, מימנו בצורה עקיפה ובלתי-מבוקרת את פעילו-תה של מפא"י. ומערכות הבחירות שלה. העובדה שלגיבור "סולל-בונה היתה או מעורבות פעילה בעסקים אלה, חייבה חקי-רה כבר אז. ייתכן שאילו היתה מתקיימת אז חקירה כזו והיו מוסקות המסקנות המתבקשות, לא היו הדברים מתגלגלים עד להפסד של מיליוני ל"י מכספי חברי ה-הסתדרות, ועד למעצרו של צבי רכטר השבוע. הסתבכויותיו של סיבור רוזנבאום, הבנק

לבן-כחול / מס צעיר ומס ישיש / מס סיגריות וחשיש. מס שמיים ומס קרי-קע / מס איור ומס חלקה / מס אוויר ומס עשן / מס חדש ומס ישן.

מס על לחם ועל סולת / מס למעוטי-יכולת / מס כלה ומס חתן / מס גדול ומס קטן. האוצר צועק חמס / אנה נעלם המס ? / מי יודע, מי מכיר / גנבים מקיר-אל-קיר.

ארץ נפלאות, גיסים / משלמים המון מיסים / ובמקום לרכוש מטוסים / ממל-אים את הכיסים.

שמואל אידון, תל-אביב

זהות מיקרית

קראתי את הכתבה (העולם הזה 1947) אודות "הסרגיה של גלוריה סטיוארט". חבל שהרשיתם לעצמכם "להרכיב" סרי-פור על גלוריה ועלי, מפוסת-שמועות ומן הדימיון. כל זהות בין מה שכתבתם אור-דוטי בכתבה הנ"ל לבין האמת, הינה מיקרית וכימעט שאינה קיימת.

איני מעלה על דעתי כי היתה לכם כוון-נה ודונית, אך כתוצאה מן הצורך שלכם

סופר
לא אמרתי

בסיפורים דרמאטיים גרמתם לי, במיקרה זה, עוגמת-נפש.

איני מתכוון להעמיד את הדברים על דיוקם, שהרי את מי זה מעניין ?! אך בר-צוני דק להכחיש כל ציטטה בכתבה, אשר נכתבה בשמי.

ארי פופר, ניו-יורק

הגבויות לא קפאו

בהרצאתו בפני פעילי מועצת פועלי חי-פה, דחה מר דיין כמה ביטויים שמייחי-סים לו, בין השאר כי התנבא אי-פעם שלא תהיה מילחמה משך 10 שנים.

על נבואתו זו של מר דיין קראתי בומ-נו בעיתונות. אולם, ברשותו האדיבה של ב. מיכאל, אצטט מדבריו בהקשר זה: "בשבועון טיים, ב-30 ביולי 1974, חת-פרסם ראיון עם משה דיין. ראינו אותו גירלד שכטר..."

שם, בעמוד 13, מופיע המישפט הבא: "עשר השנים הבאות, מנבא דיין, תראינה את הגבולות קופאים לאורך קווייהם הנר-כחיים — אבל לא תהיה כל מילחמה רצי-נית באיזור". בסך-הכל, זהו הסינגון של משה דיין.

אדיעזר פומרניץ, נהריה

הספורט מתחדש

לאחר שנים של הפסקה, שמחתי להי-ווכח שחידשתם את מדור הספורט. אבל עכשיו פתאום קיצצתם בו, ואפילו ביטלתם אותו.

אנא, חדשוהו. הוא היה מעניין מאד.

יעקב גפני, תל-אביב

סבלנות, סבלנות.

כל סוללה עוברת בקרת איכות

לפני שהיא מגיעה אליך.

כדי שסוללת עוצמה "אמקור" תהיה ראויה לשמה, כדי שהיא תוכל לספק את השרות המיוחד שאתה מצפה ממנה - עוברת כל סוללה בקרת איכות שאין כמוה לקפדנות: תחילה נבדקים חמרי הגלם בדיקה מדוקדקת במעבדה המשוכללת של המפעל. עין הטכניקה עוקבת אחר הסוללה בכל שלבי הייצור על פס הייצור עוברת כל סוללה בקרה של ציוד מתוחכם ביותר: מד מתח אלקטרוני ואם אינה עונה על דרישות התקן הבינלאומי - היא נפסלת אוטומטית.

הסוללה מהמפעל היא עוברת בקרת אינדיבידואלית נוספת. התוצאה - בקנותך בחנות סוללת עוצמה "אמקור" אתה מקבל את המוצר המשוכלל והטוב ביותר. אל תסתפק בפחות.

"לי תמכור רק אמקור!"

סוללות
עוצמה
אמקור

תעריפון המנויים של העולם הזה

החל מ'1.12.1974

לשנה בלירות		ל-1/2 שנה	
מחיר הוצאות העיתון	ס"ה	מחיר הוצאות העיתון	ס"ה
164 + 16 = 180		84 + 8 = 92	
164 + 32 = 196		84 + 16 = 100	
164 + 70 = 234		84 + 36 = 120	
164 + 56 = 220		84 + 29 = 113	
164 + 120 = 284		84 + 62 = 146	
164 + 112 = 276		84 + 58 = 142	
164 + 117 = 281		84 + 60 = 144	
164 + 156 = 320		84 + 80 = 164	
164 + 200 = 364		84 + 102 = 186	
164 + 196 = 360		84 + 100 = 184	
164 + 170 = 334		84 + 87 = 171	

דמי המנוי בארץ

לכל ארצות תבל בדואר רגיל

דמי המנוי לארצות חוץ בדואר אוויר

- לכל ארצות אירופה ואיראן
- לקפריסין
- לארה"ב ולקנדה
- לאוגנדה, טנזניה, אתיופיה, גאנה, קניה, ניגריה, חוף השנהב, תאילנד
- למקסיקו
- לדרום-אפריקה, זמביה, רודזיה, ונצואלה, ברזיל, ארגנטינה, קולומביה
- פרו ופאן
- לאוסטרליה וניו-זילנד
- לפנמה

נאדל כן שירת כצה"ל

לא ברור לי מדוע כתבתם (קורא יקר, העולם הזה 1948) שצה"ל סירב לגייס את ברוך נאדל.

אני עצמי שירתתי יחד עם נאדל בשנת 1951 בחטיבת גבעתי. הוא היה מפקד ומבצע פעולת התגמול הראשונה של צה"ל בשרפצת, פעולה שבה השתתפתי עם אני. ידוע לי כי בתקופת שירותו חצה את הגבול לא פעם, היה חייל קרבי ואף נפצע בזמן שירותו בפעולה קרבית. כמוכן ידוע לי, כי גם במלחמת יום-הכיפורים שירת במלואים, ולמרות גילו הגבוה יחסית הצטרף לכוחות שחצו את

נקי בפני הרבש"ע

קראתי בתמיהה רבה את הסיפור על עצמי (העולם הזה 1949). שלפיו כבר יצאתי לפנסיה אלא שביקשתי לא לפרסם, לפי שעה, את העובדה שמיכאל דק "ירש" אותי, עד שאסיים את ה"משאומתן" על גובה הגימלאות שלי. המשאומתן בעניין זה נמשך כבר, לפי המסופר בגילוי המרעיש, זמן רב, ובינתיים מתקשה מיכאל דק לפעול. מאחר שבכלל עוד אינני יוצא לפני סיה, ואף מקווה שהשלום יקדים את פרישתי; והיות שאני ממשיך ב"עבודתי במשרד" העבודה ובין ה"שאר ארכו את ענייני ההסברה של שירותי-התע"סוקה; ומאחר ש"ירש"י מיכאל דק, כלל לא מתקשה לפעול — ולפחות אינני מפריע לו — לא הייתי מטריח את עצמי למרוט את נוצותיו של ה"ברווז" הזה, אילולא מישפט אחד שאני רואה בו עלבון שאיננו מגיע לי והוא, שאני "מנהל זמן רב משאומתן על גובה הגימלאות" שלי.

ממונה חן לא אשם

אילו היה המתיימר להיות מדליף מכיר אותי, היה יודע שמעולם לא רשמתי, למשל, אש"ל בעד ארוחה ש"לא אכלתי או נסיעה שלא נסעתי (אף-על-פי שרבים ניסו לשכנעני כי זוהי זכות, ולא רק תמורה בעד הוצאה ממשית). הוא היה גם יודע שאין לי רכב — למרות הזכות לקבל קילור מטרוא' — כיוון שאינני רואה הצדקה לשיטה הפסולה של תשלום בעד רכב נדרש לפחות למחצית עובדי המדינה והשירותים הציבוריים.

הייתי מסביר לו שאני מוצא את דרכי לכל מקום ברכב ציבורי (לפני מים בטרמפים). אילו ידע, ייתכן שהיה אולי מבין שאינני מתכוון גם לנהל משאומתן על גובה הגימלאות" שלי (לכשיגיע הזמן לפרוש), ולא אדרוש אפילו אנורה אחת יותר ממה שיגיע לי לפי דין.

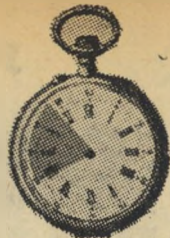
מאחר שאני רוצה להתייצב לפני הריבונות-של-עולם נקי ככל שרק אפי"שר מחטאי ה"שחיתות", אינני רוצה שייזכר לי שנאשמתי בחטא המשאומתן על גובה הפנסיה שלי — ולא מחיתי.

לפיכך אודה לכם, אם תואילו לתקן את ה"טעות" האמורה. זלמן חן, הממונה על יחסי-ציבור והסברה, משרד-העבודה, ירושלים

הקו הסגול לסורית, בשעות הראשונות של הפריצה. בן-אחותי היה איתו על או-תו רכב. הם חטפו פגיעה ישירה, כל האנשים נפצעו ונאדל, שחטף כנראה רק שריטה קלה, נשאר עם הפצועים בשדה במשך כחמש שעות, עד שהגיע כוח-החילוץ.

במרחק 30-40 מטר מהם היה מיתחם סורי מאויש. נאדל הגיש עזרה-ראשונה לפצועים, טיפל בהם, הרים להם את המוראל ודאג לנוחיותם. כל זה ידוע לי ממקור ראשון, ואינני מבין מדוע מצא אלי תבור לנחוז לכתוב

עכשיו הזמן

עכשיו הזמן להשתמש בתחבורה הציבורית!

עשה לך חשבון בשוט: השימוש במכוניתך הפרטית הנו "תענוג" יקר מדי. מחיר הדלק, מחיר החלפים, הצפיפות והסיכונים בכבישים, כל אלה נחסכים ממך בתחבורה הציבורית. אגד מעמיד לרשותך אוטובוסים במשך כל שעות היום לכל מקום בארץ.

חסוך כסף, עצבים וזמן סע באגד

חינם (לזמן מוגבל)

בית-הספר להתכתבות מציע לך:

1. ספר לימוד בכתבי הקודש (בשפה העברית או האנגלית).
 2. קורס בכתבי הקודש בהתכתבות — באחת מהשפות הבאות: עברית, אנגלית, רוסית, צרפתית, רומנית, הולנדית וספרדית.
 3. כתבי הקודש (באחת השפות מסעיף מס. 2).
 4. ספר דניאל — לאור ההסטוריה של ישראל, (בשפות עברית, אנגלית או רוסית בלבד).
 5. תחיית ישראל — מלאכים ודבורים נלחמים עבור ישראל ב-1948. (חוברת באנגלית או בעברית).
 6. תיבת נח נמצאת בתורכיה? (חוברת באנגלית או בעברית).
- נא לפנות אלינו בכתב בשפה עברית או אנגלית ת.ד. 10255 ירושלים

אנו מחפשים בתים חמים עבור חתלתולינו החמודים

אגודת צער בעלי חיים

רחוב סלמה 30, יפו טל. 827621

המנוי

קיבלת חשבון, אנא, פרע אותו בהקדם.

מחלקת המינויים

מלכת היופי הובאה לתחרות בארגז

הקהל הריע ממושכות למלכה הבלתי שיגריתית.

ביקש לערוך את ההצבעה ואמנם לא היה ספק בדבר. לידי קריסטל נבחרה למלכת היופי — פה אחד.

בקול נרגש הציג המנחה את המלכה החדשה: לידי קריסטל, עולה מצרפת ע"י סקט בשטח הכביסה מזה שנים רבות ובעלת נסיון ומניסין רב. מידותיה אינן דיאליות 60x40x80.

תוכניותיה — כל תוכניות הכביסה הן אפסריות.

למחרת הטכס פורסמו בכל העיתונים פרטים נוספים על מלכת היופי החדשה. מכונת הכביסה לידי קריסטל היא בעלת כל היתרונות: הרתחה עד 100 מעלות, ציפוי אמאיל משוכח ועיצוב מרהיב עין. אוטומטית לחלוטין ונוחה בהפעלה. אין יתרון שאינו נמצא בלידי קריסטל — מכונת הכביסה הטובה והחסכונית מכולן — שנבחרה פה אחד גם למלכת היופי.

הפתעה גרודה נכונה לצופי תחרות מלכת היופי, כאשר לפתע, ממש ברגעי השיא של טכס הכביסה, הובאה מלכת היופי להיכל בתוך... ארגז.

המנחה כבר החל לקרוא לבמה את המועמדות הסופיות, כאשר ניגש אליו מנהל הטכס ולחש דבר מה על אוזנו. לרגע עבר רחש של הפתעה בקהל, והמנחה פנה למיקרופון ואמר: „נמסר לי ברגע זה כי מלכת היופי תגיע ברגעים אלה לבמה.“ הקהל החל למחוא כפיים ואל המבמה הועלה ארגז עץ מסתורי שהעלה לשיא את המתח בקהל. המנחה נתן את ושני גברים הסירו במהירות את מחסה הקרשים ואז נתגלתה לעיני כולם לידי קריסטל במלוא יופיה. מחיאות כפיים וקריאות סוערות ליוו את המנחה כאשר

מכתבים

מה שכתב. אשר לנאדל, הלוואי שכל העיתונאים ישרתו בצבא כמותה.

● **אהרון זפקוביץ**, תל-אביב
השורות התייחסו לסירוב צה"ל לגייסו במלחמת העצמאות בגלל השתייכותו ללח"י. לאחר מכן גויס נאדל למ"י לואים ומשרת בהם.

● **תגר עד שמגר**
התפלאתי לקרוא את מאמרם על ה"יועץ המשפטי מאיר שמגר (העולם הזה 1961). מורד לקרוא דווקא בעיתון ששמו הולך לפניו כלוחם בשחיתות. התקפת על יועץ משפטי אבייקטיבי, שאינו נר-תן מקום לחשפעות, לשיקולים וללחצים

בכל פעם שאתם מוצאים שגיאת-דפוס באחד העיתונים, אתם ממהרים להדפיסה במחור המכתבים שלכם, מתוך הנאה גלויה ושימחה-לאיד. והנה בעיתונכם ה"י

● **טעות לעולם צודקת**
בשלושה מפעלים חשובים בארץ היו שבתות בזמן האחרון: במפעל ים המלח, בנמל חיפה, ובנמל התעופה לוד. הפועלים במקומות אלה שובתים דווקא כשיש מצב כלכלי קשה בארץ. בזמן של משלוח פרי הדר ומירית נוצרית.

● **ידיעות אחרונות**, 9.1.75
משה חרץ, פתח-תיקווה

פוליטיים וממלא את חובתו גם אם הדבר נוגע למפלגת השילטון. במקום להעניק לו צ"ל ולעודדו בדרכו לביעור השחיתות שפשטה בחברתנו, אתם מגנים אר-תו, משום-מה. קריאת-התגר שלכם על שמגר נראית לי כאילו אתם מפתחים מ-קונקורנציה.

● **ברוך המאירי**, רחובות
הכתבה אתגר ושמר שמגר דיווחה על הסערה המתחוללת בצמרת מיפגת ה-עבודה בעקבות פעילותו של היועץ-המשפטי, ועל כך ששיקוליו והחלטותיו נראים בעיני כמה מאנשי מפא"י לשעבר כחד-צדדיים ומכוונים לנגח רק חוג מסוים במפלגת העבודה. אין להבין מכך בשום צורה כי העולם הזה מזדהה עם ביקורת זו.

● **רמזים מחכימים**
אשר לחשבון התסוי של קבצני-הביצורים אצל משרד-הביטחון, אפשר לומר (בתיקון קל): ודי לחכימא ב-Re-MIZ-a.

● **ברוך כהן**, חיפה
אשר לחשבון התסוי של קבצני-הביצורים אצל משרד-הביטחון, אפשר לומר (בתיקון קל): ודי לחכימא ב-Re-MIZ-a.

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

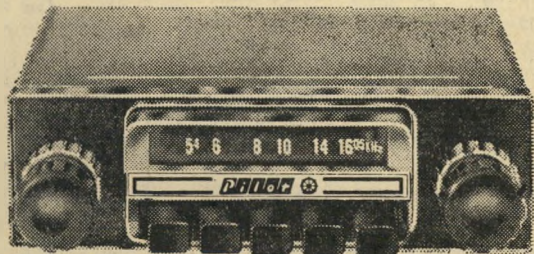
מה מנשה בגין. שגיאה זו חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים בכתבה. כל ילד בארץ יודע ששמו הפרטי של בגין הוא מנחם. אינני מבינה איך אתם יכולים לגלות

רדיו חדש
למכוניתך!
טובי המומחים
ממליצים על
רדיו איכות נהדר

669

החודש
רק

כולל אנטנה ננעלת, רמקול והתקנה עם שנתיים אחריות!

הרדיו יותקן במכוניתך אצל:
(רשימה חלקית)

תל-אביב: ניסים, רח' מקוה ישראל 1; סטריקול, דרך פ"ת 126; אלקטרונית, רח' עמינדב 17 (ע"י הסינרמה); גל (אצל בסרגליק), המסגר 34; רדיו-קר, רח' חברה חדשה 12; רדיו-רול, דיזנגוף 334; הגשר, דרך ההגנה 36; מרכז הסטריאו, רח' אלקלעי 1 (שוק בזל); רדיו במבי, שדרות החשמונאים 11; כהן קרני, רח' סלמה 11; אוטו-רדיו, רחוב גבורי ישראל 86.

ירושלים: אלקן, בן-יהודה 36; חיפה: גוטסמן, אלנבי 143; טכנוסטרט בע"מ, מפרץ חיפה 27; באר-שבע: שבתאי, העצמאות 27; גדליהו רפאל, הדסה 23; חולון: שדר, זב הזו 46; נתניה: לויקופף, הרצל 44; פתח-תקוה: שחל, תחנת "דלק" 44; ראש-ל"צ: ברנפלד, רוטשילד 41; כפר-סבא: אברמוביץ, איזור תעשיה א'

מכות לפלסטינים" בוועידת חרות

אני מודע לקשר ההיסטורי שיש לעם היהודי עם האזור הזה, ומאידך מכיר בזכותו של העם היושב שם. אך למען הסדר-שלום באזורנו, צריך ה-איזור הזה להיות כלול בשטח המדינה הפלסטינית — כשתקום. במידה שיש ררו יחסי-אחווה בין שתי המדינות — ישראל ופלסטין — קיים סיכוי שיאפי-שרו גם היהודים להתגורר בחברון, בכפיפה אחת עם תושבי המקום.

באתי לחברון בתור איש השייך ל-מחנה-השלום הישראלי על כל חלקיו, ולא-דווקא למחנהו של מאיר פעיל (אני עצמי חבר מזכירות החטיבה הצעירה של מפ"ם) איש מחנה-השלום הרואה בקיום ועידת מיפלגה ישראלית בחברון והופעת נשיא המדינה שם מעשה-פרובוקציה, ותקיעת מקל בגל-גלי עגלת ההסדר הפוליטי.

חבל שכתבכם לא דייק בדיווחו על עיתוי הצעקה שנשמעה באולם הוועידה ("חברון — לפלסטינים!"). למרות שהעיתוי נקבע עקב זיהוינו בתוך אר-לם הוועידה, לא הושמעה הצעקה כא-שר ח"כ חיים לנדאו העלה את זכר הנופלים.

כמובן חבל, שלא דיווח הכתב אר-דות המכות שהוכינו בחמת-זעם על-ידי אנשי חרות. סימני המכות עדיין ניכרים בנו, שבוע אחרי המיקרה.

אכן, גם בדיבורים, גם במחשבה וגם בהתייחסות לאנשים פוליטיים מקביר צות אחרות לא השתנו תלמידיו ז'ביר טינסקי. היתה זו התנהגות ברוטאלית — הפאשיזם בהתגלמותו היהודית — בעירו של אברהם אבינו, ארץ-ישראל השלמה.

אידן ברזש, קיבוץ דביר

ברצוני לתקן מיספר עובדות אשר הופיעו בכתבה אודות ועידת חרות (העולם הזה 1950) שהתקיימה בעירי האבות.

המדובר הוא בחמישה חברי קיבוץ דביר ובחברת קיבוץ מצר אשר הצלי-חו להגיע, ביוזמתם-שלם בילבד, ל-קריית-ארבע, ואף להיכנס לאולם שבו נערכה הוועידה.

גירוש מהוועידה
מכות בחמת-זעם

אני, אישית (וחשובי שגם שאר חברי רי) באתי להפגין בקריית-ארבע בתור חבר קיבוץ, אשר שוכן במורדותיו הדרום-מערביים של הר-חברון, ואשר חושב שחר חברון, יישוביו וכפריו שייכים היום לעם הפלסטיני.

פרופסור אמנון רובינשטיין

השבוע כיצד הוא תמיד נשאר רזה, למרות תיאבובו הירוד. במכונית, וכי את המרחק שבין ביתו שבצפון תל-אביב לבין משרדו שברחוב מונטיפיורי, בדרכו, הוא נוהג ללכת מדי יום ברגל, הלך וחזר.

■ גיבור עיריית תל-אביב המזוקן, יוסי שטיינמן, החל מטיף לאחרונה באדיקות לראי שי העירייה, לקיצוצים דראסטיים בתקציב. השבוע נראה יוסי עם זקן קצר במיוחד. שאלו חבר מועצת העיר, נחום רז: "מה קרה, החלטת לתת דוגמה אישית עליידי קיצוצים בזקן?"

■ הפסלת אילנה גור, המתגוררת בארצות-הברית, מחזיקה במוסך-החנייה של מלון הילטון מכונית מדגם מרצדס, ששווייה כ-250 אלף לירות ישראליות באחד מימי השבוע שעבר עצרה אילנה את מכוניתה המפוארת בפית חו של בית-מרקחת חיפאי. כי

מן. בחוגי העירייה רווחת ה- שמרנה כי הפעם, בניגוד לפי עמים הקודמות, הרי המיכרז שהוציאה העירייה למישרת ה- דובר הוא אמיתי, וכי טדי קולק מתקשה באמת-יובתמים למצוא ממלא-מקום ליהב.

■ בשבוע שעבר התכרר כי אנשי מיפולג המרכז ה- הופשי מועדים לפורענות. ה- דובר החדש ומזכיר סיעת ה- מרכז החופשי בכנסת, איתן לווינשטיין, הציע למזכירת הסיעה בכנסת, אנה רסה, טרמפ מירושלים לתל-אביב. אנה נענתה להזמנה. ביציאה מירושלים אירעה לשניים תאור נה, כשמכוניתו של לווינשטיין התנגשה חזיתית עם מכונית אי- שבאה ממל, ואשר נהגה אי- בד את השליטה על ריכוכו. אי- תן ספג מהלומות חזקות בי- חזה, ואילו אנה עדיין רתוקה למיטתה, לאחר שנפגעה ברא- שה וברגלה.

■ אליהו אוחיין, מראשי הנהלת אליאנס בישראל נזכר

פסור רובינשטיין, שהוא בנו של קבלן עשיר מאד, מה גילם של ילדיו. רובינשטיין השיב כי אינו בטוח בגילם, אך הצ- ליה לבסוף להיזכר כי בתו ה- בכירה היא תלמידת חמישית תיכון, ואילו בנו לומד בכיתה

■ בישיבת הממשלה שהת- קיימה לפני ימים מספר, הוע- לתה הצעה לסדר-היום, בה הו- צע לאסור על שרים המגשים שאילתות לפרסם את תוכן ה- שאילתות ברבים, ובעיקר לא מעל גבי העיתונים. כעבור יום

קארן דונסקי

הדוגמנית היפהפיה ביחד עם הדוג- מנית בתיה דיסנצ'יק (מימין) אשתו של העיתונאי עידו דיסנצ'יק, היו אורחות הארוחה ההודו-סינית שערכו ראש מחלקת המודעות של השבועון "את" חביב שמעוני ואשתו ציפי, בביתם היפה שבמת-השרון. לכבוד חולדת בתם השלישית קארין, הקרויה על שם הבוטיק המשגשג של אמה.

ז'. לאחר-מכן התנצל, ואמר כי הוא חלש מאוד בעניין ה- גילים של ילדיו, וכי הוא רע מאד בכל הנוגע לאסיפות הורים.

■ כשהזכירה לו המראיינת כי במאמר, שכתב בזמנו בי- הארץ ושעורר אדים רבים, הצהיר כי הוא גנב וזמאי, ש- מרמה את מס-ההכנסה כמו כל הפרופסורים, השיב לה רובינ- שטיין כי בעצם לא רימה את מס-ההכנסה מעולם, וכי ניסח את המאמר במטרה לזעזע. הוא הודה כי ויתר על קצובת רכב, אך-זרק כדי שלא יצטרך להגיש למס-ההכנסה דו"ח מזויף על הוצאות.

■ את מקומו של דובר עיר- ריית ירושלים הפורש, יונה יחב, תפס באופן זמני ה- דובר הקודם, מאנשי מדי קר- לק, יצחק ("איציק") גרופ-

הופיע הסיפור כולו במדורה של העיתונאית מירה אברך, בדיעות אחרונות. בחוגי ה- כנסת מתלוצצים, כי מי שהס- ביר את הידיעה לעיתונאית לא היה אלא שרה-הסברה, אהרון יריב.

■ בראיון שהעניק לעיתון- נשים הוכיח השבוע פרופסור אמנון רובינשטיין, מראשי תנועת שינוי, כי אינו בקיא ביותר במתרחש בסל-הקניות של עקרת-הבית הישראלית. כי שנשאל עליידי המראיינת כמה עולה קילו סוכר, השיב: "שמר- נה לירות הקילו" וגדמה כש- העמידה אותו המראיינת על טעותו ואמרה כי מחירו של קילו סוכר — מחיר שעורר אף לפני שבועות ספורים סע- רה עזה בקרב הציבור הישרא- לי — הוא שש לירות בלבד.

■ באותו ראיון נשאל פרופ-

שושיק שני

בחברת שתי בנותיה יעל ונועה, היתה בין האמנים הספורים שהגיעו למסיבת ילדי-האמנים שערך רפי ניצחון ב"פאנו-בר" שלו, שושיק, שהוזמנה עליידי רפי לעלות על הבמה ולחופיע בפני הילדים, נעתרה ברצון, אך נתקלה בהתנגדות נמרצת מצד בנותיה, שסירבו להרשות לאמן לשעשע את חבריהן הילדים, כשהן אווזות בחצאיתן בכוח ואינן מרפות. "אני מתביישת כשאמא מופיעה", הודתה נועה חקטנה, כאשר נשאלה מדוע אינה מרשה לאמה לעלות על הבמה.

שנכנסה לבית-המרקחת וביק- שה כדורים נגד כאבי-ראש, הביט הרוקח במכונית ומילמל: "גם לעשירים כואב הראש?"

■ כאשר נשאלה הפי- רוקפלה, אשתו של נלסון רוקפלה, סגן-נשיא ארצות-הברית, מה דעתה על בית-השרד בן 21 החדרים שישמש את בעלה ואותה כל זמן שירוי- תו של זה האחרון כסגן-נשיא השיבה, מבלי להגיד עפעף: "זהו בית קטן ונחמד. יהיה נפלא לארח בו אנשים באווי- רה אינטימית."

■ בראיון עיתונאי שהעניק חיים טופול לעיתונאית ה- הוליוודית הנודעת דורותי מנרס, ישבו השניים במיסע- דת הסנצ'רי סיטי, שעם אורי- תיה הקבועים גימנים כוכבים ידועים, התנדדע בעיקר בשל מחיריה הגבוהים במיוחד. כי שביקש טופול מן המלצרית להוסיף לו ירקות למרק שהו- מין, הביטה בו זו, שלא ניתחת

השבוע, במסיבת-רעים, כי בי- עת שביקר בארץ איש-הרוח והפוליטיקאי הצרפתי רנה קסן, לרגל קריאת בית-הספר בירושלים על שמו, הצליח ה- ישיש בן ה-87 להריץ את מלוויו, עד כי כולם נפלו מי- רגליהם פרט לקסן עצמו, שהיה משכים קום לפני כל האחרים תולך לישון רק בשעות הקט- נות של הלילה.

■ בחודשים האחרונים תמ- הו ידידיו של העיתונאי יואל מרקוס לפשר תיאבובו המוג- בר. מרקוס נראה אוכל מדי- יום במיסעדת-יוקרה אחרת, ולי- עיתים גם פעמיים ביום. השבוע ניגלה הסוד, כשמרקוס סיפר לידידיו כי נבחר להיות טועם עבור מדריג-המיסעדות בך, וכי הוא האיש שיקבע את מספר המיזלוגות שיוענקו לכל מיסעדה.

■ עורך-הדין בועז נחיר, הנחשב כמומחה-מיספר-אחד בי- ארץ לבעיות מס-ההכנסה, גילה

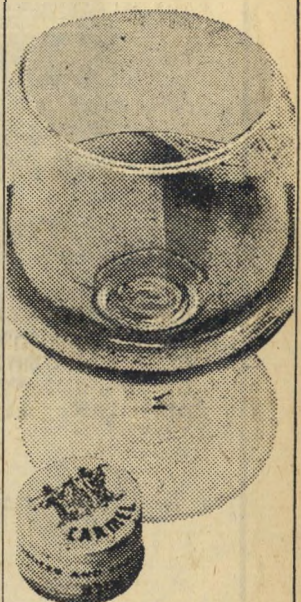
הנרי אוחנה ודוד שפירא

"יהיה טוב סלומוניקו", יכלו לחגוג בחברת נשותיהם, את סיום הצילומים של הסרט, במסיבה שנערכה ב"מועדון 77". בתמונה נראה אוחנה (מימין) בחברת דליה, אשתו של שפירא, שהיא בתו של השופט גביון. שפירא נראה לצד אשתו של הנרי.

לאנשים הנכונים

777 ברנדי בינלאומי

כרמל מזרחי מיקני ראשון לציון וזכרון יעקב

אנשים

כריסטינה שטאלקה

מני בעל התפוצה של כמיליון ומאתיים אלף עותקים בשבוע, "דאס נוייע פלאט" (דף חדש), בילתה חופשה מהנה בכפר-הנופש של רפי נלסון באילת, הוכיחה כי גם לה עצמה יש מה להצג.

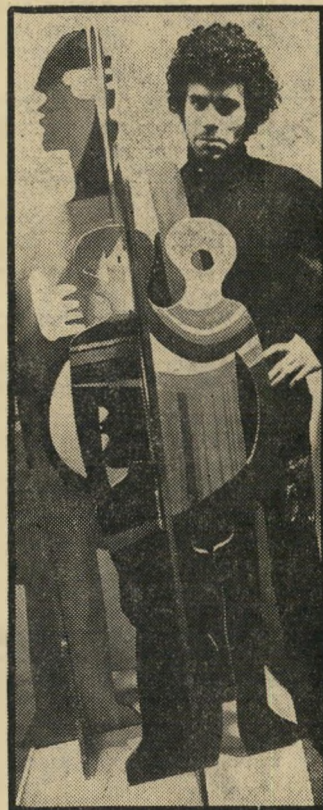
אותו ככנר על הגג ואמרה: "זה יעלה לך הרבה, אדוני".

באותו ראיון התרשמה העיתונאית ממיבנה-גופו האתליטי של טופל הגדירה אותו כי טיפוס מושך מאד מבחינה מינית, גופנית ורוחנית כאחת. דבר הגורם לאשה להפעיל מייד את דימונה. העיתונאית אף הגדילה עשות, ואמרה שרק חוסר מזל יכול לגרום לה לא להתאהב בשחקן הישראלי. ואם לא די בזה, הרי הוסיפה כי את טופל, שהוא גבר המשאיר את רישומו על השכל, קשה מאד לשכוח. לעומת גברים אחרים שהיא מכירה.

כשביקש עורך-הדיון ישעיהו לויט משופט-השלום יהושע בן-שלמה לקצר בי מישפט שבו הופיע, סירב הי שופט בכל תוקף, למרות שי השעה היתה כבר שתיים בי צהריים. מאוחר יותר, כשלחש פקיד-העור יוסף בוחבוט באוזני השופט, הידוע כחובב בעלי-חיים, כי במכוניתו של ישעיהו לויט נעול כלבו, קיצר השופט את המישפט באומרו: "אני דוחה את המישפט, אבל רק בגלל הכלב".

המצאתו של הסופר יוגאל מוסינזון להפקת חשי מל מהאנרגיה העצורה בגלי-הים, כבר מכה גלים. סיפר הציר משה ינוקא: "השנה כבר אי-אפשר יהיה להתרחץ בתליאביב בים". כשנשאל מדוע, השיב ינוקא: "מה זאת אומרת? אפשר להתחשמל!".

הזמרה-שחקן שמעון ישראל מופיע עתה בהצגת יחיד חדשה. להגל תחילת הצגתו הוא רואיין בגלי צה"ל על-ידי דירי מנסי. שאל אי תו ידי מה שם הצגתו, "אני יורד בגורדון". השיב שמעון, "אם אתה יורד בגורדון, או אני יורד במארס", השיב לו דירי.

אשה עמר

הפסל-צייר (31), יליד מרוקו מצג עתה את תערוכתו החמישית-במיספר בגלריה "אמ"ני יפו העתיקה". בתערוכה מצג עמר ציור דו-מימדי ופיסול ארבעה-מימדי. הפסלים עשויים עץ צבוע ומהווים סקיצות קטנות למיבנים גדולים. מבקרי-האמנות, שהודו מנו עליידי משה עמר לבקר בתערוכה סירבו להופיע, כי תואנה של מוג'אוור גרוע.

הזוסיקופ

טלה

21 במרס - 20 באפריל

שור

21 באפריל - 20 במאי

תאומים

21 במאי - 20 ביוני

סרטן

21 ביוני - 20 ביולי

אריה

21 ביולי - 21 באוגוסט

מאזנה

22 באוגוסט - 22 בספטמבר

מאזניים

23 בספטמבר - 22 באוקטובר

סקרוב

22 באוקטובר - 22 בנובמבר

קשת

23 בנובמבר - 20 בדצמבר

גדי

21 בדצמבר - 19 בינואר

דג

20 בינואר - 18 בפברואר

דגים

19 בפברואר - 20 במרס

לבני מזל טלה — צפוי שבוע פורה ביותר. הבוס יציע לכם הצעה מעניינת מאוד, אל תדחו אותה. קבלו אותה והשתדלו למלא את דריי-שותיו על הצד הטוב. זה ישתלם לכם ויש לכם סיכוי רציני לעלות ברדרגה. לך, בת טלה, ייגרם השבוע מפחיתפס קל מצד אדם הקרוב לך.

ברגע שתעמוד על סף השינוי המיוחל, תרגיש כבול אל העבר. פעל בהגיון. אל תתן לרגש לשלוט בך. גלה יותר הבנה לבני משפחתך. אפילו אם הינך עייף וחוסר סבלנות. הקדש לעלות על משכבך בלי לות במשך שבוע ימים, צבור כוח. העסקים ימשיכו במשך השבוע עיים האלה לפרוח כרגיל. היווה מחבר טוב לעבודה, הרוצה להכשילך.

לבני תאומים, צפוי שבוע קל ביותר. בשטח הרומנטי, הצלחות מסחררות. אם אתה מצייר, הגיע הזמן שתקח את המכחול לידיים. זה שבוע בו תיחנה מהליכה לתיאטרון, קריאת ספרים ושמיעת מוסיקה. בשטח הפיננסי צפויה לך הצלחה, אך היה זהיר וחשב את צעדיך.

שבוע מלא פעילות, מצפה לך, סרטן, בשטחים רבים. חלק משאיפותיך בעבר — יתגשמו סוף-סוף. עיסקה גדולה, אותה אתה מתכנן כבר הרבה זמן, תצא לפועל. בחיי המשפחה רגיעה. לך, סרטנית, מצפה הפתעה מצד אדם קרוב ביותר, טיול אותו תיכננת זה זמן רב. יצא אל הפועל. הוא תחת השפעתך, ויקנה לך מה שביקשת מזה זמן רב.

השבוע תסיים בהצלחה תפקיד בו לקחת חלק בעבר. אתה חוזר שוב לעבודתך הקבועה. היווה מהתנגשויות בינך לבין חבריך לעבודה. האנשים שמקנאים בך מחכים שתעשה מישגים כדי להשתמש בהם נגדך. עם קצת ערנות תוכל להתגבר על כל המכשולים אשר יעמדו בפניך.

במשפחה לפי כל הסימנים, השבוע, הוא השבוע שלך. כוכבך מראה הרבה אושר. הפסקת לזרוק חצים מכאיבים, ואתה שוב מסביר פנים לבתי-זוגתך ולעולם כולו. במישור המיקצועי יהיה עליך לקבל החלטות רבות וקשות. שקול את ענייניך בהירות בלתי רגילה.

אם אתה שואף לחידושים באורח חייך, הזמן המתאים לך הוא השבוע, הייה יותר תקיף ועמור על זכויותיך. עליך לפעול בהגיון. בקרוב יגיע מכתב לו ציפית זמן רב. אל תשהה את מתן תשובתך, ענה מייד לטובתך ולטובת בני-משפחתך. אפילו אם מצב רוחך ירוד ואת עייפה עד מוות, אל דאגה, החופש המיוחל יהיה בשבוע הבא. בלה עם בנות המין היפה.

כשאתה מצליח להיות ערמומי או רע, המחיר עלול להיות גבוה מדי, תחושות הקנאה שלך עלולות לסבך אותך יותר ויותר. אתה נוטה להתרגש מכל דבר קטן. רצוי שתלך לרופא פסיכולוג אם אינך יכול להתגבר על המשברים בכוחות עצמך. עקרבית — נסי להיות מודרנית.

אתה עובד יתר על המידה, ולוקח על עצמך עבודות שהממונים עליך אינם מטילים עליך. אתה בסך הכל בורג קטן במנגנון, ואף אחד לא מעריך זאת. לכן מוטב כי תפנה את מירצך לאופקים אחרים, אשר יביאו לך יותר סיפוק וחנאה. במישור הרומנטי, תן לרגש לשלוט בך. קשיחות וביישנות לא יביאו לך את החוויות המסעירות והמהנות להן אתה מצפה. המשך לשמור בקפדנות על הדיאטה.

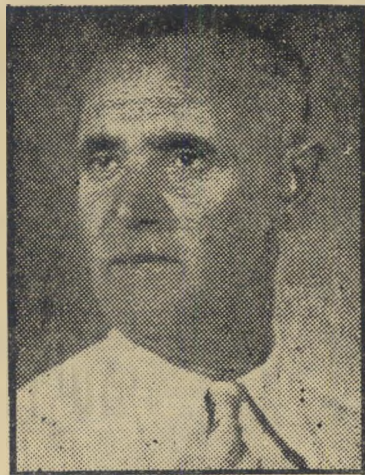
היסודות האיתנים שאתה עומד לבנות יתנו בקרוב את פריים. אומנם נדמה לך שבת זוגך מתייחסת אליך בקרירות, אבל אין מקום לדאגה, היא אוהבת אותך יותר מתמיד. התייחס אליה בהתאפקות ובהבנה, ואל תסבך את אהבתכם בדמיונות-שווא. המשך ליהנות מגן-העדן שיצרתם עד כה. המאמץ בעבודה הוא זמני. המשך להתמסר לה, המאמץ כדאי.

שוב אינך מלא מרץ ויוזמה, ומוטב שלא תקבל על עצמך עבודות רבות השבוע. האדם הקרוב לליבך יגיש לך עזרה ממשית, יסייע לך בגילוי חיבה, ויעזור לך לעבור כמה וכמה מכשולים קטנים. אל תדחה אותו, אפילו אם נדמה לך שהוא מעצבן אותך. קח את העניינים בידיים. שאף לשלווה ושקט נפשיים. הפעל את כל כוחותיך לחיזוק תהליכים ישנים. צא לחופשת חורף, היא דרושה לך יותר. בת דלי, ליבשי פירחוני.

אתה עומד בפני צעד מכריע בחייד. בשבוע זה תחול תזוזה קלה ביחס לגורלך ועתידיך. אחרי השלב הזה, יבואו שלבים נוספים. עבוד אותם בלא להיחפז אחד אחד. אל תזרו את גורלך. אתה עוד תגיע לאושר המקווה. את, בת דגים, תמשיכי לעשות חיים, בלי חיסב, צאי בחברה והקפדי על מראך החיצוני. כולם אוהבים אותך ורוצים אך ורק בטובתך. את צועדת בצעדים בטוחים לקראת האושר הנכסף.

תמרורים

נחוג . יום-הולדתו ה-80 של **ברוך אנדתי**, האיש ששמו קשור יותר מכל אחד אחר בשמחות של תל-אביב הקטנה. מארגן העדילאידע, יוצר הסרט העיברי הראשון, יליד בסרביה, למד בלט באודי-סה, עלה לארץ ב-1910 והחל לומד ציור בבצלאל, באותה תקופה עבד לפרנסתו כי פרדסי פתח-תיקוה, גורש בימי מלחמת העולם הראשונה מן הארץ כנתיני האויב הרוסי, הגיע לרוסיה שם הופיע כרקדן באופרה של אודיסה, חזר עם סיום המלחמה לארץ והשתכן בצריף בשכונת בר-נר — בו הוא מתגורר עד היום. החל

ברוך אנדתי
שמחות

מארגן נישופורים בהשתתפות כל המי-ומי של הישוב בארץ, עסק בניסויים לייצור ריקוד עיברי מקורי והגיע לשיא ביצירת הורה אנדתי. התקין בצריפו אול-פן להסרטה וייצר קומדיה מחיי הארץ, כתב תסריטים ליומנים מחיי הישוב, הגיע לשיא הישגיו בסרט זאת היא הארץ, שי-עסק בחלוציות היוצרת ורוקדת. במקביל המשיך לצייר, הציג תערוכות באירופה, ממשיך עד היום בפעילות אמנותית.

נבחר . לתפקיד יו"ר אגודת הסטור-דנטים בתל-אביב, **דב ("דובי") ברגמן**, סטודנט לתואר שני בחוג להיסטוריה של עם ישראל, שימש בשנתיים האחרונות כסגן יו"ר האגודה וסגן יו"ר התאחדות הסטודנטים.

הוענק . ברמת-עמון, עלידי ראש לישכת הארמון המלכותי אמיר רעד בן זייד, בשמו של המלך חוסיין, אות מיסדר הכוכב שהוא אחד מהעיטורים הגבוהים של הממלכה הירדנית, ליהודי **ג'יימס לוין**, חבר הנחלת השבועון האמריקאי טיים, כאות תודה על "התירתו לגילוי חי-אמת אודות בעיות העולם".

נישא . בבית-מלון בלאס-וגאס, חי-שחקנית ממוצא הונגרי **זאזא גאבור** ואיש-העסקים ומעצב הצעצועים לילדים **ג'ק רייאן** (48). אלו הם נישואיה בפעם השישית של גאבור והשניים של רייאן.

נפטר . בגיל 61, אלוף-מישנה (מיל), **ברונק שמר**, מי שהיה מאבות ומייסדי חיל החימוש ומפקדו הראשון של חיל זה.

שמר, התגייס בזמ-נו לצבא הבריטי והגיע לדרגת מיי-ג'ור. בעת המצור על ירושלים היה ממפקדי השיירות שהביאו ציוד ומזון לעיר הנצורה. לא-חר שפרש מצה"ל הפך שמר לחיות מנכ"ל אלקטרה-ישראלי. לאחר שפיתח חברה זו בארץ, היה מחלוצי תע-שיית הפלסטיק הי-ישראלית והקים את אחד המפעלים הראשונים בארץ לפלסטיק. לאחרונה היה שמר מראשי התאחדות הי-תעשיינים.

שמר

נפטר . בצרפת, בגיל 77, גנרל **פול אלי**, שהיה מנהיג המחתרת הצרפי-חית ויו"ר המטות של הכוחות המזוינים הצרפתיים, עמד, בין השאר, בראש הכו-זות הצרפתיים בהודו-סין בין השנים 1956-1958.

נפטר . בצרפת, בגיל 77, גנרל **פול אלי**, שהיה מנהיג המחתרת הצרפי-חית ויו"ר המטות של הכוחות המזוינים הצרפתיים, עמד, בין השאר, בראש הכו-זות הצרפתיים בהודו-סין בין השנים 1956-1958.

הסיגריה הישראלית
שהכל מתפעלים ממנה

TIME 100

הארוכה והעדינה
אחת היצירות המעולות
של דובק

הם לא רצו להחזיר שטחים תמורת

שלום - עכשיו יחזירו אותם בלי שלום

יכולנו לומר: אין זה גוגע לנו. אם אין דרכנו מתקבלת. אין זה מחובתנו לתת עצות לאותם שדחו אותה. שיתבשרו להם במיץ של עצמם. **אולם כולנו נמצאים במוץ הזה, וכולנו נת' בשל בו. כל החסורים הטובים בצה"ל, האמהות והאבות. אנהנו חייבים לתת תשובה.**

עמדינו פעם במצוקה דומה, כאשר הוגשה לישראל תוכנית-רוג'רס. עיקרה היה: הסדר מדיני מלא תמורת נסיגה של צה"ל לגבולות הקודמים, עם שינויים בתימהותיהם לטובת ישראל. היה ברור לנו שתוכנית-רוג'רס נופלת בהרבה מיומתי שלום ישראלית עצמאית, המופנית במישרין אל העולם הערבי בכלל, ואל העם הפלסטיני בפרט. פנייה כזאת היתה מביאה לשלום-אמת, שלם וממשי. רוג'רס היה יכול להביא רק להסדר, ביומתי ובשליטתם של האמריקאים. בכל זאת תמכנו בתוכנית-רוג'רס. הבינונו שבגסיבות של או, בגלל חוסר-היכולת של ממשלת-גולדה, לא היתה קיימת ברירה מציאותית בין שלום-אמת לבין הסדר רוג'רס. הברירה היתה בין תוכנית-רוג'רס לבין מלחמה. (ביתניים פרצה המלחמה, ומנהיגי ישראל, שדחו את תוכנית-רוג'רס בהתנשאות עילאית, מתגעגעים אליה כיום בחלומותיהם).

כאשר הצעתי כנסת - כחבר יחיד בי בית - לקבל את תוכנית רוג'רס, אמרתי לי גולדה מאיר: "שלום טוב עדיף על הסדר

קדחת המישינה

כדאי להם להתעלם מיכולתה של ישראל. עדיין נותרו לנו בעלי-ברית חזקים בעולם.

גם היום יכולים אנחנו לחשמל את העולם הערבי בהצעה חד-משמעית, גדולה בפשטותה: רבותי, אנחנו מוכנים להחזיר את הכל, תמורת יצירת מציאות חדשה במרחב, מציאות שבה יתגשמו המאוויים הלאומיים הצודקים שלכם ושלנו, לפחות חלקית.

הכרזה זו היתה שורפת את כל הקלפים בעולם ובמרחב. יכולנו לקרוא לוועידה גדולה - עם או בלי מתווכים, בז'נבה או בשארם-א-שייך, בהשתתפות מנהיגות פופולריות מופי-מכת, ולעשות ניסיון עולמי להשכנת שלום של ממש.

בכך לא היינו מסכנים דבר. דעת-הקהל העולמית שוב היתה מתייצבת לימינו, כמו בימים ימימה. אפשרויות חדשות, שכיום אפשר רק לחלום עליהן, היו נפתחות בפנינו.

אם נשיג כך את השלום הגדול - כפי שאני מאמין - נגשים את חזון הדור. אם ייבשר הניסיון, לא נפסיד דבר. עדיין נשארות

מאי ירד מאונייה ישראלית בריבירה הצרפתית. חבריו גררו אותה, נגד רצונה, לקאזינו של מונטה-קארלו.

היו לו בכיס מאה דולרים - כל מה שנותר לו ממשכורתו - והוא קנה בהם אסימון אחד בקופה. את האסימון הזה שם על מיספר בשולחן הרולטה. הכדור התגלגל ונחת על המיספר הזה. הימאי קיבל 36 אסימונים גוספים.

הוא שם את כל האסימונים האלה על מיספר אחר, ושוב זכה המיספר. עתה כבר היו בידיו 36 כסול 36 אסימונים.

הבר חזר על עצמו כמה פעמים. חר עצום של אסימונים הצטבר לפניו. האולם כולו התפעל ממזלו חסר-התקדים, ולא האמין למראה עיניו.

חברו אחז בשרולקו ולחש באוזניו: "בוא, הפסק! המזל הזה אינו יכול להימשך! גש לקופה, המר את האסימונים בדולרים. תוכל להיות מהם כל ימי חייך בעושר!"

אבל הימאי לא הקשיב. הוא היה אחוז קדחת-מישחק. שוב ושוב שם את האסימונים על מפת-המישחק - עד שהמזל בגד בו.

כאשר זו הימאי מן השולחן, לא נותר גרוש שחוק אחר בכיסו. הוא הפסיד את את מאה הדולרים שהיו עימו בבואו.

בשבע השנים האחרונות סיפורי ספור באנאלי זה מאות פעמים בהרצאות ובנאומים. השתמתי בו כדי להדגים את מצבה של מדינת-ישראל.

היא נגררה אל שולחן-המלחמה. שוב ושוב זכתה בהימור. היא גרפה רכוש גדול. במלחמת ששת-הימים נאסף בידיה שלל עצום של נכסים טריטוריאליים - השטחים הכבושים בנפת, במזרח ובדרום.

הפצתית במאזינים - אזרחים טובים בי ארץ ומנהיגים גדולים כנסת - זההיתחם אל השטחים האלה כאז אסימונים במישחקיהי מורים.

"היה לנו מזל, הרבה מזל. הבה נקום עכשיו, בעודנו בשיא כוחנו ובמיטב מזלנו, ניגש לקופה ונמיר את אסימוני-השטחים במטבעי-שלום".

העזתי להינבא: אם לא נהיה מוכנים לי החזיר את השטחים תמורת שלום, ניאזי בי סופו של דבר להחזיר את השטחים מכלי לקי כל השלום.

ההמשך היה כמו בסיפור. לא האורחים ולא המנהיגים אנו לשמוע. קדחת הניצחון אחזה בהם. הם היו בטוחים כי המזל אינו יכול לבגוד בנו. שנצח שוב ושוב. שנחזיק בכל האסימונים שהרווחנו, ושנשיג עוד ועוד. **אבל המזל השתנה. באה מלחמת יום-כיפורים, הכדור גדל למיספר לא-יכול, ונאי לצנו להחזיר אסימונים טובים - קנטרה וקר נייטרה.**

רעיון המרכזי, שהיה מונח בייסודו של המשל, היה זה: השטחים הכבושים הם אוצר, שנועד לאפשר לנו לקנות את השלום. כל השטחים, תמורת כל השלום.

הרעיון הזה לא נתקבל עלידי הנהגת המדינה. למען האמת, הוא לא נתקבל גם עלידי רוב רובו של הציבור. בימים ההם של שיכרון ועיוורון, התבלבלו החושים והשתנו הערכים. הציבור שוב לא ידע להבחין בין אסימונים לבין מטבע אמיי. תית היה נרמה לו שהאסימונים שזוים הרבה יותר מאשר המטבע, שהשטחים מושכים ויקי רים יותר מהשלום.

הנהגה אשר יגרורנו בא: **מחזירים את האסימונים מכלי להשיג תמור רתם דבר. אמנם רק כמה אסימונים בכל פעם. אבל חתר חולך וקטן. ואם יימשך התהליך, נישאר בסופו של דבר ללא אסימונים בכלל.**

"הסדרים, החלקיים", הקרויים גם "התקדמות צעד אחר צעד", אינם אלא שיטה של החזרת אסימור נים מבלי להשיג תמורתם דבר, מלבד דחייה. גם היום ניתן עדיין להציע את העיסוקה ההיסטורית - "כל השטחים תמורת כל הי שלום".

כימעט כל השטחים הכבושים מצויים עדיין בידיו. עדיין כוחנו עימנו. עדיין לא הגיעו הערבים למצב שבו

גרוע, אך הסדר גרוע עדיף על מלחמה טובה." כיום אני מוכן לחזור על אותו הפסוק עצמו.

אם לא יחיה הסדר, תהיה מלחמה. ובמלחמה זו אין לנו מה להרוויח. יש לנו הרבה מאד להפסיד. ממשלת רבין עשויה להחזיר הפעם שלושה אסימונים - אברורוס, המיתלה והגידי - תמורת דחיית המלחמה לזמנמה.

זה מרגיז, אם לוקחים בחשבון שאסימונים אלה יכלו לעזור לנו להשיג את השלום. אך כשנעצמם, ערכם מוגבל.

יש תחליף לנפט של אברורוס. לכל היותר נמדד ערכו בכסף - והסכום הוא קטן בהשוואה לתקציבי ביטחון שנתי של 22.5 מיליארד לירות.

המיתלה והגידי הם עמודות צבאיות חשובות. אבל הם לא יכריעו את גורל הקרב, אם שוב יהיה קרב. ניצחנו ב-1967 כשהם היו הרחק מעבר לגבולנו. נוצחנו בימים הראשונים של מלחמת 1973. כשהם היו מאחורי קווינו.

לעומת זאת, אם נוותר על הסדר-הביניים ונעדיף את המלחמה, אנו מזמינים אסון על עצמנו.

לא זה בלבד שהאבידות עלולות להיות כבדות - והרי לדם, בניגוד לנפט, אין מחיר. אלא שלאסון האנושי יתלווה אסון מדיני. צפויה התערבות מאסיבית של המעצמות. אמבארגו שלם של נפט עלול להקים את העולם כולו נגדנו. בתום המלחמה יהיה מצבנו המדיני והכלכלי חמור לאין ערוך יותר מאשר בראשיתה, אף אם ינחול צה"ל ניצחון בשדה-הקרב.

מניעת המלחמה שווה מחיר. מותר להצי ריק מחיר זה - מכלי להפחית במאומה את הועם והבוז לממשלה שאינה מסוגלת להתני לות דרגה היסטורית, והמכובזות נכסים שאין להם תחליף מבלי להשיג דבר מלבד דחייה.

פתוחות לפנינו כל שאר האופציות - במידה שבכלל ישנן כאלה.

מדוע אין ממשלת ישראל עולה על דרך זו לפחות עכשיו, אחרי ההתפכחות הגדולה של יום-הכיפורים? הרי השיכון הגדול חלף. במקומו בא קילקול-הקיבה של יום-המחרת. ובכל זאת אין הממשלה מסוגלת לעשות דבר בכיוון זה.

יש לכך רק הסבר אחד: גם עכשיו אין היא יכולה להשלים עם המחשבה שעליה לוותר על כל האסימונים. היא דבקה בהם כל עוד היא יכולה. כל יום של דחייה נראה לה כיום של "רווח זמן".

נרמה לה שהיא שומרת על רכוש גדול, כשהיא מחזירה אסימון אחרי אסימון, אסימון אחד כיודד בכל פעם. ואין היא תופסת שעל פי שיטה זו תישאר בסופו של דבר ללא אף אסימון אחד - מכלי לרכוש דבר.

עכשיו עומדת בפנינו בעייה אינטלקטואלית ומצפור נית, שאין תמורה ממנה: עלינו לעובדה שבשנה זו, שנת 1975, אין עלינו להשלים עם העובדה לפתוח במיבצע ישראל ממשלה או כנסת המסוגלות לפתוח במיבצע שלום היסטורי, המבוסס על העיקרון האחד שהוא מצי אותי: כל השטחים תמורת כל השלום. יש לנו ממשלה קטנה, וננסה עלובה עוד יותר. זהו אסון לאומי - אבל זוהי עובדה.

משום כך אין בידיו כעת הברירה המעשית: שלום או הסדר-ביניים. **לעומת זאת יש בידיו ברירה אחרת לגמי רי: הסדר-ביניים או מלחמה.**

עלינו להתמודד עם ברירה זו בכל הוישר האינטלקט טואלי והתוקף המוסרי.

אנחנו מואסים בשיטת הסדר-הביניים. המבצות את ההון הדרוש לנו להשגת השלום. אך האם עלינו להעדיף על פניה שיטה שתביא בוודאות גמורה למלחמה חדשה?

במדינה

העם

אש קטנה

מאחורי עשן גדול

האם נשקפת סכנת

פוטש לממשלתו

שני יצחק רבין?

ביום השבת לפני שבועיים נערך מסע של עליה לרגל לאחד הבתים בהרצליה. בנה אחר זה, בהפרישי זמן קצרים, הגיעו למקום שריהביטחון שמעון פרס. שרי השיכון אברהם עופר, וח"כ המערך יוסי שריד. שלושתם עלו לבקר אישיות שאין לה כיום כל מעמד ממלכתי — שריהחוק בעבר וראש מדרשיית בית-ברל בהווה — אבא אבן.

חלפו רק ימים, מיספר וחרושת השמור עות החלה לפעול סביב ביקורים אלה. היו שידעו לספר כי מאחורי הביקורים האלה נרקמת מזימה חשאית שכוונתה לחולל מהפכה בהנהגת המדינה, להדיח את ראש-הממשלה יצחק רבין ואת סגנו ושר-החוק יגאל אלון מתפקידיהם הבכירי, רים, ולהחזיר את השלטון במדינה לידי קבוצה שתייצג את מפא"י ההיסטורית. סיפרו כאילו הגיע פרס לביתו של אבא אבן כדי למשש את נכונותו להצטרף ל- קואליציה כזאת וכאילו בא יוסי שריד אליו בשליחות נגדית, מטעם תומכיו של רבין, כדי למנוע ממנו הצטרפות למחנה מדיחי רבין.

שמועות אלה, כמו גל השמועות שהציף את המדינה לפני כשבוע על התארגנות תומכי משה דיין להחזירו לשלטון, היו מופרכות בעיקרן. המדינה אינה עומדת על סף פוטש. לא קיימת סכנה מיידית של התלכדות גופים ואישים כדי למוטט את ממשלתו של רבין, להדיחו מראשות הממשלה ולהקים ממשלה אחרת. מסע ה- הכחשות שנערך השבוע בעתונות הן מצד משה דיין והן מצד אנשיו של רבין, כאי- לו אין בכונתו של דיין להסתער על השלטון וכאילו אין רבין חושש מפני דיין, שיקף במידת מה את המציאות.

אולם כמו בכל המקרים בהם אין עשן ללא אש, כך גם הפעם: מסכי העשן שהופי רחו וריחחו מעל ממשלת רבין, שיקפו את מציאותה של אש לוחכנית, המאיימת להצית תבערה בבית. אלא שבינתיים הי- תה זו אש קטנה, מורכבת מגחלים ורמי- צים. מצד אחד היו כאלה שהתאמצו ללבוש תה ומנגד היו אחרים שניסו לכבותה בי- טרם תתפשט ותהפוך לדליקה. בדיקה של העובדות בשטח הצביעה רק על כך שקיימת תסיסה בקרב כל המח- גות המרכיבות את מפלגת השלטון. קיי- מים גישושים, מגעים, תוכניות ומזימות. אולם אלה נעשים על-ידי עסקנים מהדרג השני והשלישי.

ניסיון העבר מלמד כי גם בחישה כזאת מסוכנת. משום כך היו ליצחק רבין וליגאל אלון סיבות טובות לדאגה.

דחליל בגינה. מקורבי משה דיין העידו עליו בשבועה, כי אין הוא יוזם ומתכנן כל ניסיון להפיכה בעקבות מס- קנות ועדת אגרנט שיונחו השבוע על שולחן ראש-הממשלה, ושעל פי ההדלפות לדיין עצמו הן יטהו אותו מכל אחריות למחדל מילחמת יום-הכיפורים.

הדחליל של דיין הוצב בגינת הממש- לה על-ידי שני ח"כים. מצד אחד היה זה איש רפ"י המובהק, מרדכי בן-פורת, שבפעילותו עורר את הרושם של התארי- גנות מחנה דיין. אלא שבן-פורת אינו פועל לפי הנחיות או הוראות מדיין. כמו בעבר הוא פועל על פי אינטואיציה. הוא נוטה לפרש ולנחש את כוונותיו של דיין, כמו חסיד הניתלה ברמזים של רבו, ער- שה מה שעל פי דעתו מצפה ממנו דיין שיעשה. בעבר הסתבר כבר הרבה פעמים כי הוא נוהג כחסיד שוטה, מחטיא את המטרה ואפילו מקלקל לדיין.

מצד שני היה זה ח"כ יוסי שריד, נאמי- נו של פנחס ספיר, הרואה את עצמו כמי שהמליך את רבין, שניפח את התארגנות חסידי דיין בהדלפה שיטתית לעתונות, מתוך מגמה לארגן וללכד את מחנה היי- גים במפלגת העבודה לצידו של רבין. אולם מבלי להתייחס לפעילות ח"כים אלה, שהשתקפה בפרסומים האחרונים, הרי לעצם העניין מהווה משה דיין סכנה מוחשית למעמדו של יצחק רבין. במשך

כדורסל מעולם אחד!

ישראל סאברס
ISRAEL SABRAS

ישראל סאברס
ISRAEL SABRAS

הערב (29.1.75) בשעה 8.00 בהיכל הספורט, תל-אביב
משחק גומלין במסגרת
הליגה המקצוענית האירופאית בכדורסל

ישראל - סאברס
נגד
ה"אלפינים" משווייץ

★ מתח ★ כדורסל מעולה ★ חוויה ספורטיבית ★

ביום ב' 3 בפברואר ב-8.00 בערב
משחק גומלין

ה"אריזות" מבלגיה
נגד
ישראל - סאברס

במוצ"ש 1 בפברואר ב-7.45 בערב

ישראל - סאברס
נגד
ה"אריזות" מבלגיה

כרטיסים להשיג במשרד, "הדרן" וביתר משרדי הכרטיסים. לקבוצות מאורגנות, מוסדות ומפעלים, כרטיסי הנחה במשרד, "הדרן". הנחות לחיילים, נוער, וסטודנטים.

Pecadilly **היקניתי**

רובי'ס הצמרת פריז
RUBY'S

החלה מכירת סוף העונה
רח' הם 4 פינת אלנבי 35

תן טרמפ
לחייל

משה דיין

משבר בתוך המפלגה

נותיו אלה של אבן, מתחילים עתה להת-
ייחס אליהן יותר ברצינות.

מצד שני אין כל סיכוי שהמטרה המ-
שותפת לאבן ולדיין תלכד אותם בחזית
משותפת. כדי להדיח את רבין יש צורך
לשתף פעולה עם גורמים מחוץ למפלגת
העבודה, כמו הליכוד וצעירי המפד"ל. דיין
הולך לקראת אפשרות כזאת. אבן לא
יעשה זאת. משום כך, כל הלחישות בדבר
מזימה הנרקמת בחשאי, שמטרתה ליצור
קואליציה של דיין-אבן-פרס, שתדיח
את רבין ואלון, אינה אלא רכילות פולי-
טית חסרת בסיס.

לעומת זאת עשוי אבן לפתוח בחזית
שניה נגד רבין. ככל הנראה תתחיל ה-
מלחמה הגלויה בתוך מוסדות מפלגת
העבודה. אחרי פירסום דו"ח ועדת אגר-
נט עשוי דיין להופיע במוסדות המפלגה,
להצטרף לוועדה המדינית שלה ולנסות
ליצור משבר פנימי על רקע "הכניעה של
ממשלת-רבין לתכתיבים אמריקאים". ב-
צורה זו יחייב את חבריו לחטיבת רפ"י
להתבטא בגלוי ולהתניעב מאחוריו. פרס
ויעקובי לא יוכלו להתנער ממנו ואז עלול
הדבר להוביל לידי משבר ממשלתי. ש-
חייב הקמת ממשלה חדשה. פרס מקווה,
כי בקונסטלציה כזאת יוכל הוא להגיע
לתפקיד ראש-הממשלה, שכן דיין לא יעז
לתבוע תפקיד זה לעצמו.

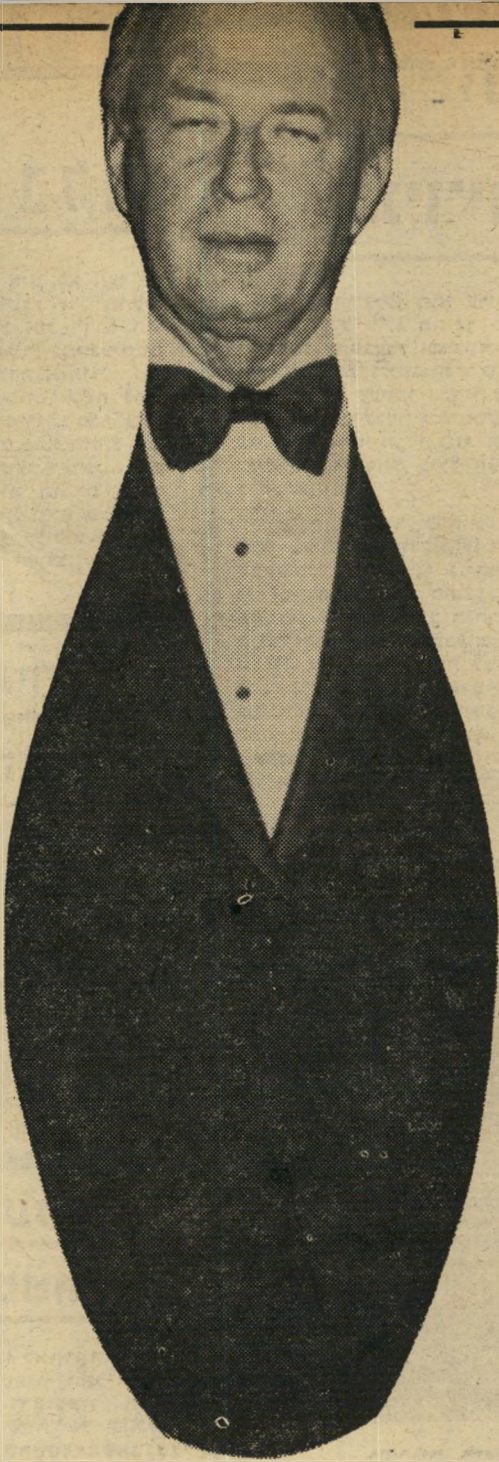
לקראת עימות כזה מנסה אבן לגבש
כוח נגדי, בתיקוה שחטיבת מפא"י וספיר
בראשה יתאיצבו לצידו. לרבין חסר עורף
מיפלגתו. הוא נתון בצבת בין יגאל אלון
וישראל גלילי ואינו מצליח ליצור לעצמו
מעמד עצמאי. על רקע המשבר הכלכלי
החמור שממשלתו של רבין אינה מסוגלת
להתמודד עמו, עשוי להיווצר מצב בו
תוכלנה סיסמאות כמו "לא משועבדי קי-
סינגר", "לא לפחד מוועידת ו'נבה", או
"חיתוך בבשר החי להצלת כלכלת המדי-
נה", ללכד מחנה שיתמוך בהדחת רבין
ואלון.

הכל תלוי כמובן בעמדות שנקטו הן
גולדה מאיר והן פנחס ספיר. גולדה נשארה
עדיין אישיות סמכותית במפלגה. די בכך
שפתליס פעם מישפט בנוסח "כנראה ש-
טעינו בצעיר הזה..." כדי שגיבויה לרבין
שתיים. פנחס ספיר עשוי גם הוא להחליט
בנסיבות מסוימות שמוטב שבתפקיד ראש-
הממשלה יכהן אדם שיהיה נתון יותר ל-
השפעתו מאשר רבין.

מה שברור הוא שעסקני מפא"י ההיס-
טורית יעדיפו לתמוך בהנהגה שצמחה מ-
תוכם במקום במנהיג שהוצנח לתוכם. בי-
קרב רבים מהם, שתמכו בבחירתו של רבין
כיורשה של גולדה, קיימת הרגשה שבידי
רבין הופקר רק פיקדון זמני — עד לסיום
בירורי ועדת אגרנט — שבמוקדם או ב-
מאוחר יהיה צורך לקחת אותו ממנו, אפילו
אם הדבר יביא לקרע.

אבל קרע מעין זה לא יסתמן אלא בעוד
כארבעה חודשים, כאשר כל תכסיסי ההת-
המקות של רבין ואלון לא יועילו עוד
והממשלה תצטרך להתניעב מול תכתיב
אמריקאי ברור: לסגת ממעברי ההרים
בסיני ומשדות-הנפט של אבירודס כדי
למנוע מלחמה חדשה.

לעם בישראל מצפה לפיכך תקופה בה
יתווספו המאבקים הפוליטיים הפנימיים
לצורת הכלכליות ולסכנות המדיניות וה-
ביטחוניות.

יצחק רבין

טראומה בירושה

להכריע בדבר מועמד המפלגה לראשות-
הממשלה במקומה של גולדה מאיר, כאשר
דובר עדיין שגם אבא אבן יציג את מוע-
מדותו לתפקיד. נצרך מעין הסכם ג'נטל-
מני בין פרס לאבן. על פי הסכם זה אם
היה אבן זוכה בבכורה, הוא היה משתף
את שמעון בממשלתו כמיספר 2, ואם פרס
היה זוכה בתפקיד, הוא היה נוטל עמו
את אבא כמיספר 2. אלא שאבן נסוג ב-
רגע האחרון וההסכם התבטל מעצמו.

מטרה משותפת. עתה היה זה פרס
שניסה לגשש בכיוון של חידוש הברית.
פרס ואבן מאוחדים בביקורתם על הקו
שנוקטים רבין ואלון במדיניות-החוץ, כל
אחד מטעמו שלו. אבן שותף היקפית ל-
ביקורתו של פרס, המשקפת את דעת משה
דיין. אם כי הוא לא מזדהה עמה בפר-
טים. הגם שהוא בעל השקפות יוניות. הוא
מתנגד לנסיגה בסיני, ממערי ההרים ומ-
אבירודס, בטענה כי ויתור כזה ישימט
מידי ישראל בעתיד כל קלפי מיקוח ב-
מאזימתו על שלום.

לאבן מצד אחד ולדיין ותומכיו יש
מטרה משותפת: להדיח את רבין ואלון.
אולם היעדים הספיים שלהם שונים. גי-
ששים שנערכו לאחרונה אצל אבן במס-
רה לטנרלו מהחתימה נגד רבין הבהירו
כי אין כל סיכוי שישתלב במערך שילי
טוני שבראשו עומד רבין. יש לו פרטני-
זיות מוגדרות: להגיע למצב בו לא תהיה
למפלגת העבודה ברירה אחרת מאשר
לבחור בו כראש-הממשלה. הרבה אנשים
שלעגו וגיחו עד לימן האחרון לגבי כו-
ר

לוחכת גם מכיוון אחר. עד לתקופה האחר-
ונה זילזל רבין בגלוי באבא אבן ובסכ-
נה שהוא עלול להיות לגביו. אולם מאז
חזר אבן לישראל, נסתבר לרבין, כי הח-
תירה של אבא אבן תחתיו מסוכנת לא
פחות מזו של משה דיין.

אבן לא מסתיר את כוונותיו ואינו מס-
ווה אותן כמו משה דיין. במאמר שפירסם
השבוע בהארץ טען אבן מפורשות: "החב-
רה הישראלית לא תתאושש בלי שהנהגתה
תגדיר בצורה מרתקת מיגוון רחב ומסועף
של אתגרים ויעדים. חסרה לה לישראל
בימים אלה תחושת העתיד... כיוון שהגיון
קיומה וביטחונה של ישראל אינו מובן
מאליו ונראה לעין לאלתר, הרבה מאוד
תלוי במאמצי הנהגתה להביע באוזניה
חיות שיש עמה השראה ותיקוה." היה
ברור כי לדעת אבן אין הנהגה הנוכחית
מסוגלת לעשות זאת ועל כן יש להחליפה.

בחדש האחרון, מאז חזר לארץ, פועל
אבן בצורה יסודית ושיטתית. הוא נפגש
עד כה, בסורומים שונים, עם קרוב לאלף
איש מאנשי מפלגת העבודה, מכל החו-
רים. הוא התחיל לעשות גלים והגלים
החלו לעורר תשומת-לב כלפיו. אפילו פנ-
חס ספיר החל מתעניין בכוונותיו ותוכ-
ניותיו של אבן.

היה זה רק טבעי שיריביו של רבין
מהצד השני, הניצי, יגששו בכיוון של
כריתת ברית עם אבן כנגד רבין. בבית
כזאת הונחו כבר יסודות בעבר. ערב ה-
דיון במרכז מפלגת העבודה, שנקרא

שנים רבות היה עצם קיומו של דיין
בבחנית טראומה למתנגדיו, יגאל אלון.
עתה, מתלוצצים במפלגת העבודה, הש-
תחרר אלון סוף סוף מהטראומה של דיין.
יצחק רבין ירש אותה במקומו.
בהתבטאויותיו האחרונות, בארץ ובי-
ראיונות לעיתוני חוץ, לא השאיר דיין כל
מקום לספק, כי הוא מתעתד לחזור לזר
רה הפוליטית ולטול חלק במאבקים על
מוקדי-הכוח במדינה. אולם דיין אינו תמים
עד כדי כך כדי להשוב שטיהורו על ידי
ועדת אגרנט יספיק להחזיר לו את ההילה
שאבדה לו ואת הכאריזמה שהתפקעה כבור
עתיסבון. כדי לחזור לעמדת כוח הוא
זקוק לשותפים. הוא יודקק לתקופה ארו-
כה של מגעים, תימונים ותכסיסים כדי
לממש את שאיפתו.

המהפכה, אם תבצע, לא תיערך בתור
פת הסתערות, אלא במסע חתירה ממושך
ועמוק, שמטרתו תהיה לגרום לפיחות הד-
רגתי במעמדו של רבין ולכירסום שיטתי
בעורף המפלגתי שלו.

טענות בהערות. לאחרונה כבר גי-
תן היה לתבחין בסימנים בולטים למסע
חתירה זה. שני נציגי רפ"י בממשלה,
שמעון פרס וגדי יעקובי, לא שמרו בסוד
את דעותיהם כי אין הם שלימים עם ה-
תפיסה המדינית המקובלת על רבין ואלון
בעניין ההסדר שיש להשיגו עם מצריים.
התבטאויותיהם הלכו ונעשו חריפות מיום
ליום, בגלוי ובהסתר.

באותה שעה הופץ מיסמך מעניין שגור
עד להראות כי אם דיין שגה בהערכותיו
המדיניות והצבאיות ערב מלחמת יום-
הכיפורים, הרי רבין טעה בהערכותיו עוד
יותר וכי אין הוא מדינאי המסוגל לראות
את הגולד.

המיסמך היה מאמר שפירסם רבין בי-
חעריב, חודשים ספורים לפני המלחמה,
בו שטח את ה"אני מאמין" הפוליטי שלו.
בין השאר אמר רבין באותו מאמר:
● אין צורך בגיוס כוחותיו גם כאשר
נשמעים איזמים ומבוצעת פריסת כוחות

אבא אבן

זהות במטרה, מחלוקת ביעד

אוייב לאורך קווי הפסקת-האש. עד למיל-
חמת ששת-הימים היתה הזזת כוחות מצ-
ריים לתוך סיני מאיצת את ישראל לגייס
מילואים בקנה-מידה ניכר. עתה, אין צו-
רן בגיוס כזה כל עוד קר ההגנה של יש-
ראל מוצב לאורכה של תעלת-סואץ.
● נתמנעה יכולתן של המדינות הער-
ביות לתאם את פעולותיהן המדיניות או
הצבאיות.

● עד היום לא הצליחו מדינות ערב
להפוך את הנפט לגורם פוליטי רציני בי-
מאבקן נגד ישראל.

● התמורה ביחסים הבינמצמתיים
מצמצמת בשיעור רב — אינו רוצה לו-
מר מחסת — את הסכנה שבעייה איזו-
רית כבעיית המיזרח-התיכון תיחפץ למו-
קד העלול לגרום את המעצמות הגדולות
למעורבות צבאית ישירה וכתוצאה מכך
לעימות ביניהן.

● אפשרות של חידוש האש קיימת,
אך כוחה הצבאי של ישראל יספיק לה
למנוע מהצד שכנגד השגת יעד צבאי
כלשהו והמצאות המדינית הבין-מצמ-
תית אינה מעודדת חידוש האש.

● אם רבין אמר דברים כאלה ערב המל-
חמה, טוענים מתנגדיו, איזה יתרון יש לו
על משה דיין או אבא אבן בהערכות
המדיניות והצבאיות שלו?
חזית שניה. האש המאיימת על רבין

מדליות בנגוריון זולות

בניו יורק באלף ל"י

מנכ"ל גורן
ספוקולציות

בנק, בדרך-כלל, הוא ערובה לביטחון ויציבות, וכל כולו ההיפך מספוקולציות. השקעות במטבעות ומדליות לסוגיהן הן השקעות ספקולטיביות טהורות, ולא מעט בנקים שעסקו בכך התמוטטו. בש-נה האחרונה לבדה התמוטטו בנק "הר-שטאט" בגרמניה, ו"בנק ארץ-ישראל-בריטניה" בישראל, בגלל השקעות במט-בעות שונים.

לכן היה מוזר לראות משך חודש שלם בעיתונים מודעות-ענק של "הבנק הבינלאומי הראשון" בניחולו של דוד גולן, שהכריזו על מיבצע מכירות של מטבעות ומדליות זהב ואחרות. יוזם הי-מיבצע היה סוחר-המטבעות יהושע עו-בדיה. כאשר הוא ניסה לשכנע להשקיע במטבעות במשרדיו הפרטיים, היה זה עניינו-שלו. אבל כאשר המכירה הספיק-לטיבית הזאת נעשית בתוך ובחסות בנק ממלכתי, ועוד בנק שבו רוב לממשלת ישראל, הדבר מעורר תמיחה, שהרי הקו-נה יחשוב בוודאי כי הרכישה היא דבר בטוח.

ואכן, תוך חודש ימים מכר עובדיה

AMERICAN
ISRAEL
NUMISMATIC
ASSOCIATION, INC.

P.O. BOX 3184
CHURCH STREET STATION
NEW YORK, N. Y. 10008

You are aware, no doubt, that Americans are allowed to purchase gold as of today. A. I. N. A. is now in a position to offer you the BEN GURION COMMEMORATIVE GOLD COIN. You will now be able to complete your collection of this exceptional issue.

Therefore, act promptly. Should you be interested in completing your BEN GURION COMMEMORATIVE SET, please fill out the enclosed form, attach your check for \$505.00 (New York State and City residents add applicable sales tax), payable to A. I. N. A. and mail in the envelope provided herewith.

Sincerely yours,

Morris Broom

מדליות בנגוריון מוצעות למכירה ב-505 דולר
אסור לחכות אף רגע

האמריקאים החשדניים שואלים: כמה מטבעות בדיוק הוציאה החברה הממשל-תית, שהיא יכולה עכשיו להציע כמויות-ענק כאלו בארצות הברית? בישראל משלמים כ-4000 לירות תמו-רת מטבע בנגוריון. בארצות-הברית ניתן לקנות אותה מטבע ב-1000 לירות פחות, בעזרת הכתובת של הצעת-המכר המצו-למת כאן. אז למה לחכות?

למעלה מ-500 מטבעות, במחיר ממוצע של 8000 לירות המטבע — מחיר ממוצע שהיה גבוה ב-3000 לירות ממחיר השוק הריאלי. הוא עשה, אס-כן, כ-15 מיליון לירות בעזרת שמו של הבנק הבינלאומי הממשלתי. כאשר ניסה עתה מי מן הקו-נים למכור מה שקנה, הוא יגלה היש-קל כי לא יקבל אפילו 70% מן המחיר ששילם.

כאן המקום לשאול היכן נגיד "בנק-ישראל", שתפקידו למנוע מן הבנקים לעסוק בעסקים כגון אלה. נראה כי הי-נגיד עסוק בבעיותיו עם הלהישות של פינחס ספיר, ואין לו פנאי לעניינים טפלים כמו פיקוח על הבנקים.

כדי לקבל מושג על היקף המפולת הצפויה למחירי המטבעות, די להביט שוב במה שקורה בשוק האמריקאי, ש-היה צריך להיות הקולט של כל המט-בעות הישראליות. בימים אלה מציעים כמויות בלתי-מובלות של מטבע בנ-גוריון, במחיר המקורי של 500 דולר!

לרנר. אברהם ארביב שמר על חלקו בשותפות.

רפי שאולי מתמסר עתה להפצת הי-מיטב החסיני בישראל. בשותפות עם הי-אמרון אברהם (פנשל) דשא, הוא פתח שתי מיסעדות-מהירות ברחוב דיזי-נוף בתל-אביב, המספקות את פריטי הי-מיטב החסיני לביתם של חלקותה, לפי הזמנה טלפונית או הזמנה במקום.

נכשל המיזוג

בין ברקי להרצליה

המיזוג בין שני אולפני-הסרטים ביש-ראל, "הרצליה" ו"ברק-יגבע", נכשל סו-פית. לפני הפיחות הגיעו הצדדים להס-כמה על מכירת "אולפני גבע" ל"הרצ-ליה" ב-600 אלף דולר, כשהמכירה אינה כוללת את המיגר של "אולפני-גבע" ברמת-גן. בגלל הפיחות הם צריכים עתה לשלם יותר לירות תמורת הסכום שנקבע בדולרים, ו"הרצליה" אינם מוכנים לכך.

העיסקה כדאית ל"הרצליה", כיוון שיש לה רווחים נאים (2.5 מיליון לירות לש-נת 1974). "גבע" הרוויחו באותה שנה 300 אלף ל"י.

"גבע" קנו לאחרונה את חברת-הנסיי-עות "טיל".

אתה והנייה

איך עוקפים את מיגבלות

תקציב הביטחון?

בתקציב בלירות אולם איש לא העז ל-עת בתקציב-הרכש במטבע זר, החליט משרד-הביטחון להזמין את הרכב הי-רוש לו בחו"ל, לשלם עבורו במטבע קשה שמדינת ישראל כה חסרה אותו. תוצאת-לוואי תהיה מיתון קשה בתע-שיות-הרכב בנצרת ובאשדוד. כבר עתה חוזים את פטוריהם של כמה מאות פוע-לים ממפעלים אלה, כתוצאה מאי חידוש הזמנות משרד-הביטחון. תוצאה אפס-ית אחרת היא שחברות האם של מפע-לי-רכב אלה בישראל, עלולות בעתיד להיכנע לתכתיבי החרם הערבי, שעד כה עמדו בלחציו.

כמה שרי-ממשלה הביעו מורת-רוח, כי אשר נודעה להם השבוע הדרך שבה עוקף שר-הביטחון שימרון פרס את הגבלות התקציב, גורם בכך גם מיתון חמור בתעשיית-הרכב. עד כה היה מי-ידי-הביטחון מזמין רכב לצה"ל במיפעלי הרכב בישראל, ותמורת רכב זה היה מש-לם בלירות.

כיוון שהשנה היו קיצוצים חמורים

סוף לנוגבית

בבריטניה

הכנסות המדינה ממגביות תפחתנה בקרב ב-100 מיליון דולר לערך לשנה. הסיני צפוי סוף למגביות בבריטניה. ממשלת הלייבור מכינה עכשיו הצעות-חוק שתבטלנה את הפטור ממסוי שני תן לתרומות, בנימוק כי זו היתה דרך להוצאת רווחים ללא מס. תיקון החוק יפגע בכל מוסדות מקבלי התרומות, כולל המגבית היהודית בבריטניה. סוד גלוי הוא כי עיקר כוחה של המג-בית בארצות-הברית ובריטניה נובע מחו-קי המסוי בארצות אלו, המאפשרים ניכוי התרומה מן ההכנסות.

חילופי בעלים

בי-דראגסטור

חילופי-בעלים נערכו לאחרונה בין בע-לי המניות של המיסעדה התל-אביבית המצליחה, מאנדיס דראגסטור. הדרא-גסטור, שנקרא על שמה של מאנדי רייס-דייוויס, מי שהיתה אשתו של רפי שאולי, הפך תוך זמן קצר למוסד

רפי שאולי
"אוקטובר" מכרה

משגשג הן בשל האווירה המיוחדת של המקום והן בשל המחירים הנמוכים, יחסית, הנהוגים בו. הבעלות על המי-סעדה היתה מחולקת בין שישה שותפים, ביניהם ארבעה שהם גם בעלי המיסעדה הסינית הסינגינגי-מבו: האחים רפלי וטדי שאולי, הדייל אבי אברמו-ביץ' ואברהם ארביב. לאחרונה מכרה חברת אוקטובר, שבבעלותם של האחים שאולי ואבי אברמוביץ' את חלקה לדני

צרות

לחשבונות

המאוספרים

בשווייץ

מי שבדעתו לפתוח חשבון ממוספר ב-שווייץ, צפוי לקשיים. השווייצים נלחמים נהון הזרם לארצם, עושים הכל כדי למנוע המרות מטבע פרנקים שווייציים. כך, למשל, על כל חשבון של תושב זר-פרנקים שווייציים, משלמים לבנק רי-זית של 40 אחוזים לשנה. איך לעקוף זוראה זו?

אם קונים איגרות-חוב שווייציות, הי-ושאות ריבית של 8% לערך, לא משל-מים קנס ועוד נהנים מן הריבית. אולם המפקדים הזרים מעדיפים להחזיק את זכרם במזומן.

הפיתרון הוא לשכור כספת ולהכניס לתוכה את כל הפרנקים, ואז אין תשלום ריבית קנס, כיוון שאיש אינו יודע מה יש בכספת.

לאחרונה יצאה בשווייץ תקנה חדשה, לפיה מי שרוצה לפתוח חשבון ממוס-פר (חשבון שבעליו מקבל מיספר, ואיש-ורט למנהל הבנק אינו יודע מי בעל-החשבון) בפרנקים שווייציים, חייב להפ-קיד לפחות 50 אלף פרנק בחשבון, עם תחילתו ולהשקיעם. אסור להחזיק את זכרם בחשבון עובר-ישוב.

כל ההגבלות הללו מכוונות לבלום את זבחה לפרנק השווייצית, ששערו עולה לאח-הרף ביחס לדולר. עלייה זו פוגעת יצוא השווייצית, וכן בתיירות של שווייץ, והפכה אחת הארצות היקרות בעולם.

שוב

רישיונות י"בוא

בטכסטיל

מישרד המיסחר-רוח-תעשייה חוזר לנו-גים שהיו קיימים בימי הראשונים של מדינה. הליברליזציה שהיתה נהוגה גבי ייבוא הטכסטיל בוטלה. לאחרונה יוב נאלצים יבואי הטכסטיל לבקש רישיונות-ייבוא לטכסטיל ומוצרי כפי ש-ישו מקובל בתקופות הקשות בהן לא בלה תעשיית הטכסטיל המקומית לע-ווד בתחרות.

סטודנטים

קשה להיות

סטודנט ערבי

המישטרה מצאה תחביב

חדש - להטריד סטודנטים

ערביים בבתייהם בזילות

ברחוב ז'בוטינסקי בר"ג מתגוררים 16 סטודנטים ערביים בבית דירות שנשכר, ליד צורך שיכונם, עליידי אוניברסיטת תל-אביב.

בחודשים האחרונים ביקרו במעונותיהם אנשי המישטרה כבר ארבע פעמים. כל הביקורים התקיימו בשעות הלילה. השוטרים דפקו על הדלתות בפראות, שכנים מבוהלים יצאו מדירותיהם, כשאחד מהם בטוחים כי זהו התקפת מחבלים.

בכל הביקורים, "זהו" השוטרים את ה-סטודנטים ונעלמו.

בצפון תל-אביב, ברחוב פינקס, מתגוררים מיספר סטודנטים ערביים. ב-18 בי-חודש נובמבר בשעה שלוש בלילה, הגיעו למקום איש-מישטרה מלווה בשני אנשי הג"א חמושים. "לפתח מייד את הדלת!" צעק השוטרי, "כשהוא מלווה את דרישתו במהלומות עזות על הדלת.

הטרדות בלילה. המראה המוכר חזר על עצמו. שכנים מבוהלים יצאו מדירותיהם לברר את פשר ההמולה. כשנשאל איש-המישטרה לפרש הופעתו בשעה בלתי-סבירה זו של הלילה, השיב כי בידו צור-חיפוש.

כשנכנס לדירה, התברר שבידי השוטרי אין צור-חיפוש, וכי כלל לא עלה בדעתו לחפש במקום. הוא כיוון פנס רבי-עוצמה לעיני הסטודנטים הנדהמים, והסתלק מה-מקום.

ב-13 בינואר שוב נישנה המחזה. חוליית שוטרים הגיעה בשעה שתיים בלילה למעון של סטודנטים ערביים ברחוב פרישמן ב-תל-אביב. חבטות עזות מלוות בצעקות העירו את הסטודנטים הישנים.

"התייצבו מייד לזיהוי!" צעק אחד ה-שוטרים. "מי שיאחר, יקבל את הפרוטוקול שור שבידי על ראשו."

"מדוע מטרדים אותנו בשעות הלילה?"

מתנהגים כך עם היהודים תושבי ארצות-הים?"

בתום הפגישה סברו חברי הוועד, כי עתה תשנה המישטרה את מדיניותה ואני-שה יבקרו בדירותיהם של הסטודנטים הערביים בשעות הסבירות של היום או בשעות הערב המוקדמות. אך דבר לא השתנה. ההטרדות נמשכו כרגיל.

ב-16 בינואר נעצרו שלושה סטודנטים ערביים ברחוב בן-יהודה בתל-אביב על-ידי שלושה גברים לבושי אורחיה, ש-לאחר-מכן הודחו כשוטרים. השוטרים חיפ-שו על גופם של הסטודנטים באמצע הר-רחוב. לאחר-מכן נצטוו לעלות על גיידת. הם הוכנסו לבניין אפל, שם ספגו מכות מהשוטרים, שטענו כי השלושה גנבו חפ-צים מאורחים ששהו על שפת הים בתל-אביב.

"זו היתה טעות." כעבור שעתיים שוחררו השלושה לפתע. השוטרים אמרו: "זו היתה טעות, פשוט תשכחו מכל ה-עניין."

כאשר ההתנכלויות לסטודנטים הער-ביים לא פסקו, פנה ועד-הסטודנטים ב-מיכתב לשרה-מישטרה שלמה הילל. מ-לישכת השר נתקבלה תשובה כי העניין בטיפול, אלא שההטרדות הליליות לא פסקו.

ב-23 בינואר אירגנו הסטודנטים הער-ביים הפגנה ברחבת אוניברסיטת תל-אביב, כנגד הטרדות המישטרה הממורות את חייהם והפוגעות ביחסייהם-שכנות ה-טור

סטודנט ערבי מוחה

"תמיד באים בלילה"

הפגנת הסטודנטים הערביים באוניברסיטת ת"א

"אחרו לנו לשכוח מהעניין"

בים שלהם עם הדיירים המתגוררים ב-קירבתם.

איש מהנהלת האוניברסיטה לא נכח ב-מקום, למרות שהאוניברסיטה ממגנת את התשלום עבור מעונות הסטודנטים ה-ערביים.

לסטודנטים הערביים לא נותר למי לפ-נות.

טונו

ספורט טונו

השבוע

מינימום הכנס הראשון

450.000 ל"י

מינימום כלל הכנסים

מיליון ל"י

יום המישי - המועד האחרון למסירת המסכים

עשה לך מנהג קבוע - מלא טונו בכל שבוע!

המועצה להסדר ההימורים בספורט

למד בביתך בהתכתבות

המכונים הבריטיים - המוסד הותיק והמנוסה בארץ להק' ניית השכלה בכתב מציע לך ללמוד בביתך את המקצוע עזות הבאים בשיטות שנוסו בהצלחה בארץ ובחול. הלימודים הם תחת פיקוח ובהדרכת צוות מורים ומפק' חים שהם מטובי כוחות ההור' ראה בארץ.

בגרות ומוקדמות

לרשות הלומדים בקורס יעמדו יועצים לעזרה אישית בסניפי המכונים הבריטיים

1. הכנה לבחינות בגרות
2. הכנה לבחינות מוקדמות

אלקטרוניקה

בניית מכשירי רדיו ואזעקה

1. אלקטרוניקה ורדיו מעשי (כולל מעבדה ללימוד
2. בניית מכשירי רדיו ומכשירי רדיו
3. קורס יסודי באלקטרוניקה
4. קורס יסודי בטלויזיה

טכנאות

1. שרטוט טכני - בנין ומכונות
2. טכנאות מכונות
3. טכנאות רדיו
4. טכנאות בנין
5. טכנאות חשמל
6. חשמלאי מוסמך

הנהלת חשבונות ומדעי המסחר

1. הנהיח למתחילים
2. קורס כללי בהנהיח
3. חש"בונאות למתקד"מים
4. הנהיח סוג 1
5. הנהיח סוג 2
6. הנהיח סוג 3
7. מנהלי חשבונות מודפלים
8. דאית חשבון
9. תמחיר
10. ארגון וניהול עסקים
11. קורספונדנציה מסחרית בעברית
12. פקידות ומזכירות כללית
13. מסחר פיננסי
14. תורת הכלכלה והמשק

אמנות שימושיות

1. גרפיקה
2. שימושיות

משרד ייעוץ והרשמה: תל-אביב: המדור לייעוץ מקצועי שד' רופשיילד 93 מל 624162

ח'יפה: נודראו 30 מל 667040 • ירושלים: ההטרדות 22 מל 224769 • שעות הרשמה: 8:00 - 20:00 ללא הפסקה

* לחיילים משוחררים ע"פ החוק - לימודים חיונים

קורסים אחרים: 1. עיתונאות ויחסי ציבור 2. פסיכולוגיה 3. מורים מוסמכים

17

על המסתתר מאחורי המפלגתיים המתחוללים

בתוך המפד"ל בין חוגי הצעירים לבין המנהיגות הוותיקה

מתכוונים לאלצו לכתוב עמם ברית. לשתף אותם בהנהגת המפלגה ולחלק עמם את משאביה הפיננסיים האדירים. תוך סילוק שילטונה של סיעת יוסף בורג. סיעת למיפנה. במנגנון המפלגה.

המפד"ל מורכבת כיום מרסיסי סיעות שלאף אחת מהן אין רוב מוחלט. אחרי הבחירות האחרונות לוועידת המפלגה הסתבר כי יחסי הכוחות הפנימיים הם כדלהלן: סיעת למיפנה שבראשה בורג — 27%; סיעת לתמורה בראשות יצחק רפאל — 23%; הצעירים — 20%; הסיעה ה' מרכזית של זרח ורהפטיג — 15%; והשאר הם נציגי המושבים, הקיבוץ הדתי והספרדים.

בורג ורפאל הקימו קואליציה השלטת

צעירים החליטה המזכירות לאשר את מתן הערכות הנגדית לבנק המזרחי.

היו אלה רק הראשונות במיתקפות ש' חוגי הצעירים מתכוונים לנהל כנגד צמרת המפלגה. בעתיד הקרוב צפויות התנגשויות ועימותים לא פחות חמורים.

העימות הראשון יהיה במישור המדיני. אנשי גוש אמונים המקורבים לצעירי ה' מפד"ל, עומדים לעשות ניסיון נוסף ל' התנחלות בלתי חוקית. הממשלה תסנה אותם בכוח משטח ההתנחלות. נציגי ה' צעירים בכנסת יציעו או הצעת אי-אמון לממשלה בנושא זה ויעמידו את שלושת שרי המפד"ל בממשלה במצב קשה. שכן אלה התחייבו חגיגות עם צירופם לממשלה לה לפעול למען התנחלויות ביהודה ו-

תפקיד. אך החל לפעול למען בחירתו של מועמד הליכוד לתפקיד. ח"כ מנחם וידר. תוצאות ההצבעה הפתיעו אפילו את המר וידר. ידיד זכה ברוב מכריע. השאר מאחוריו במרחק ניכר את מועמדו של רפאל שלא נבחר. המר הרוויח מווייתו בכך שאי אפשר יהיה להאשים אותו בפ' לוג המפד"ל על עניין של כסא. נוסף לכך הוא הצליח להוכיח לרפאל כי כוחו עמו להכשילו.

עימותים בשרשרת

למרות שההצבעה בנושא זה היתה חשאית, יכלו מנהיגי המפד"ל להגיע בשיטת האלמניצייה למסקנה כי לפחות חמישה מחברי המפד"ל הצביעו עבור בחירתו של נציג הליכוד לוועדה: זבולון המר ושותפו ח"כ יהודה בן-מאיר; השר מיכאל חזני; והח"כים אברהם מלמד ו- אליעזר אבטבי.

עבור בורג ורפאל היתה זו הכרזת מל- חמה גלויה מצד הצעירים. שליחים בהר לים יצאו אל המר ובן-מאיר כדי לנסות ולקבוע מעין ועידת-שלום בין הצעירים לזקנים. הפגישה היתה אמורה להתקיים ביום השלישי השבוע. אולם עוד בטרם נערכה, הנחיתו הצעירים שתי מהלומות נוספות על מנהיגי המפלגה:

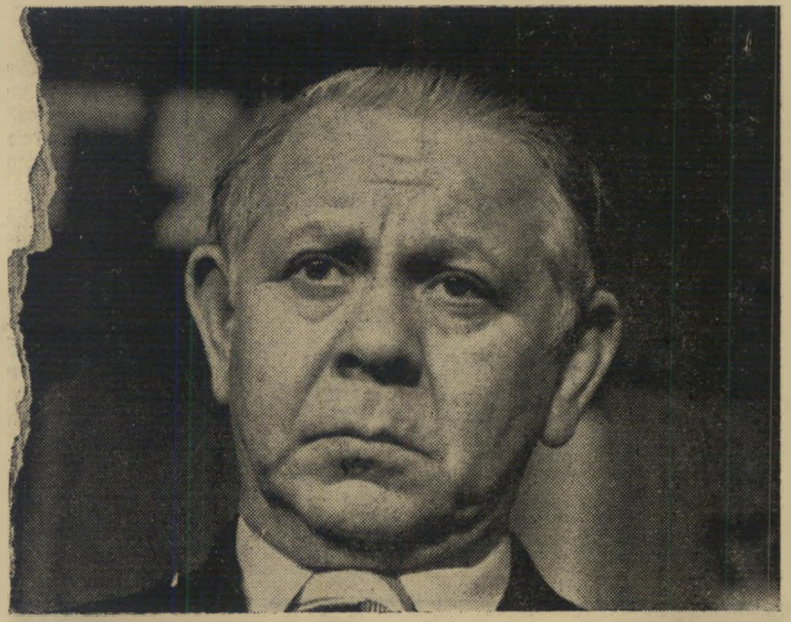
● במיצרו של רפאל, סניף תל-אביב של המפד"ל, הצליחו הצעירים בתמיכת חוגים אחרים, בהם קבוצה שפרשה מסיע' תו של רפאל, להעביר החלטה להחליט

ד"ר פנחס במושך השבוע האחרון הצליחו חוגי הצעירים של ה' מפד"ל, בהנהגתו של ח"כ זבולון המר, לזעזע את יסודות מיפלגתם, להחליט מפ' לות ניצחות לראשי המפלגה ולהכניס את המפד"ל כולה לאווירה של ערב פילוג. ההתמודדות הראשונה נערכה בכנסת, בעת ההצבעה שנערכה בשבוע שעבר על בחירת שני הח"כים אשר ייצגו את הכנסת בוועדת-המינוי של דייגי בת-יהודין הרב- ניים. מסורת היא כי הכנסת שולחת לוועדה זו שני נציגים — אחד איש המערך והשני איש המפד"ל. אולם הפעם לא יכלה ה' מפד"ל להגיע לכלל הסכמה מי יהיה נציגה בוועדה.

שר-הדתות, יצחק רפאל, שהוא כיום החוק במנהיגי המפד"ל, ביקש למנות את נאמנו, ח"כ אהרון אבר-חצירה. באופן בל- תי צפוי התעוררו לפתע צעירי המפד"ל ותבעו את המינוי למנהיגם, זבולון המר. תהיה זו הגומה לומר כי חלום חייו של זבולון המר הוא להיות בוועדת-מינוי ה' דייגים. אם הציע את מועמדותו לתפקיד היה זה רק כדי לנגח את המנהיגות הוותיקה של המפלגה. "הזקנים", כפי שהם מכונים בפי הצעירים. כלפי חוץ טענו ה' צעירים כי הם רוצים בבחירתו של המר רק כדי שיצחק רפאל לא ירגיש כי ה' מפד"ל מונחת בכיסו וכי הוא יכול לעשות בה כרצונו. למעשה היה זה האות הראשון להכנסת נס המרד.

רק מעטים הבינו מה הסתתר למעשה מאחורי הקרב על עניין שולי, כביכול, אלא שעבור יצחק רפאל לא היה זה כלל

פילוג

רפאל: הבסיס הכלכלי העצמאי נשמש

במפד"ל לא רק מכוח הרוב שיש לה, אלא בעיקר בשל שליטתה המוחלטת במנגנון המפלגה, מקרב כ-400 אנשי מנגנון ה' מפד"ל, נמנים כ-200 על סיעת למיפנה, כמאה על סיעת רפאל, יותר מ-50 הם מ' נאמני זרח ורהפטיג ורק שבעה אנשי מנגנון הם מאנשי הצעירים.

אולם חלוקה זו עדיין אינה משקפת נאמנה את שליטת סיעת למיפנה במפלגה. כמעט כל תפקידי המפתח החשובים במנג' נון נמצאים בידי אנשיה. האיש החזק ב' מנגנון המפלגה הוא אברהם בן-נתן. מנהל מחלקת הכספים של המפלגה, איש למיפנה. גם כל אנשי הכספים האחרים במפלגה נמנים על אנשי סיעת למיפנה. קשה ל' תאר איזה כוח עצום מרוכז בידם.

המפד"ל צריכה להיות המפלגה המבוססת והעשירה ביותר בארץ מבחינה כספית ולכלכלית ללא הסתבכה בהפסדים כבדים ה' משתקים את פעולתה. היא מקבלת כ-3 מיליון ל' בשנה מתקציב המפלגות בכנ' סת. אל קופתה מוזרמים מיליונים נוספים מהקצבות הסוכנות וקרן ארץ-ישראל של המזרחי. יש לה מוסדות כלכליים ופיננ' סיים מטופים. אולם עיקר כוחה מבוסס על דמי החבר שהיא גובה מחבריה.

כ-90 אלף חברי המפד"ל הרשומים מורמים מדי שנה לקופתה בין 40 ל-50 מיליון ל'. זוהי המפלגה היחידה בארץ שעיקר כספיה נגבה ממיי חברי. הדבר נעשה בצורה מקורית מאוד. חברי ה' מפד"ל אינם משלמים למעשה מיסי-חבר, אולם הם חברים בקופת-חולים של המפלג-

שומרון. הצעירים מקווים לאלץ אותם ל' התפטר.

עימות שני עתיד להתחולל במישור ה' דתי. בעוד כמה חודשים יתחילו הדיונים בדבר הרכבת המועצות הדתיות ברחבי הארץ. 45% מחברי המועצות הדתיות ממונים בידי שר-הדתות. 45% נוספים על ידי הרשויות המקומיות ו-10% הנותרים על ידי הרבנות-הראשית. הצעירים עומ' דים לתבוע מרפאל למנות מיספר ניכר של חבריהם למועצות הדתיות המספקות מי- רות למכביר לפונקציונרים של המפד"ל. אם לא יעשה זאת, הם ינסו לאלצו לכך במאבק פנימי בתוך המפלגה.

המישור השלישי של העימות יהיה פנים מפלגתי. הצעירים יזמים פניה למרכז ה' מפד"ל כדי להקדים את הבחירות הפנימיות במפלגה. לפי החוקה חייבות הבחירות להיערך רק בעוד שנתיים — כשנה לפני מועד הבחירות לכנסת. הצעירים מתכוו' גים לרכז רוב להקדמת מועד הבחירות כדי לבחון את כוחם המיספרי באופן מעשי ולנסות להשתלט על המפלגה מבפנים.

מיפלגה של קופת-חולים

קרוב הנטוש בין הצעירים ליצחק רפאל הוא כביכול, כלפי חוץ, קרב אידיאולוגי על שלמות-הארץ ועל טוהר המידות. למעשה זהו קרב על השליטון ב' המפלגה. יותר מהצעירים מעוניינים ל' הדיח את רפאל ולהרחיקו מהשפעה. הם

זבולון המר שואף לברית עם רפאל כדי להדיח את בורג וחזני

עניין של מה בכך. ועדת-מינוי הדיינים מורכבת מעשרה נציגים: שני שרים, חיים צדוק ורפאל; שני הרבנים הראשיים; שני חברי כנסת; שני נציגי דיינים; ושני נציגי לשכת עורכי-הדין. רפאל היה מער' ניין שבועדה יוצר רוב למתנגדי הרב שלמה גורן, שהוא יריבו, על מנת שיתן יהיה למנות דיינים שאינם מאנשי גורן. בחירתו של המר לתפקיד היתה עלולה לסכל את שליטתו בוועדה.

על המר הופעלו לחצים כבדים כדי ש' יחזור בו מכונתו להציג את מועמדותו לתפקיד. רפאל איים, הבטיח, ניסה לשכנע, שלח שליחים, אך המר נשאר בשלו. רק כאשר איים רפאל כי יפגוש מהמפד"ל אם אומנם ייבחר המר, נסוג המר וסיגה טאקטיה. הוא הסיר את מועמדותו ל-

הנהגת הסניף. למרות שהרוב שצברו ה' פעם הצעירים ניתן להם בשל פילוג בסיעת לתמורה של רפאל, על רקע מינוי המועמ' דים לרשימת המפד"ל לעיריה, היה זה ניצחון מוחץ.

● בישיבת מזכירות המפד"ל, ניסו אנשי רפאל ובורג להכשיל הצעה ש' המפד"ל תיתן ערבות נגדית לבנק המזרחי, כדי שזה יוכל לתת הלוואה למוסדות ה' כלכליים של המפד"ל, שהסתכנו בפרשת בנק אי-בריטניה, וחייבים להתחזר לכונס הנכסים של הבנק סכום של 2.5 מיליון ל'. השליטה במוסדות הכלכליים נמצאת בידי אליעזר גאלמן וח"כ אברהם מלמד, אנשי אליעזר המרכזי של זרח ורהפטיג שהקימו ברית עם הצעירים כנגד ההנהגה הוותיקה. הניסיון נכשל ובתמיכת חוגי ה'

אברהם בן-נתן, האיש החזק של מנגנון המפד"ל, שכונה בשעתו, "שרגא נצר של הדתיים", הוא האיש סביבו מתמקד עתה המאבק הפנימי במפד"ל בין הצעירים לבין ההנהגה הוותיקה. בן-נתן חולש על כספי המפלגה ועל מנגנונה. הצעירים שואפים להדיחו בכל מחיר.

האיש במוקד

סביבו מתמקד עתה המאבק הפנימי במפד"ל בין הצעירים לבין ההנהגה הוותיקה. בן-נתן חולש על כספי המפלגה ועל מנגנונה. הצעירים שואפים להדיחו בכל מחיר.

גה שאינה קיימת כלל. באמצעות פנקסי חברותם בקופת-החולים של הפועל המזרחי הם מקבלים את שירותי קופת-החולים של ההסתדרות הכללית. המפד"ל גובה את דמי החברות בקופת-החולים, מנכה מהם ל"עצמה כ-40%, ואת היתרה מעבירה לקופת-החולים הכללית. בצורה כזאת מובטחת לה הכנסת קבע של דמי-חבר.

פנקסי קופת-החולים של המיפלגה הם המקנים זכות השתתפות בבחירות הפנימי יות במפד"ל. למעשה המפד"ל היא מיפלגה של קופת-החולים פיקטיבית.

הבדיחה במפד"ל היא שכדי להיות בעל זכות הצעה למוסדותיה, צריך החבר להיות חולה, בעל פנקס קופת-חולים.

מכתיר השרים

אנשים השולטים על הכסף הורר רם לקופת המיפלגה הם השולטים ל"מעשה במפד"ל, הם גם הקובעים כיצד יחולק הכסף. לצעירים ברור כי אם הם

מיפלגה כחבר מושב, למרות שהוא מת גורר כבר תקופה ארוכה בראשון-לציון ורשום במירשם התושבים כתושב עיר זו. הצעירים טענו כי כתוצאה מכך חסך ל"עצמו בן-נתן כמה מאות ל"י בשנה, ב"ה הפרש בין המיסים שהיה עליו לשלם כ"תושב עיר, ובן המיסים שכביכול שילם

יוצרו. על הגוש השתלטו אישים שצמחו מתוכו ושאינם קשורים ישירות למפד"ל, כמו הרב יוסף לוינגר ובני קצובר מקריית ארבע או חנן פורת מגזר-עציון.

למרות הזהות הרעיונית המוחלטת בין גוש אמונים לצעירי המפד"ל, הפך הגוש לכוח על-מיפלגתי, בו חברים גם אנשי ל"י

"גוש אמונים" מתער ממהיגות המר חותר להופעה עצמאית בבחירות הבאות

כוד רבים ואף אנשי מיפלגת העבודה ר' פועלי אגודת-ישראל. הצלחת גוש אמונים לגייס רבבות אהדים למבצעי ההתנחלות, הולידה בקרב מנהיגיו את הרעיון להתייצב ברשימה נפרדת בבחירות הבאות לכנסת. זבולון המר ויהודה בן-מאיר, שחשבו לרכב על הסוס הזה, התאכזבו כאשר הסי' תבר להם שאנשי הגוש מוכנים להקצות להם רק את המקומות השני והחמישי, ב"ה

עבורו המושב.

בישיבת המזכירות שנערכה לפני שבוע עיים, טען דני וורמס, איש הצעירים: "ייתכן ולפי חוקת המיפלגה בן-נתן אינו כלל חבר המפד"ל ואין לו מקום במזכירות אם הוא לא שילם את המיסים". אבל מנג' נון המיפלגה נחלץ לעזרתו של בן-נתן. הישיבה כמעט ופוצצה. הוחלט להפסיקה ולדחותה. למרות שבדרך כלל נערכות

במפד"ל?

המר: "מפד"ל יפה יותר" - עם יותר כסף ומישרות לצעירים

רשימה שתוקם בעתיד לבחירות. היה ברור להמר ובן-מאיר שהמשך הליכתם עם ה"גוש פירשה עבורם התאבדות פוליטית. כתוצאה מכך החליט המר להקים תנועה מיפלגתית בקרב חברי המפד"ל, אשר תחזק אותו, תהווה לו עורף מוצק ותהווה למפד"ל את תנאינו או לפרוש ממנה ו"ל"י אין הוא יכול לסמוך.

ישיבות המזכירות אחת לשבוע, לא זומנה מאז ישיבת המזכירות המצומצמת לדון ב"עניינו של בן-נתן, כשהוא עצמו מסביר כי הוא טרוד מעל לראש בימים אלה.

פרשה נוספת במרכז עומד בן-נתן עומ' דים הצעירים לשלוח בסיבוב השני של ה"קרב להדחתו. זוהי פרשה הנוגעת לקשריו של בן-נתן עם אחת מעסקניות המיפלגה שקיבלה דירה באחד משיכוני המפד"ל בבני-ברק.

רוצים להשתלט על המיפלגה הם חייבים להדיח מכהונותיהם את אברהם בן-נתן ושאר אנשי המפתח של סיעת למיפנה, ולקבל את חלקם במנגנון השולט על ה"כספים.

בן-נתן הוא איש למיפנה וחסידי הברית עם מפד"ל. למרות שאין הוא שר בממשלה יודעים גם בורג וגם בן-נתן כי בורג נתון לחסדיו. כאשר הורכבה רשימת המועמדים של המפד"ל לכנסת, ביקש בורג להרחיק את יצחק רפאל ברשימת המועמ' דים, "כדי שלא יהיה כל כך קרוב אלי", בן-נתן התרגז ואמר לו: "אם תעשה חוכ" מות אחת בכלל לא תהיה שר." בורג שתק ונכנע.

הגולם קם על יוצריו

תיקי המפד"ל? אינם מבינים את פשר מרדנותם של הצעירים. "מה הם רוצים?" אומרים ראשי המיפלגה, "שיחכו חמש או עשר שנים ואז ממילא תיפול הנהגת המיפלגה בידיהם וזבולון המר יהיה מנהיג המפד"ל."

אלא שלצעירים, ובעיקר לזבולון המר, אצה הדרך ואין הם מוכנים להמתין עד שהמיפלגה על כל נכסיה ומשאביה, יפלו לידיהם כפרי בשל. הם רוצים את חלקם בשילטון — ומיד.

הם שאבו עידוד לשאפתנות מהתארג' נות גוש אמונים, שהפך לכוח הפוליטי ה"יחיד במדינה המסוגל לכנס תחת דיגלו רבבות תומכים פעילים. גוש אמונים הוקם ביוזמת זבולון המר, לצורך אירגון הת' נחלויות הענק הבלתי-חוקיות. אולם במרו' צת הזמן הפך הגוש לגולם שתתגבר על

תחת הסיסמא שהפכה להיות שם התנו' עה — "מפד"ל יפה יותר" — הוכנו תוכנ' יות מבצעיות, הותרמו אנשים וגוייסו כס' פים לשם הקמת אלה תאים בכל רחבי הארץ אשר בכל אחד מהם יהיו 50-50 חברים. "תוך מיספר חודשים גגיע ל-50 אלף חברים", אמר אחד מראשי התנועה המפד"לית החדשה, "ואז נוכל להכתוב למפד"ל את תנאינו או לפרוש ממנה ו"ההשאירה ריקה מכל תוכן."

לצורך פעילותם השתלטו צעירי המפד"ל על מיבצר הקסטל בתל-אביב, שם נמצאים משרדי המפד"ל. בגלל הקשיים הכספיים של המיפלגה, משותקת הפעילות האחרת בבניין. העובדים באים ב-9.00 בבוקר ו"בשעה 2.00 בצהריים הם נעלמים. אין כסף לפעילות הסניפים ומועדוני המיפלגה, אבל הצעירים הפכו את הבניין למטה שלהם,

משתמשים בטלפונים ושולחים את הדואר שלהם באמצעות המרכז.

אולם יותר משהם מתכוונים לפילוג, רוצים חוגי הצעירים לתפוס את השלי' טון במפד"ל בעזרת האיום בפילוג. לא מכבר הם הומינו מספר סקרי דעת-קהל בחברות שונות. הסקרים ביקשו לבדוק כמה מנדטים יוכלו צעירי המפד"ל לגייס אם יילכו ברשימה נפרדת לבחירות לכנ' סת.

תוצאות הסקרים, אשר עצם ביצועם נש' מר בסוד כמס, היו צריכות להיות מעוד' דות עבור הצעירים. הם הצביעו על כך שהם עשויים לקבל כ-7 מנדטים לעומת 3 מנדטים בהם תוכה המנהיגות הוותיקה של המפד"ל. אולם להמר וחבריו היה ברור כי זאת רק אשליה. שכן אם מולם התייצב רשימה חד' גוש אמונים, תזכה זו במירב הקולות והם יצאו קרחים מכאן ומכאן.

למר את החיים

פ ילוג בשעה זו עלול להיות אסון עבור חוגי הצעירים במפד"ל. אולם מצד שני ברור להם כי סיכוייהם להשתלט על המפד"ל מבפנים, בבחירות לוועידת המיפלגה, קלושים גם כן. אומנם מדי פעם הם יכולים לזכות בניצחון מקומי, או ל"הביס את המנהיגות הקשישה באופן חד' פעמי בצורה שתביא להם יוקרה רבה ו"פירסום גדול. אולם הם לא יצליחו אף פעם לזכות ברוב מכריע בבחירות הפנימיות במיפלגה.

הצעירים מסבירים עובדה זו במציאות הבאה: רוב תומכיהם באים מקרב תושבי הערים, שהם מצביעי המפד"ל אך אינם חברים בעלי זכות-הצבעה במיפלגה, כיוון שהם משתייכים לקופת-החולים פרטיות ו"אינם חברים בקופת-החולים הכללית ב"אמצעות המפד"ל. כך קורה, לטענתם, ש"למרות שמספר אהדיהם גדל מיום ליום, הרי מיספר בעלי זכות-הבחירה למסדות ה"מפד"ל בקרב תומכיהם אינו עולה.

הברירה היחידה שנותרת להם היא להפוך לעושי-צרות מקצועיים בתוך ה"מיפלגה. בצורה שתמרר את החיים ל"זק"נים", עד שתאלץ את רפאל לזכות עמם ברית כנגד סיעת למיפנה של הד"ר יוסף בורג, כפי שעשה כבר זרח ורהפטיג. ה"מתוסכל על שנותר מחוץ לממשלה.

לשם כך הם עושים את כל המאמצים כדי לאלץ את רפאל לבוא לקראתם. הם השתמשו בפרשת הרב יששכר דב ברגמן כדי לגנוז בה את רפאל. הם נעזרים אפילו באנשי ר"ץ והליכוד כדי להרגיז אותו. כך, למשל, שאל ח"כ הליכוד יגאל הורו' ביץ את רפאל, בשאלתה שהגיש לו על כמך מידע שסופק לו על ידי צעירי ה"מפד"ל, מה עשתה אשתו של רפאל ב"ביקורה בשווייץ בחג הסוכות האחרון? רפאל לא ענה על השאלתה והורוביץ לא יבקש גם תשובה.

אשתו של רפאל הבהירה לו כי היא נוסעת לתפוח לשווייץ לטיפול רפואי, ו"בביקורה האחרון שם, אחרי התמוטטות הבנק של טיבור רוננבאום, אפילו לא הת' קשרה עמו טלפונית, כדרכה בעבר.

מה שמעודד את תיקוניהם של הצעי' רים הוא מצבו הדחוק של יצחק רפאל עצמו. אחרי התמוטטותם של טיבור רוננב' באום והרב ברגמן, נשמת הבסיס הכלכלי העצמאי שהיה לרפאל, גם הוא נעשה תלוי יותר בכספי המיפלגה. המר חולס

פעולת-תגמול של רפאל: סילוק מזכיר הסיעה בכנסת ודובר המיפלגה

על היום בו יכרות ברית עם רפאל לשם הדחת בורג ומיכאל חזני.

אלא שבניתיים עדיין הדוקים הקשרים בין רפאל לבורג. כפעולת-תגמול על הת' קוממות הצעירים נגדם בשבועות האחרו' גים, הם עומדים ככל הנראה לסלק מתפ' קדיהם את אריה האר, מזכיר סיעת ה"מפד"ל בכנסת ואת דובר המיפלגה, פנחס פרבר, שניהם אנשי חוגי-הצעירים. צריך לזכור כי בורג, רפאל ובן-נתן הם עסקנים מנוסים וערמוניים ששחו בפוליטיקה כש' זבולון המר עוד היה מדריך בבני-עקיבא ויהודה המר מאיר היה ינוקא בישיבה בניו' יורק. כאשר מצרפים את גיסיונים הפולי' טי העשיר לעובדה שהם שולטים גם ב' מנגנון המיפלגה ובכספיה, קשה להניח כי הדברים יתגלגלו דווקא כפי שמתכננים צעירי המפד"ל הוועמים.

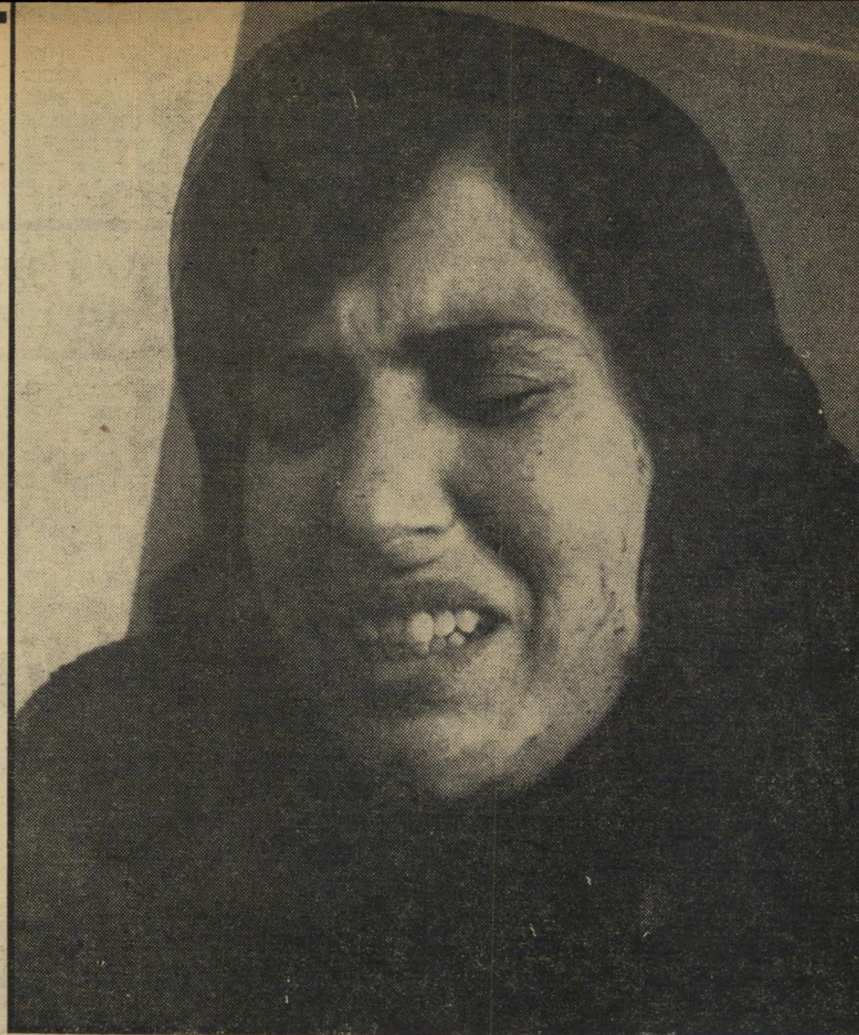
אם עליות, עובדת משק בבית-החולים שבי
עפולה עילית, שוב למוסד נווה חורש.
הפעם ביקשה את חדרה-אכול. היה זה
בשעה בה סועדים הנערים החוסים את פת
הערבית שלהם. ביקשה שוב לדבר עם
בנה. אמרו לה להמתין. המתנה ולא קיב
לה תשובה. במשך דקות ארוכות נשאר
מכשיר הטלפון פתוח מהעבר השני. לבי
סוף נותק הקו מבלי שמישהו דיבר עמה
או סיפר לה משהו.

אותה שעה כבר לא היה ציון אדרי
במוסד. כמה שעות קודם לכן הגיעה ני
דת מישטרה ממישטרת חדרה אל המקום.

ילד זה וכלא בין סוטי מין

לפי הזמנת הנהלת המוסד. השוטרים עצרו
את ציון אדרי, הובילו אותו לתחנת
המישטרה של מישטרת חדרה. הוא נחשד
בביצוע מעשה מגונה בגופו של אחד הי
תלמידים האחרים של המוסד.

איש מאנשי הנהלת המוסד או המטפלים
בו, ואיש מאנשי מישטרת חדרה לא מצא
לנכון להודיע להוריו של ציון אדרי
כי הוא נעצר וכי נלקח לתחנת המשטרה.
רק בשעות הערב של יום רביעי ב
שבוע שעבר, שמעו הוריו של ציון
על כנם. אליהו אדרי, אביו של ציון.

האם עליזה אדרי, עובדת-משק בבית-החולים בעפולה עילית, ממרת בכבי על
רצון בנה ציון בן 14. היא לא ידעה על מעצרו של בנה וכאשר נמסר
לה דבר מותו, סיפרו לה כי מת מהתקף לב. "הוא היה בריא כמו שור!" היא צעקה.

רצח בחסות

מתרחש. אחד השוטרים שם את ידו על
כתפו. אליהו נבהל, חשש כי עומדים לי
עצרו.
"מה אתם רוצים ממני?" צעק, "מה
עשיתי? מה קרה?"
אחד השוטרים הסתכל בעיניו ואמר לו
בשקט: "אנחנו מצטערים, אבל הכן שלך,
ציון, מת..."

החלום: שומר ציון אדרי כילד, בתחפושת פורים בה הוא לבוש
מדי שומר וחובש על ראשו כובע עם סמל מישטרת
ישראל. הילד, שנכלא פעמים רבות במישטרה כחשוד בפריצות וגניבות חלם להיות שומר.

סיים את מלאכת יומו כפועל-בניין.
הוא עמד ליד פתח ביתו בעפולה עילית.
שוחח עם כמה שכנים, כאשר ראה לפתע
קבוצת שוטרים מתקרבת אל הבית. לידם
צעדה אחות לבושה בחלוק לבן.

"רצחו

את הילד!"

"א תה אליהו אדרי?" שאלו אותו.
כשהשיב בחיוב תפסו האחיות בידו
ומיששה את חופש שלו. הוא לא הבין מה

ב בוקר יום ראשון בשבוע שעבר,
יצא ציון אדרי מפתח בית הוריו
שבעפולה עילית. הוא נשק לאביו ואמו
ולארבעת אחיו ואחיותיו, נטל עמו חבילה
קטנה וירד לתחנת האוטובוס.

מאות ילדים בגילו עשו אותה שעה את
דרכם באוטובוסים לבית-הספר שבעפולה.
אבל ציון אדרי לא היה עימם. הוא נסע
עד לתחנת המרכזית של עפולה, משם נטל
אוטובוס למוסד נווה חורש (כפר יוליא-
נה). מוסד לנערים חוסים של משרד-ה
סעד, לשם היה עליו לחזור בתום חופשת
השבת שקיבל.

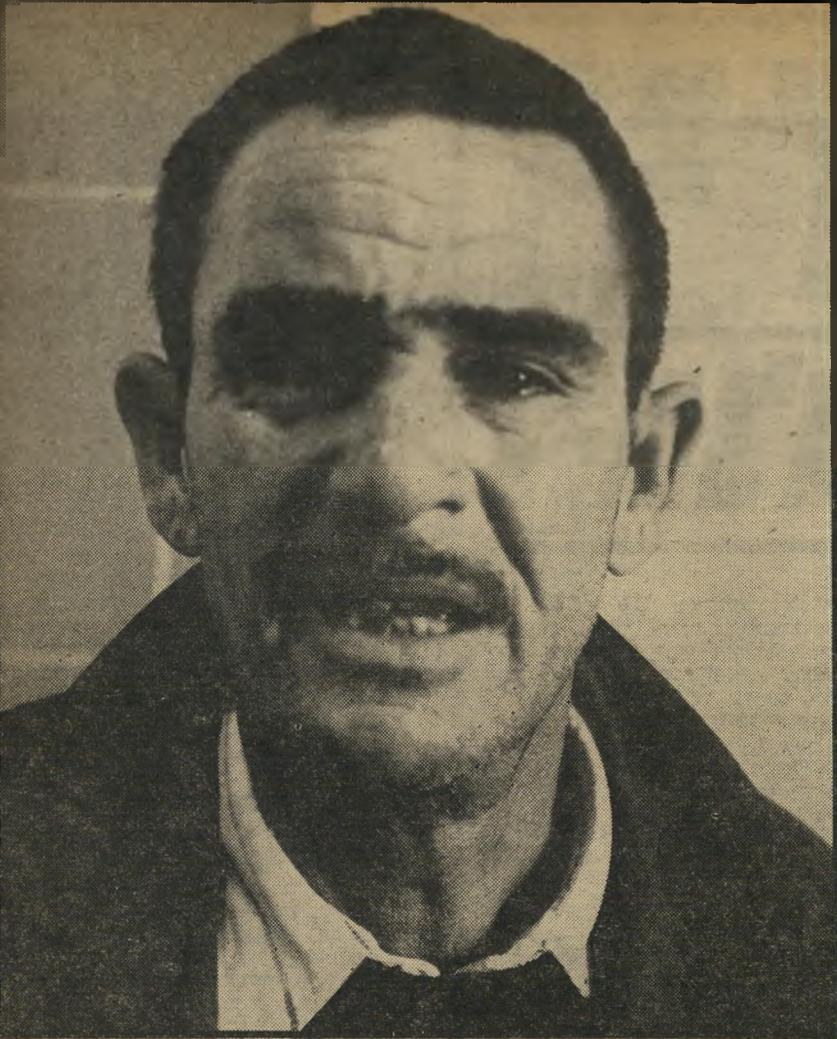
לקראת סוף השבוע היה ציון צריך

הטוב הזה

מאשים:

- את מישטרת-ישראל על מע-
צ שירותי של נער בן 14,
בתא אחד עם שלושה עצ-
רים מבוגרים, מהם שניים
הידועים כעבריינים מועדים,
וזאת בניגוד לתקנות המיש-
טרה האוסרות מעצר קטי-
נים ומבוגרים בתא אחד.
- את מישטרת-ישראל על כך
שלא הודיעה לחוריו ומש-
פחתו של הנער ציון אד-
רי, כי הוא נעצר כחשוד ב-
עבירה על חוקי נשק ב-
תחנת-המעצר של מישטרת
חדרה, ובכך מנעה ממנו את
ההגנה והסעד המשפטי ש-
הם מזכותו של כל עצור.
- את הנהלת המוסד לנערי-
נים-צעירים, "נוה-חורש", ב-
ידיה הפקיד בית-המישפט
את הנער ציון אדרי, בכך
שמסרה אותו למעצר מיש-
טרי מבלי להודיע על כך
להוריו, במקום להעניק לו
את הטיפול המתאים במי-
גרת המוסד.

המישפחה השכולה
אחות תיכננו לקיים השבוע, יושבים הוריו ואחיו
על מותו בביתם שבעפולה עילית. חכנתו של

האב. "זה לא אנתוני..." אמר אחד מהם. שוטר אחר אמר כי בבית-החולים היו כל יפה בחדרה, לשם הובא הבן. מסרו אחרי בדיקה ראשונית כי ציון מת מ- התקף-לב. האב סרב להאמין. ביקש מה שוטרים כי יקחו אותו למקום שם מת בנו. קצין ממשטרה שהיה עם השוטרים הבי טיה לו להביא אותו לשם למחרת היום. למחרת הובא אליהו אדרי לתחנת הי ממשטרה בחדרה. לקחו אותו עד לשער הי ברזל של תא המעצר בתוכו מת בנו. "נישקתי את דלת הברזל" סיפר אליהו. "ובכיתי..." ואז נפתח החלון הקטן של

ונחנק בתא- המעצר במגבת

הדלת. אחד העצורים שהיו בתוך התא ביי קש ממני סיגריה. אני אבא של ציון' אמרתי לו, איך מת בני? הוא אמר לי: הבן שלך לא מת... הוא נרצח... זה שרצה אותו נמצא פה בתוכו, בפנים הי תא..."

"קצין הממשטרה שעמד לידי תפס את ראשו. קצין אחר צעק עליו: מדוע הבאתם את האבא לכאן?" "יותר אין אליהו אדרי מסוגל לספר. הוא רק ממרר בבכי: "הלך הילד... הם רצחו אותו... רצחו את הילד שלי..." אחד ממכריו של האב, אלי אפללו, נסע

המשיטרה

האב אליהו אדרי, פועל בניין העובד כברזלן, אב לחמישה ילדים שציון היה הבכור שבהם. הוא גילה כי בנו נרצח רק במקרה, כאשר תבע מהממשטרה לקחתו למקום המוות של בנו, שם גילה לו עציר כי בנו נרצח בתא עלידי עצירים.

לפי החוק הפלילי לא ניתן אפילו להעמיד לדין קטין על ביצוע עבירות מסוג זה. (המשך בעמוד 22)

גיל צעיר, עוד בכיתות הנמוכות של בית- הספר העממי, הסתבך עם החוק. הוא נחשד בביצוע פריצות וגניבות. כשהיה בכיתה ד' נשלח לראשונה על פי צו של בית- משפט לנוער למוסד לנערים חוסים. בי מיצפהיים.

מעצר מוזר

יה זה סוף הדרך שלו. הוא לא חזר יותר לבית-הספר. תחילה הועמד תחת פיקוח קצין מיבחה. כשקצין המיבחה נכשל, הילד ביצע עבירות נוספות הוא נשלח על-ידי בית-המשפט פעמיים למוסד לי עבריינים צעירים.

גם בתקופות שבילה בבית לא היו מפי סיקים להטרידו. סיפרה האם: "כל פעם שהיתה מתגלה פריצה בעפולה, היתה הי ממשטרה באה לבית שלנו ועוצרת אותו. הייתי שואלת אותם: למה אתם עוצרים אותו? הוא עשה משהו?" והם היו עונים לי: הוא חשוד. הוא רק חשוד..."

תחילה הוא הואשם בגניבת צעצועים וממתקים. אחר-כך כבר האשימו אותו בגניבת תפצים רבי-ערך. פעם ראתה אמו כי הביא הביתה שרשרת זהב. סיפר כי מצא אותה. האם שלחה אותו לתחנת-ה ממשטרה והוא החזיר את שרשרת הזהב כמציאה שמצא ברחוב.

עד שנשלח למוסד לנערים נווה-חורש. הוא נמצא בתקופת המשבר של גיל הי התבגרות. כל פסיכולוג מתחיל יודע כי בתקופה זו עובר כל נער תקופה של הוי מוסכסואלים. זהו חלק משלבי ההתפתחות של האישיות, שמשתחררים ממנו בתקופה מאוחרת יותר. זהו שלב טבעי וגורמאלי ואין בו כל סטיה מינית.

אולם במוסד של משרד-הסעד שנועד להגן על הנער, לחנכו ולתקנו, לא הבינו כנראה עובדה יסודית זו. כאשר התלונן אחד הנערים במוסד כי ציון ביצע מעי שה מגונה בגופו, הוזמנה הממשטרה. ציון נעצר לחקירה.

עצם המעצר הוא מוזר ביותר. לא היה מדובר כאן במבוגר שביצע מעשה מגונה בגופו של קטין. לא היה מדובר כאן בי פשע. אילו היתה הממשטרה מזומנת לעצור כל נער שביצע מעשה מגונה בגופו של חברו, היו בתי המעצר גדושים בנערים. ולא דווקא עבריינים או נערים חוסים.

המזכרת

אחת מתמונות ה" ילדות של ציון אדרי, בה הוא נראה במכונת-צילום עם אביו, אליהו אדרי. לאחרונה שהה ציון במוסד לעבריינים-צעירים נווה-חורש, שם נעצר על-ידי הממשטרה כחשוד בביצוע מעשה-מגונה בגופו של תלמיד אחר במוסד.

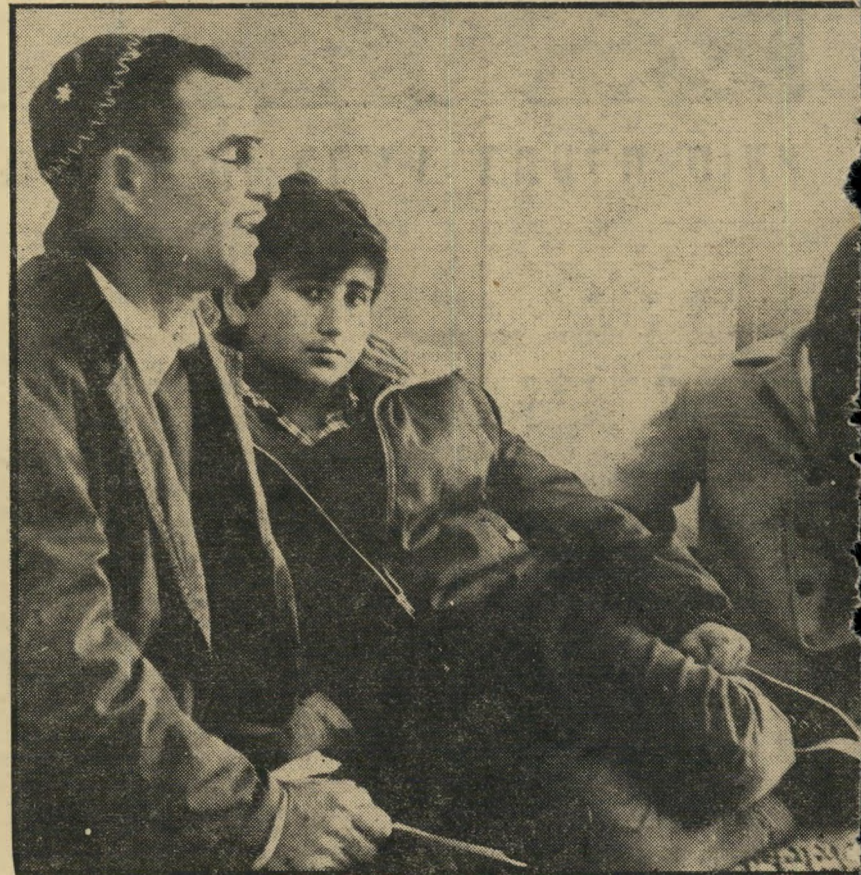
עמו למכון לרפואה מישפטית באברכיבר, לראות את גופת הבן. סיפר אפללו: "ראיי תי את הגופה. על צוואר הילד היו סימנים של חניקה. ראיתי גם את המגבת שבה חנק אחד העצורים את הילד בתא המעצר."

ציון אדרי עלה עם הוריו ממרור קו בשנת 1962. כשהיה עוד תינוק. בי ארץ נולדו לו עוד אח ושלוש אחיות. בי

יניו של אליהו אדרי חשכו. "מה פתאום?" זעק. "לא נכון! על מה אתם מדברים?"

שוטרים סיפרו לו מה אירע. ציון נלקח לתא צר בממשטרה חדרה. למחרת היום נמצא מת המעצר. אליהו סירב להאמין: "זה שקר! זה נכון!... בני לא היה חולה! איך מתי? אף פעם היה חולה! אתם רצחתם את בני!"

שוטרים עמדו חפויי ראש מול כאבו של

עכבה הן משום שהיה שפוט למוסד לעבריינים צעירים והן משום שלפי מינהג יהודי מרוקו, אין חובה לקיים את חגיגת הבר-מצוה דווקא ביום ההולדת ה-13 של הנער. בדרך כלל ניתן לחגוג את הבר- מצוה במשך כל שנת החיים ה-13. הוריו של ציון דחו את חגיגה.

ומ לחגוג את חגיגת המצוה של ציון. ילד ציון אדרי שבעה ציון למיצות התי

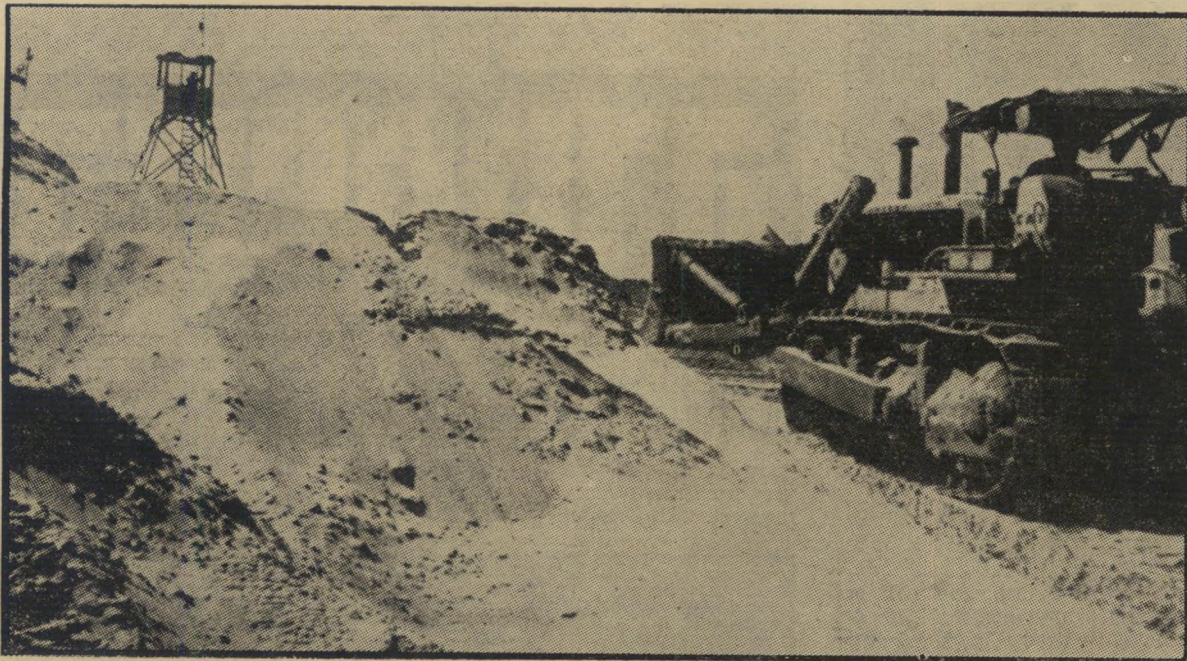
תיקי מס-ההכנסה מגלים:

כך התעשרו קבילי קו בר-לב!

גם חברת הסולל של ניסים בדולח, חברת ברוך וילק, החברה להנדסה ימית מחיפה והאחים לנצמן — בהיקף דומה, נגד "כר" ש"י הוגשה התביעה בגלל מידע שקיבלה מחלקת החקירות של מס-ההכנסה עליו, ולכן החלה לבדוק. בדיקה זו היתה מיקד רית ושיטחית, כפי שיוסבר להלן. בבית-המשפט העיד מפקח מס-ההכנסה מרחובות, אהרון עיני, שערך את השומות של לוי. הוא סיפר לבית-המשפט כי

דה לא-במעט לפקיד מס-ההכנסה, שעשו מלאכתם קלה ולא העמיקו חקירתם בכדי שיוכלו להצביע בעת הדיון על סיכום בדוק של ההכנסה שהושמטה למעשה". אולם לא רק "כוש" חב תודה, ולא רק לפקיד מס-ההכנסה, מאחר שהתמונה שהתגלתה במהלך מישפטו חשפה אי-סדרים, חוסר כל ידע ופיקוח על התשלומים, שהיו בהיקפים של מאות מיליונים לשנה. משה לוי נולד לפני כארבעים שנה

אשר קיבלו אנשי הרשות-לניירות ערך באוצר את מאזני קונצרן 7000 בונה, שמו ליבם לכך שהחברה החליטה לנכות מרווחיה בשנת 1973, שהסתכמו ב-131 מיליון לירות, סך של 60 מיליון, סכום זה הוא הצטברות של שנים אה דות של הפרשי-הצמדה ושינויי שער מט בע, וסולל-בונה החליטה לנכותו בבתי אחת בשנת המאזן הזה. אנשי רשות ניירות-הערך תמחו, שכן בדרך-כלל מעוני

דחפור עובד בביצור קו בר-לב בתעלת סואץ

עד אפריל 1970 לא העביר משרד-הביטחון לאוצר את ניכוייהם במקור, ולכן, עד לתאריך זה לא ידוע למס-ההכנסה כמה קיבל כל קבלן, ומי קיבל! מעדותו של עיני עולה, כי עד היום אין למס-ההכנסה כל מידע על הכנסות הקבלנים שעבדו עבור משרד-הביטחון עד לחודש אפריל 1970, היינו משך ארבע שנות החזקת השטחים והקמת הביצור רים!

עיני המשיך וסיפר, כי בשנת 1970 קיבל את כרטיסי החשבון של לוי במשרד-הביטחון, אבל לא הבין אותו, כיוון שקיבל את הכרטיס ללא מפתח-הסימולים של משרד-הביטחון (הכרטיס הוא בשיטת אי.בי.אם, וללא המפתח אין אפשרות להשתמש בו).

עיני סיפר, כי חודשיים בלבד לפני תחילת המישפט, היינו בשנת 1971, קיבל את מפתח-הסימולים ממשרד-הביטחון! "אבל", סיפר עיני, "את הסימולים איני מבין גם כיום. לא פנית למשרד-הביטחון (לבקש את המפתח), לא נכנסתי לשאלה של ההכנסות, על הכרטיס של משרד-הביטחון יש 153 סימנים, ולמדתי אותם רק אחרי הישיבה הקודמת של בית-הדין. פט. אני לא השתמשתי במפתח הזה, כי לא הכרתי אותו!"

כאן יש להיעצר רגע, כדי לאפשר לקורא הלא-מאמין לקרוא שנית את המישפטים האחרונים. כן, זהו בדיוק. מסתבר כי במשך השנים 1967-1970 לא דיווח משרד-הביטחון

בשכונת שבזי בתל-אביב, עבר לראשון-לציון לאחר שנשא לאשה בת עיר זו. עד שנת 1967 עבד כמפעיל ציוד עפר כבד אצל ישעיהו לנדאו, כיום בעל חברת ציר-לנדאו, בין הגדולות בארץ בציוד כבד. אחרי מלחמת ששת-הימים החל "כוש" לעבוד כעצמאי וכשותף של כלי עפר כבד, ונכנס לעסקים שונים. כיום הוא בעל חברת לוי-שאו, יחד עם יהודה שאולי, ושותף בחברה נוספת בשם ש.ו.מ.

פקיד-השומה

לא הבין

ב חודש מאי '71 פשטו עליו אנשי מס-הכנסה, וכתוצאה מכך הגישו נגדו כתב-אישום שעיקרו בכך שהעלים, הכנסות בהצהרותיו לשנים 1968 ו-1969, וכן כי מסר אישורים כוזבים על זכאים.

היקף ההכנסות שהעלים, לפי כתב-האישום, היה 343 אלף לירות, כאשר כלל מחזור עבודותיו באותה תקופה היה כ-650 אלף לירות. לשנה, לפי כתב-האישום הצהיר, בהצהרת-ההון שהגיש בתחילת 1970, כי הכנסותיו בשנת 1968 היו 18 אלף לירות (!), וכי בשנת 1969 הרוויח רק 42 אלף לירות (!). התביעה טענה, כי הצהרות-ההון שהגיש אינן תואמות את הנתונים שבידיה, ולכן הגישה את המישפט. משה לוי הוא אחד מ-500 ויותר קבלני ציוד עפר כבד, בגיזרה שבה עבד בסניג, בתקופה שעליה הורשע, עבדו יחד עימו

ינת כל חברה להראות רווחים גדולים ככל האפשר, ואילו כאן מקסימה 7000 בונה את רווחיה בצורה שרירותית, בשי עור ניכר: ב-60 מיליון לירות.

כאשר שאלו אנשי הרשות את נציגי סולל-בונה לפרש הדבר, קיבלו את ה הסבר הבא: הרווחים הגדולים באו מעבודות החברה עבור משרד-הביטחון.

החברה הושעת כי אם תראה את רווחיה האמיתיים, יבחינו ראי שי משרד-הביטחון בכך — שי "סולל-בונה" הרוויחה רווח גודמי של 131 מיליון עד הכנסות מעבר דות בסך 881 מיליון — רווח של 11.5% לערך, פי שניים (!) מתח שיבי מסי-ההכנסה!

כאשר הרווחים הגדולים הם בסדר-גודל כזה, כמה מרוויחים באמת הקבלנים הי פרטיים שעבדו, ועובדים, עבור משרד- הביטחון, ומוכנים לנקוט שיטות שוודאי כי סולל-בונה אינה נוקטת?

בימים אלה נסתים שלב במישפט שי מנהלת מדינת ישראל נגד קבלן העבודות והבנייה משה ("כוש") לוי. תיקי בית-המשפט מגלים טפח מן המתרחש בעבודות הקבלנים של משרד-הביטחון, וטפח זה דיו כדי לזעזע לא אדם בישראל כזה וזה עדיין כי במשרד-האוצר קיים מנגנון לגביית מיסים העושה משה.

קבע השופט המחוזי בתל-אביב, דב לוי, בזכות את "כוש" משניים מארבעת סעיפי האישום הקשורים בעבודות שעשה עבור משרד-הביטחון בסניג: "על זיכוי של האשם משני האישומים הוא חייב תר

אבל מישטרת חדרה עצרה את הנער. כל פרשת מעצרו לוטה בערפל כבד, מס תבר כי השוטרים שעצרו את ציון לא ידעו לא את שמו הפרטי ולא את גילו המדויק. במשך כמה ימים דיברה המישטרה, וב עקבותיה העתונות, על ישראל אדרי.

במישטרת חדרה סברו משום מה שהנער הוא בן 16 וחצי. "זה מה שהוא אמר לנו", אמרו השוטרים. קשה להבין איך יכלו שוטרים לעצור נער במוסד לעבריינים מבלי לקבל בהנהלת המוסד כל נתונים עליו, לפני שהחליטו לחקרו.

לא רק זה, אלא שציון הושלך לתא-מעצר אחד עם שלושה עצורים מבוגרים. שניים מהם היו מוכרים כעבריינים, נעצרו כח שודים בביצוע פריצה, השלישי נכלא בתא המעצר משום שלא שילם דמי-מזונות ל-אשתו.

הנער שהה במחיצת המבוגרים כל הי לילה. הוא היה עמם יחד גם כל שעות לפני הצהריים בתא, וזאת בניגוד לתקנות המפורשות של מישטרת ישראל או שירות בתי-הסוהר האוסרות כליאת קטינים במחיצת מבוגרים. בעבר ארעו כבר בי מדינת-ישראל יותר מדי אסונות וטרagedיות כתוצאה מכליאת נערים במחיצת מבוגרים.

מגבת

סביב הצוואר

ק טינים הנכלאים בתא אחד עם מבוגרים, הופכים תכופות לקורבנות של מעשי-סדום המבוצעים בהם על-ידי עבריינים. הם אינם יכולים להתנגד, חורשים להתלונן על המעשים בפני השוטרים בתחנת-המישטרה מפחד פן ינקמו בהם העצורים האחרים.

זה גם מה שאירע ככל הנראה לציון אדרי בתא הכלא.

לפי גירסת המישטרה נפל ציון אדרי קורבן לשעשועי העצורים בתא. אחרי שי סימו את ארוחת הצהריים שלהם בתא, טענה המישטרה, החלו העצורים להשתעשע. אחד מהם נטל מגבת, נופף בה כמו בשוט ואחר-כך גם כרך אותה סביב צווא-רו. ואז, לפתע, צנח ציון על ריצפת תא המעצר ללא הכרה. העצורים המבוהלים ניסו להחזיר את רוחו אליו בהנשמה מפה לפה. כשנוכחו כי הוא חסר חיים הקימו זעקות ואז רק הגיעו השוטרים אל התא. היה זה מאוחר מדי, ציון אדרי מת.

לפי גירסה אחרת נכרכה המגבת סביב צווארו של הנער על-ידי אחד העצורים בתא כאיום, כדי לאלצו להסכים למגע מיני. ציון סיפר לעצורים בתאו על איוה רקע נכלא וכנראה שסיפוריו הביאו אחד מהם למחשבה כי יצליח לפתות את הנער למעשה-סדום. כשהתנגד, התהדקה המגבת סביב צווארו עד שנחנק ומת.

ועדות-החקירה שמונו לחקירת הפרשה, על-ידי המישטרה ועל-ידי משרד-הסעד, תצטרכנה לקבוע בדיוק איך ומדוע מת הי נער. אלא שקשה לסמוך על מסקנות מי עין אלה.

שכן גם אנשי המישטרה וגם אנשי משרד-הסעד נושאים במקרה זה באחריות לרצח הנער. אין הם יכולים לרוחץ בנקי יונ-כפיים ולטעון כי לא ידיהם הם ששפכו את דמו. הנער נמסר להם להגנה ולא לי הענשה, אם נרצח בעת שנמצא תחת חסר תה של המישטרה, חייב מישו לתת את הדין על כך.

עורר-הדין גרעון לשם מעפולה, המייצג את מישפחת אדרי שוקל אפשרות של הגר שת תביע נזיקין נגד מישטרת-ישראל, על רשלנות פושעת שגרמה בעקיפין למותו של ציון. התורים ביקשו אומנם להגיש תביעה נגד השוטר שכלא את בנם בתא אחד עם עבריינים בוגרים, אלא שכלל הנראה אין בסיס משפטי לתביעה כזו. אם עבר השוטר עבירה כלשהיא, היתה זו, לפי תקנות המישטרה, עבירה משמעתית בלבד. אבל אפילו תוגש תביעה כזו, אין בכך די. המדינה חייבת לפעול במקרה זה.

רק שופט חוקר, שימונה לחקור את נסיבות מותו של הנער, יוכל להוציא מס קטוב אוביקטיביות. שכן השאלה איננה מי מבין העצורים שהיו כלואים עם הנער בתא הוא שרצח אותו? השאלה היא: מי אחראי לכך שנער שנמסר לחסות משרד-הסעד הושלך לתא סגור במחיצת סוטי-מי?

פשעים

החטיפה מן המיפעל

האם נועדה החטיפה

בצהריהיום למטרת

זנות, או תלונה

במישטרה?

אחרי מירדף ממושך חסמו גיידות המיטרה את דרכה של מכונית הפורד טאונוס ברחוב בחולון. מסוק מישטרי חג מעל זירת-האירוע. מתוך המכונית יצאו נתן ברנס (27), קבלן לעבודות-אספלט ובעל מישפחה, וחברו הרוש קלמנט (25).

בתוך המכונית ישבו שתי צעירות. הן אחת, לטענת השוטרים, היתה דפנה חדד (23), גרושה ואם לילד, תושבת חולון. האחרת היתה רחל (השם בדוי) — בית המישט אסר את פירסומו, נערה בת 17 וחצי, שנחטפה זמן קצר קודם-לכן מ"מקום-עבודתה במפעל לשפופרות בחולון.

"היא גנבה כסף" במיטרה טענה הנחטפת כי שלושה שבועות קודם-לכן הובאה לדירתה של דפנה, שם ביצע בה נתן ברנס מעשה מגונה שלאחריו שכב איתה. שני הגברים נעצרו, והובאו בפני שופט-שלום בתל-אביב על-ידי המיטרה בבקשה לעצורם ל-10 ימים, כחשודים ב"חטיפת הצעירה כדי להורידה לזנות."

דפנה חדד שוחררה, לאחר שהוברר לחוקריה כי היא גרושה, ויש לה ילד קטן בבית. סיפרה דפנה השבוע: "המיטרה ניפחה את העסק הזה, ללא שום בסיס. רחל הזו, הצעירה שהמיטרה טוענת ש"חטפנו אותה, היתה באה לבקר בדירתה

חוטפת חדר

מה פיתאום חטיפה?

בגלל בעלי, שממנו התגרשתי 19 בחודש זה. היא היתה עוקבת אחרי. "בשבוע שעבר היא נכנסה לדירה ואמר רחל שהיא רעבה מאד. אמרתי לה שתתקן לאכול. היא אכלה משהו, ואחרי שהלכה גיליתי שנעלמו לי 250 לירות, חשדתי בקופסת-החלב. סיפרתי לחבר שלי נתן ברנס שהכסף נעלם, ואז נסענו למיפעל שבו היא עובדת, כדי לבקש את הכסף.

אני ירדתי לבד, ונתן והרוש נשארו במכונית. נכנסתי וביקשתי ממנה שתחזיר מה שהיא לקחה ממני, ואמרתי לה שאם היא לא תבוא אתי, אני אתלונן עליה במיטרה. אז היא באה מרצונה הטוב. **מה פתאום זנות?** "אני אפשר לסי מוך על מה שהיא מספרת. היא לא יודעת מה היא מדברת. עובדת. אחרי שהיא באה איתנו נסענו לדירתה בחולון כדי לראות מה שלום הילד שלי. אחרי-כן רצינו לנסוע להתלונן על הגניבה. לא נכון גם שנתן שכב איתה בדירתה כמו שהיא מספרת. היא אצלי או אנשים."

על יחסיה עם נתן ברנס, בעל העבר הפלילי, אומרת דפנה, שאינה נראית כלל כגרושה ואם לילד, אלא כתלמידה: "לא ידעתי על העבר שלו. הוא עושה רושם טוב."

בית-המישט הורה לעצור את ברנס ואת קלמנט, עד להשלמת החקירה. ביניים מחפשת המיטרה גבר שלישי, שלפי טענותיה היה קשור לביצוע החטיפה.

החשבוניות שהגיש בסך מיליון לירות. אז שילמו לו במומון 815 אלף לירות בעוד שמגיע לו, לפי בדיקות שנעשו עכשיו, רק 535 אלף לירות. לא ייתכן כי משה לוי הוא היחיד ש"קיבל יותר מדי, לטענת משרד-הביטחון. פשוט את המיקרה שלו בודקים עכשיו כמו שצריך, רק בגלל חקירות מסיבה-כנסה. מה יקרה אם יבדקו באותה צורה גם את כל שאר הקבלנים? כמה ממיליארד הל"ר רות ששולמו לקבלני העפר בביצורים היו לירות מיותרות?

הוויכוח בין "כוש" למישרד-הביטחון מגלה פרטים על התשלומים ששולמו:

● "כוש" תובע, על חפירת מיקלטים תת-קרקעיים לפי 3219 מ"מ"ק — 7 לירות למ"ק. מישרד-הביטחון טוען כי חפר רק 2653 מ"מ"ק.

● "כוש" תובע תשלום על חפירת 24 מיסדרונות למיקלטי-חמושת, לפי 1700 לירות המיסדרון. מישרד-הביטחון טוען כי עבודה זו לא בוצעה כלל.

● "כוש" תובע, על מילוי עפר מעל בונקרים לפי 684 מ"מ"ק — 7 לירות ה"מ"ק. מישרד-הביטחון אישר רק 253 מ"מ"ק — 3 לירות למ"ק.

● "כוש" תובע תשלום על מילוי סוללות בשקי חול, לפי 15 אלף שקי חול לסוללה — 1.5 לירה לשק. מישרד-הביטחון אישר רק 3120 שק לסוללה, לפי 1 לירה השק.

שיטות-הונאה

חדשות

מישרד-הביטחון טוען גם בחלק מן העבודות שעבורן תובע לוי כסף, לא היה הוא הקבלן, אלא קבלן אחר ש"עימו נחתם חוזה על כך, כן טוען מישרד-הביטחון, כי לוי תובע כסף לפי הערכה, בלי ציון כמויות או מחירים. דרש מחירים שונים בעד אותה עבודה בחשבוניות חל-קיים וסופיים, לא רשם עבודות ביומני-עבודה כנדרש, לא מסר רשימות עובדים ופירוט שעות-עבודה גם-כן כנדרש.

מישרד-הביטחון לא גילה בכך את אמריקה. לכספים שהזרים מישרד-הביטחון לקבלניו קו ברילב יש חלק חשוב ביצירת מאות המיליונים החדשים שצצו בארץ. **בנימוקים של ביטחון המדינה וביצורים ככד מחיר, חברי יחד פיר קוח כושל שז מישרד-הביטחון וי מערכת-השלום מסורבלת, עם אונזת-יד ושומאיות שז פקידה השומה. בין שני גורמים אלה זרמו מאות מיליונים לכיסים פרטיים, ויצרו את שוכבת המתעשרים ה"קרויה מתעשרי קו ברילב."**

כיום הם עובדים ברמה הסודית ובסיני. כל נסיגה נוספת מספקת להם תעסוקה נוספת. ייתכן שמישרד-הביטחון שינה את שיטות-הפיקוח. הקבלנים לא נבהלו, הם, מצידם, שינו את שיטות-ההונאה.

קבלן לוי - האיש עם הכסף

1971 קיבל באותו מקום, תמורת אותה עבודה, 12 לירות למטר מעוקב! בדיקה שעשה מבקר המדינה העלתה כי הסכומים ששולמו למרבית הקבלנים שנבדקו עלו ב-20% עד 50% על הסכומים שצריך היה לשלם לפי החישובים של המבקר! מושג טוב יותר על מה שקרה בפועל בהקמת קו ברילב ניתן לקבל מהצצה ב"תיק תביעות-הדדיות של משה לוי ומישרד-הביטחון, על עבודות ביצורים שנעשו בשנת 1970. "כוש" תבע ממישרד-הביטחון מיליון לירות.

בכתב התביעה סיפר כי בשנת 1970 עשה עבודות שונות, בחלקן הגדול ללא חוזה, הגיש בדצמבר 1970 חשבוניות על סך מיליון לירות, וקיבל מייד משרעות בשיעור של 815 אלף לירות. מסכום זה ניכו 10% פיקדון עד לגמר התשלום, ועוד 3% לקרנות סוציאליות.

לא היה כד ניכוי-מקור שז מס הכנסה, למרות הצהרות מישרד הביטחון כי החז מאפריל 1970 הוא מנכה 5% במקור מכד הקבי לנים העובדים עבור מישרד-הביטחון!

לאחר-כן הגיש "כוש" חשבוניות סך פיים על סך 1.5 מיליון לירות. מישרד הביטחון הגיש תביעה נגדית שבה טען כי שילם לו 208 אלף לירות מיותרות על

כד מישרד-האוצר עי העובדים עכור, והתשלומים ששילם להם.

לאחר מכך, כאשר דיווח, היה שולח — כאשר התבקש לעשות זאת לגבי קבלן מסויים, לפי דרישת מסיבה-כנסה — את כרטיס-החשבון ללא המפתח לפיענוח. פקידה-השומה שקיבל את החומר והיה צריך, לפי כרטיס-החשבון של הקבלן ב"מישרד-הביטחון, לבדוק את הצהרותיו של הקבלן, התעלם מכרטיס-החשבון כיוון ש"לא הבין את הסימולים שעליהם ללא ה"מפתח. כאשר הגיע גם המפתח, סוף-סוף, התעלם פקידה-השומה גם ממנו.

כרטיס-החשבון של מישרד-הביטחון נותן את התשובות הברורות היחידות לפקיד השומה לגבי הכנסות הקבלן. כאשר פקידה-השומה מתעלמים מכרטיס-החשבון, כיצד עשו שומות? לפי הצהרות הקבלנים בלבד? הייפלא, אמ"כן, כי תחשיבי מס-ההכנסה לשנת 1969 קבעו כי הכנסות הקבלנים היו 1600 לירות לחודש בלבד? אולם גם מי שחושב כי מופרו לדרוש מפקיד מסיבה-כנסה להבין כרטיס-החשבון של מישרד-הביטחון, יסכים כי יש לתבוע ממנה הגיבורות של מישרד-הביטחון, ה"אחראי גם על הכירטוס, כי יבין את החשבוניות. עובדה היא כי הם נעשים בשיטה כה מסובכת, עד שראשי הגזברות ומחלקת התשלומים של מישרד-הביטחון, שהעידו בבית-המישפט, לא הצליחו אף הם להבין את כרטיסיהם-שלהם. כפי ש"קבע השופט לוי בפסק-דינו: "בכרטיסי החיוב-זיכוי צוינו תאריכי הרישום על פי קוד מקובל באגף הכספים, שלא פוענח בפני בוודאות במהלך המישפט!"

אם כן, לא רק פקיד השומה לא עשו את המוטל עליהם. קבע השופט: "לאחר ביורור נוסף של ה"קף פעולתו של הנאשם עבור מישרד-הביטחון, ניתן היה בהחלט להגיע לכלל שומה סבירה של הכנסות הנאשם החייבות במס."

פקידה-השומה ואוולת-ידם, חברו עם השיטה המסובכת ושה רושמים את הפעור לוח הכספיות במישרד-הביטחון. והיה ש"טה כה מסובכת עד שגם ממציאה ורא"שה לא הצליחו להסבירה לבית-המישפט. לא פלא שמאות מיליוני לירות חומקות מדי-שנה בין הכרטיסים של מישרד-הביטחון לבין בטלונות של פקיד השומה.

תשלומים

בעיניים עצומות

באוגוסט 1970 החלה הקמת מה שקרוי קו ברילב. הפסקת-האש של חודשים אחדים נוצלה להקמת הקו וביצור רח, ומאות מיליונים נשפכו כמו חול. קבלני-עפר מעידים, כי איש לא בדק את התחשיבים שהגישו, או את החשבוניות שעליהם ביקשו כסף. מישרד-הביטחון קיבל חשבוניות, ואותם שילם מבלי לבדוק. הקבלנים נהגו בשיטת החאפ"ק, קבלן מסויים להספקת אבן קיבל, באוגוסט 1970, 22.30 לירות למטר מעוקב, ובפברואר

פירוט החשבון					
החשבון	תאור העבודה	כמות	יחידה	מחיר	הסכום
9	הפירה עבור מיקלטים	2,653.36	מ"ק	7.-	18,573.66
11	גלגלי שקי יוסה בחול (כולל גם את הכנסות של סך	222.68	הח"מ	1.50	21,339.00
12	פקלס ההכנסה	8.83	הח"מ	5000.2	40,000.-
15	הוספת מסדרון לנ"ל (לא בוצע)				
16	פקלס ספקי ומנוי	3	הח"מ	6500.-	19,500.-
17	פקלס להגמים	4	הח"מ	7500.-	30,000.-
20	סכבת-פצוץ	1,046.24	מ"ר	75.-	78,468.-
21	גדר דו סיפועית	532.20	מ.א.	15.-	13,233.-
22	גדר בבר	1,031.15	מ.א.	14.-	15,266.10
23	בונדר-גנרטור	2	הח"מ	3,500.-	7,000.-
הוספת 10% + הנחה 5% = הוספת 4.5%					244,532.76
יהם לחשבון סופי בלבד.					11,003.97
העברה לז"ק סה"כ					255,536.73

החשבוני

כך נראה חשבון שהגישו קבלנים למישרד-הביטחון לקבלת תשלום על עבודות שבוצעו. בחשבון מפרטים את מהות העבודה, היקפה ואת גובה התשלום הנדרש עבורה. לאחר אישור החשבון במישרד-הביטחון, הוא מועבר למחלקת הגזברות, לתשלום. הגזברות משלמת למגיש החשבון את הסכום המאושר, בניכוי 10% לפיקדון עד גמר בירור החשבוניות, ועוד אחוזים אחדים לקרו לביטוח חיי העובדים.

משרד החינוך על שערוריית הפיקוח במערכת החינוך המלכתי בישראל

הפסידו בתייהספר והמורה שנת' הוראה שלמה.

כך מעריכים

מורה

בשנה שעברה ביקר המפקח מר דלסון בכיתתי פעמיים, סיפרה צעירה. „בכל פעם נכח בשיעור אחד. בתום השיעור הראשון הוא יצא. את הכיתה בלא לומר מילה. בביקור השני, אחרי השיעור, ביקש לעיין במערכת השיעור שהיה מונח על שולחני, רשעבאתי אותו רק משום שידעתי שהמפקח יבקר. „המפקח התבונן במערכת השיעור ושאל אותי שאלה מוזרה: „מדוע המערך אינו מקושט בציורים?״ הוא הוציא מכיסו מערכת שיעור לדוגמה והושיט לי לעיין. המערך היה מקושט בציורים ילדותיים. הודעתי, אבל לא אצאתי לו דבר.

פיהות

המפקח חיים מנדלסון תובע מהמורים ללמד בנוקשות, לפי מערכת שיעור מיושנים, ו מתעלם מהתפתחויות בשיטות ההוראה.

„אחר כך שאל אותי מדוע לא הוריתי בדיוק לפי מערכת השיעור שנמצא אתי. לא עניתי. ידעתי כי כאשר ייצא מהכיתה יגיש דו"ח הערכה עלי. אין לי זכות לעניין בדו"ח, ולעולם לא אדע מה נכתב בו עלי. אם יהיה שלילי, הוא עלול להרוץ את גורלי. לכן שתקתי, אבל השתוקקתי להגיד לו שהוא מאובן, שהוא מסגר ב ארבעים שנה אחר מהלך הזמן. „המפקח רצה שאלמד, בנוקשות, לפי מערכת שיעור מיושן שהמורים מחזיקים בתיקיהם שנים, למרות שכל שנה מתי חדשים דברים, והרכב התלמידים משתנה. „ליד בתיסיפרנו, למשל, גיבנו מיספר שיכונים למפוני שכונת עוני, וילדיהם עברו ללמוד בבתיסיפרנו. כתוצאה מכך ירדה רמת הלימודים בשתי דרגות. אם

לה, רבסרן בקבע, ולמנוע בעדו מל התפרץ לחדרו של מנהל מחוז תל אביב ישעיהו פרישמן, ולהכותו. „זכותו של המפקח להעבירה או לסרב לבקשתה.״ אמר הקצין, „אבל לא ארשה להתעלל בה. הוא מושך אותה כבר חודש ימים. בכל פעם מבטיח — ומבטל. כשר אשתי מצטה להזכיר לו מה הבטיח לה בפגישה הקודמת, הוא מאיים לגרש אותה מהחדר. אחרי כל פגישה איתו אשתי חוזרת הביתה כשהיא על סף היסטריה.״ מורה המלמדת בבית ספר מרכזי בתל אביב צפתה בשידור טלוויזיה על מיגדלי העמק. באותו שידור הועלה גם נושא מצוקת החינוך בעיריה. המורה שיכנעה ארבע מחברותיה, המורות, לתרום חלקן למאמץ הציבורי ולעקור לשנתיים למיגדלי העמק כדי ללמד שם. אותה מורה פנתה למפקח חיים מנדלסון, ביקשה כי יובטח לה ש בתום שתי שנות ההתנדבות תו

כלנה, לחזור להוראה בבתיספר כתיאביב. תשובת המפקח היתה: „לא מתנדבים עם תנאים.״

קבוצת המורות נסוגה מתוכניתה, ו מיגדלי העמק הפסידה חמש מורות מתגד בות שופעות רצון טוב.

במשך השנים הצליחו המפקחים להרוס את הדימוי שלהם בעיני ציבור המורים. הם לא היו מעזים להתנהג אל עוזרות בית כפי שהם מתנהגים כלפינו. ביטאה

מאת זאב יפת

אחת המורות את ההרגשה הכללית של חברותיה.

יחס ההתנשאות של מפקחים. המלווה בנוקשות ביוזוקראטית מחרידה. מאמל לא פעם. כך אירע עם מורה ותיקה ש לימדה 15 שנים בביתספר בתל אביב, ו קיבלה חופשה ללא תשלום לשלוש שנים. כדי ללמוד באוניברסיטה.

מיספר חודשים לפני תום לימודי התואר הראשון, התקשרה המורה עם מנהל בית הספר שבו לימדה קודם, ונתברר לה כי למרבה מזלה תוכל לחזור להורות באותו ביתספר. היא שיגרה מיכתב למפקח ה מחוזי ישעיהו פרישמן וביקשה אישורו לשובה לעבודה. כל תשובה לא נתקבלה. גם למיכתב השני והשלישי ששיגרה לא בא מענה.

עשרה ימים לפני תחילת שנת הלימודים נדעם נתקבל בביתה של המורה, בשעות הלילה, מיברק שבו נדרשה להתייצב ב פני המפקח נתן פרסקי כבר למחרת ב בוקר.

בעלה של המורה הודיע למפקח כי אשתו לא תוכל להתייצב במועד הנקוב. משום שהיא שוהה בירושלים, ובאותו בוקר עליה לעמוד באחת מבחינות ה ב יאיי. שלה. רבר לא עזר. המורה הוותיקה לא שוכנעה בעבודה, למרות שהיה מקום פנוי עבורה בביתספר ש בו לימדה קודם והמנהל שמח ל קבלה. כגלד נוקשות ביוזוקראטית

בבית הדרדפנה שבשדירות שאול המלך בתל אביב (למעלה) יושבים מפקחי משרד החינוך, המפקחים משם על בתיספר בתל אביב ובאיוור המרכז. המוסד היחידי שלא חלו בו כל שינויים הוא הפיקוח, על כל שלביו. מיבנה הפיקוח הקיים בארץ הוא העתק מדגם מיושן שאומץ ממערכת החינוך באירופה, כפי שהיה נהוג שם לפני עשרות שנים.

מרבית המפקחים, „המאובנים“ — כפי שהם מכונים בפי אנשי משרד החינוך — אינם מסוגלים למלא כהלכה את תפקידיהם. הם נכשלו בשתי הפעולות המרכזיות שמערכת החינוך מצפה להן מהם: הדרכת המורה, והערכת יכולתו. בשבועות האחרונים מנהל משרד החינוך מירוך נגד מחוגי השעון. אחרי שתוכ ניות רבות לשינוי במערכת הפיקוח טורפו על ידי המפקחים, החליטו שר החינוך אחרון ידלן ומנכ"ל משרדו, אלעד פלד, בישיבה שנתקיימה במשרד ב 20 בדצמבר 1974, לחולל את השינוי, להכין עד לחודש מארס תוכנית לצמצומה עד למינימום של פונקציית הפיקוח.

הכנת הצעות השינוי הוטלה על מאיר אביעד הממונה על החינוך הטכנולוגי. הצעותיו חייבות להתבסס על הדו"ח של פרופסור אברהם מינקוביץ וד"ר יוסף באשי, מבית הספר לחינוך של האוניברסיטה העברית. שניהם נבקשו עוד בפברואר 1972 על ידי שר החינוך דאז, יגאל אלון, „לסקור את מיבנה הפיקוח, להציע דרכים ואפשרויות לשיפורים ולשינויים במערכת.״ בחודש אפריל 1973 הושלם הדו"ח, שהוא המקיף והיסודי ביותר בנושא זה שהוכן אי פעם בארץ.

המפקחים, שסיירו לשנת פעולה עם צמד החוקרים, התנגדו למימצאי הדו"ח ולהצעות השינוי שהועלו בו. לכן לא הובא הדו"ח לידיעת הציבור ונשאר חסוי. שנה תמימה נמשך המאבק במטרה לשבור את התנגדות המפקחים. כדי להזין דברים הוחלט לרכז את הדו"ח, וב 13 במאי 1974 חוטל על ועדה בראשות עימנואל יפה, מנהל האגף להכשרת מורים, להגיש דו"ח נוסף, על בסיס דו"ח מינקוביץ באשי. הדו"ח החדש הושלם בדצמבר 1974, אך גם ממנו לא היו המפקחים שבעירצון.

המחזה המבוער חוזר על עצמו מדי שנה. כתחילת חודש מארס. באותו חודש נפתח כמישרדי הם של מפקחי משרד החינוך יריד המורות.

תחילה מגיעות למישרדי המפקחים מורות המבקשות העברה מביתספר אחד למישנהו. בשלב השני מתייצבות שם צעירות שסיימו את חוק לימודיהן בהוראה, המבקשות להתקבל לעבודה.

במישרדי המפקחים מתרחשים דברים מוזעזמים. סיפרה אחת המורות (שמות כל המורות המצוטטות שמורים במערכת). „מגיעות לשם מורות צעירות ונילהבות. אך מייד מקצצים להן את הכנפיים. הן לומדות לדעת שהמקום רקוב, ושהכל נקבע בו לפי פרוטקציה. „לא נוטעים במורות מתחילות גאווה

זילזול תהומי

ב אחד המיקרים נאלצה מורה צעיר רה, שביקשה העברה, לעצור את בע

הייתי מלמדת לפי המערך הישן, כיראן שלושים אחוז מילדי הכיתה לא היו מבינים כלל במה מדובר, אבל אז הייתי יוצאת ידי חובתי כלפי המפקח, והדיווח שלו היה בוודאי פנטסטי.

ביקורי המפקחים הפכו סיוט בי עיני המורים. איש לא טרח להשיב להם עד שאלתם העקרונית כיצד ייתכן שמפקח המבקר בכיתה פעמיים ישיג שני תשובות שונות? ואינו מכיר את המורה, יהיה מופגז, עד סמוך התרשימות חטופה, לקבוע הערכה לגבי טיב עבודתו של המורה.

המורים יודעים כי הם ומנהליהם חייבים במהלך עבודתם, לעבור השתלמות יות. הם גם יודעים כי מרבית המפקחים אינם עובדים, בעשרות השנים שבהן הם משמשים בתפקידם, כל השתלמות חדי פשוט אינם מעודכנים בהתפתחויות חדי שות בשיתות ההוראה, וממילא פוסלים ו- אינם שבעיניו מאותם מורים צעירים המאמצים לעצמם שיטות חינוך חדישות.

המפקח

הכלי-יכול

היאת לבנון, יו"ר ארגון המפקחים של בתי-הספר היסודיים, שפרש לגימלאות מתפקידו כמפקח במשרד-החינוך ועובד עתה בהתנדבות, אינו מוכן להיכנס לפרטים. הוא רק ציין, כי לפי היחקנות חייב המפקח לבקר בשיעור של כל מורה המועמד לקביעות, לפחות פעם בשנה.

בין ציפיות בתי-המורים ודרישות מוגזמות.

"הדרכה פדגוגית", מדגישים החוקרים בדו"ח שלהם, "עניינה לא רק הקניית מידע מתאים במיקצועות או הקניית מיומנות בתחום המתודיקה, יותר מאלה, עניינה של הדרכה ביצירת אווירה של אמון הדדי שתאפשר פתיחות המורה ו- גמישותו, שתביא לשינוי עמדות נוקשות ולכוננות לביקורת עצמית בלי מגננותי הגנה."

"יום אחד הייתי נוכחת בשיעור-לדוגמה שהעביר המפקח מרדכי ברי-תנא", סיפרה מורה בבית-ספרה נמצא תחת פיקוחו. "נדהמתי מחוסר-הידע שלו. לא הבנתי מה הולך שם, וכל הזמן שאלתי את עצמי אם המפקח שמע שמשנה זו והשתנה בי שלוש השנים האחרונות.

"חצי שנה לאחר-מכן בא אותו מפקח לבקר אצלי בשיעור. בתום השיעור ציין כי אני אינסליגנטית ואינדיווידואליסטית מדי. לא יאומן, אבל זו הייתה ההדרכה

מפקחי משרד-החינוך הורסים את מערכת החינוך, מתנגדים לכל שינוי ויוזמה, מדכאים מורים צעירים ומונעים הנהגת רפורמה בביקורת

מערכת החינוך, מתנגדים לכל שינוי ויוזמה, מדכאים מורים צעירים ומונעים הנהגת רפורמה בביקורת

מפקחים דוחים בכל חוקף את ההצעה כי תפקידיהם יקוצצו. המפקח מגדלסון, כשאר עמיתיו המפקחים, פוסלים את היצעה, כשהם אינם מתייחסים ברצינות לדו"ח כולו.

מינקוביץ ובאשי אינם מכירים את הוויכוח המתמודדת עם העבודה עצמה. הם למדו את הנושא ממורים שלא היו

שלו. ייתכן שלו הייתי כופה בשיעור קו נוקשה, מלמדת כמו רובוט, לא מאפשרת לילדים להתבטא, היה המפקח שבעידיון יותר.

"המחקר ביותר הוא שלאחר שבריתנא הלך, הייתי צריכה להמשיך ללמד לפי הספר שלו, בשם תורה שבעל-פה."

"זהו הספר האידיוטי ביותר שי

המפקחים דוחים בכל חוקף את ההצעה כי תפקידיהם יקוצצו. המפקח מגדלסון, כשאר עמיתיו המפקחים, פוסלים את היצעה, כשהם אינם מתייחסים ברצינות לדו"ח כולו.

"מינקוביץ ובאשי אינם מכירים את הוויכוח המתמודדת עם העבודה עצמה. הם למדו את הנושא ממורים שלא היו

דוחה פיתוח

נתקדתי בו ככל ימי חיי. ברי-תנא ניכר בו אוסף מישניות מיקרי בלא כל סיבה מתקבלת על הדעת, ללא כל חוט מקשר. כסוף כל פרק מוסיפה סידרה של שאילות מוזרות, משנה בנוסף, איך בדיוק היו המצבים ממררים את חיי אבותינו כי מצרים?

"ואחרי כל זה אני פוגשת חברה ש- מלמדת בבית-ספר אחר, שגם הוא נמצא תחת פיקוח ברי-תנא, והיא מספרת לי על שחיתויות קטנות, כמו למשל העובדה שסיפריית אותו בית-ספר עמוסה עותקים של ספר-שיחים של ברי-תנא עצמו, וכשי- בית-הספר מציע לתלמידים רשימת ספרים שניתן לרכושם בזול, מופיע ברשימה ספרי השיחים של ברי-תנא, שהוכנס לרשימה עליידי המנהל לפי רמו מהמפקח בכבודי ובעצמו."

השתלמויות

למפקחים

כדי לתקן מצב דברים מעוות זה הציעו מינקוביץ-באשי, בדו"ח ש- הגישו לשר-החינוך, כי כל מינוי חדש במערכת הפיקוח יהיה לתפקיד של פיקוח כולל בלבד. המפקח הכולל ישוחרר מי פעולת ההדרכה הישירה של המורה בכיתה. פעולה זו תיעשה עליידי מדריכים מיק- צועים שיוכשרו במיוחד למשימה זו. כמורכן יחדל המפקח לטפל בפעולות הערכת המורים ובפעולות של אירגון ו- מינהל חינוכי, היכולות להתבצע ביעילות עליידי המנהלים של בתי-הספר עצמם. המפקח יתרכז במספר נושאים מרכזיים כמו הדרכת מנהלים, שיבוץ מורים במוס- דות, תכנון הפעולות הנעשות בבית-הספר כיחידה, עידוד והכוונה ליוזמות פדגוגיות בכל מוסד.

אולם, כדי שהמפקחים יוכלו ל- תפקד כראוי, קובעים מגישי הי- דו"ח, חיוני ביותר שתפקיד מיק- קוח יוכל להתמנות רק אדם שעבר בהצלחה קורס-הכשרה מיוחד שי- ייועד למטרה זו. כמוכן יהיו שי- מפקחים חייבים לעבור השתלמוי- יות שיטתיות, במהלך עבודתם.

יתר על כן, המינוי לתפקיד מפקח לא יהיה מינוי של קבע, כנהוג כיום, אלא תנוגה בתפקיד זה רוטציה.

מרוצים מהפיקוח.

כך פוסלים המפקחים כלאחר-יד את הי- דו"ח של שניים מטובי המומחים בארץ בשטח החינוך, דו"ח שהכנתו ארכה לי- בשנה משנה תמימה, והוא המקיף ביותר והיסודי ביותר בכל נושאי מערכת הי- פיקוח.

וכינתיים, עד שהמדינה זו תמוי- מש, הופך תפקיד הפיקוח לכדיהה עבודה. המורה נושם לרווחה כא- שר המפקח מסתלק מהכיתה, אינו נועץ בו ואינו מתחשב ברעויותיו.

אחד מתפקידי המרכזיים של המפקח הוא הדרכת המורה בעבודתו. בנושא זה קובע דו"ח מינקוביץ: "מכל העדויות, הראיונות והשיחות שקיימנו, נוכחנו ש- פעולה זו אינה אלא שולית בלבד, ברוב ההמיקרים.

"רוב המפקחים אין הכשרה מספיקה להתמודד עם הבעיות של דרכי-הוראה חדשות, של תוכניות לימודים חדשות ושל אוכלוסיות תלמידים שונים (עולים, מחוננים, חריגים וכיו"ב), קובע הדו"ח."

כך מדריכים מורים

הדרכת המורה היחיד עליידי המפקח מצטמצמת בדרך-כלל לבי- קור של שיעור, אחת לשנתיים או שלוש, שמסתיים בשיחה קצרה מייד אחרי הי- ביקור."

באמצע שנות ה-60 הוחלט במישר-י- החינוך שבדומה למורים ומנהלים, וקוקים גם מפקחים חדשים להכשרה והשתלמות, שהרי לא ייתכן כי מפקחים חייבים לדחות תוכניות-לימודים חדישות, לא יידעו כלל על קיומן.

במוכריות הפדגוגית של המישרד הוח- לט לתת למפקחים החדשים הכשרה מת- אימה. בשנת 1965 הוקם קורס ראשון כזה למפקחים. הקורס נמשך שלושה חוד- שים. הקורס למחזור השני, שנפתח בשנה השנייה, צומצם לחודשיים בלבד. כעבור שנים אחדות בוטל מוסד זה לחלוטין.

זאת, אשר למפקחים החדשים. הוותיקים אינם רואים כל צורך בהשתלמויות. הם טוענים כי נסיון-פיקוח בן עשרות שנים, הוא הערובה הטובה ביותר לעבודתם. את התוצאות ניתן לראות בלשכה.

תדהמה

אחזה במורה בשיעור לדוגמה שהעביר הי- מפקח מרדכי ברי-תנא, "שום דבר לא השי- תנה אצלו בשלושים השנים האחרונות."

יש מיקרים שבהם חייב המפקח לבקר אצל מאה מורים כאלה. הנמצאים באיזור- הפיקוח שלו, מדי שנה. בנוסף חייב הי- מפקח לבקר בשיעורי מורים בעלי-קביעות, ולהעריכם. זאת, נוסף לתפקידי המרובים האחרים. לכן ברור שהעבודה אינה יכולה להיעשות ביסודיות.

בדו"ח מינקוביץ-באשי מומלץ להעביר את תפקיד הערכת המורים מידי המפקחים למנהלי בתי-הספר.

החוקרים מציינים כי מינוי שני תפקידים פותחת - הערכת המורה והדרכתו - אינו רצוי ואף אינו יעיל. הם מצאו כי בקרב הי- מורים קיימת הרגשה שהמפקח הוא כלי-כוח, ולפיכך קיימות לגי-

עורכי-הדו"ח מציינים כי במקביל ל- צימצום תפקידי המפקחים, יש להקים מערכת-הדרכה מקיפה ומתוכננת. הקמת מערכת זו היא תנאי מכריע לקידום הי- חינוך בכלל, על כל שלביו, וביחוד לשי- קומם ולקידומם של התלמידים טעוני- הטיפוח.

"כלי בניית מערכת כזו יישארו רבים מהאמצעים, המשאבים, וההידושים החד- רים למערכת החינוך, פגומים או עקרים." הם מסכמים.

ההצעות הן גאוניות

ד"ר ברמי יוגב, מנהל גימנסיה הרצליה ויו"ר הוועדה לתכנון ליי- מודים לבתי-הספר העל-יסודיים, סבור: הצעות הרפורמה של מינקוביץ- באשי הן גאוניות ממש, וכי מימוד- שן יציע קדימה את כל מערכת החינוך.

אנשי משרד-החינוך עובדים על התוכ- נית, מקווים לממשה עוד בתחילת שנת- הלימודים הקרובה. אך המפקחים טרם השמיעו את מילתם האחרונה. הם מהווים קבוצת-לחץ חזקה בהסתדרות המורים, ו- עם הסתדרות זו איש אינו שש לריב. ציבור ההורים - הוא הגוף היחיד שבו-כוחו לתמוך במישרד-החינוך בנושא זה. ברגע שהנושא ייחשף לציבור הרחב ו- ייחשף שערוריית המפקחים-המאובנים, יו- כל מישרד-החינוך לפעול ביעילות גדולה יותר למימוש הצעות השינוי.

סחבת

בגלל נוקשותו הביורוקר- טית של המפקח נתן פרס- קי, לא שובצה מורה ותיקה בעבודתה הי- קודמת, הפסיקה שנת-עבודה שלמה.

לאברהם (קושי) קושניר, הכתב הכלכלי של הטלוויזיה, עבור כתבתו ב" יומן השבוע (יום שישי, 24.1) בנושא מאמצי הידוק ההגורה בממשלה. בעזרת עבודת-מחקר מעמיקה הצליח קושניר להביא את השר-ללא-תיק **גרעין האוויר** לר, העומד בראש ועדה שהוקמה לצורך נושא זה, להראות כה אפסי, נטול כושר פעולה ויומרגי, ולשכנע את הציבור כולו בחוסר-רצינותו של האוזנר בתפקיד מהדק ההגורה, שאותו נטל על עצמו לבצע.

מאחרי המסך

שידורי-ערכות בחדשות

בשבוע שעבר נערכה ישיבת מחלקת החדשות, לראשונה בראשותו של מנהל-המחלקה החדש **דן שילון**. בישיבה פרש דן בפני חברי-מחלקת תוכנית פעולה ואירגון-חדש, תוכנית-חירום אשר תפקידה לבלום את הדידרות של מחלקת החדשות בטלוויזיה.

שילון ערך חלוקה מחדש — אם כי מעולם לא היתה חלוקה או תוכנית-פעולה במחלקה כאשר **צבי גיל** היה מנהלה — של המיגזרים השונים, הטיל תפקידים ואחריות, כשהמגמה העיקרית שלו היא להוציא את כל ה"כוכבים" מאחרי המכתי בות שלהם, ולשלוח אותם לשדה. כמובן שריו שילון במשא-ומתן עם עיתונאים מחוץ לטלוויזיה כדי לגייסם לעיבוד בה ולתגבר את המחלקה.

את המחלקה כולה חילק שילון לשמונה דסקים, שבראש כל אחד מהם יעמוד איש-טלוויזיה מנוסה אשר יהיה אחראי ישירות בפני שילון על כל הנושאים שבתחום הדסק שלו. אולם גם על ראשי-המחלקות יוטל לצאת לשטח, ולערוך כתבות.

תפקיד רכז-הכתבים וסגן-מנהל-המחלקה, שאותו נשא **אלי ניסן**, בוטל. במקום זאת מינה שילון את **חיים יבין** כממלאי מקומו, וכן כעורך הראשי של מבט, נוסף לתפקיד של ראש הקריינים. ניסן יפרוש ממחלקת-החדשות, ואולי מהטלוויזיה בכלל, לאחר שיסיים להפיק סידרה בת שש תוכניות בנושא הביטחון הלאומי.

גם תפקיד אחר של ניסן, מפיק ועורך מוקד, נלקח ממנו. את מוקד יפיקו לסירוגין **טוביה סער** ו**שמעון ספיר**, לפי הנושא שיעמוד על הפרק באותו שבוע. סער וטסלר יעמדו בראש הדסק הפור ליטי, כשסער יהיה ממונה על הכנסת והר מילגות, וטסלר על הנושאים המדיניים. מי שהיה עד כה כתב הטלוויזיה בכנסת **עמוס ארבל**, ימשיך לשדר מהכנסת יחד עם סער.

שילון החליט לתת לכנסת כסיו נרחב יותר, שיצריך טיפול של שני אנשים גם יחד. כמובן תוצב ליד בניין הכנסת ב" אופן קבוע גיידת שידורי, מייד לאחר שי יסיימו להתקין במקום את הציוד החשמלי המתאים.

מיכה לימור, מי שהיה עד כה עורך יומן השבוע, מונה ראש דסק הפנים. באחריותו יהיו כל נושאי-הפנים כרשר יות מקומיות ומישטרה, והוא יהיה אחראי על כל רשת כתבי-החדשות הפזורים ברחבי הארץ.

את מקומו של לימור בעריכת יומן השבוע יתפוס **רם עברון**, וזאת לאחר תחרות בינו לבין **ירון לינדר** על תפקיד זה. עברון, מי שהיה עורך התוכנית קל-עיס, יהיה אחראי גם על דסק התרבות והאמנות. האחראית על דסק זה במערכת תליאבי **תהיה אסתר דר**.

הכתב הצבאי של הטלוויזיה, **נחמן שי** מונה אחראי על צבא וביטחון. לשי יעזור בירושלים **יצחק יחב** ובתל-אביב **איתן אורן**. אם המשא-ומתן שמנהל שילון עם כתבו הצבאי של הארץ **זאב שית**, יצי-ליח, יישמש גם שית בדסק הצבא והי-ביטחון של שי.

על דסק החוץ יהיו מופקדים שלושה. דסק זה צריך לטפל בחומר המגיע מי כתבי-הטלוויזיה בחו"ל, בחומר המגיע מהלוויין, ומהסוכנויות השונות. העבודה היא בעיקרה עריכתית, ויעסקו בה לסירוגין **דני פאר**, **צבי גורן** ותגלית חדשה במחלקת החדשות, **יעל חן**. ויקמור **נחמיאס** יהיה אחראי על

החלה מכירת סוף העונה

ברשת חנויות

אווו

של

תשלובת פולגת

הנחות של 10%-20%

על כל הדגמים בכל מחלקות הנשים והגברים של

בגיר * **אווו** * Lee

הצעות מיוחדות:

מכנסי גרסי Lee 75.- ל"י	זקטים מטוויד מאריגי פולגת דיאולן עם צמר 299.- ל"י	חליפות דיאולן עם צמר בכל המידות ובכל הגוונים 399.- ל"י
מכנסי Lee BRUSH DENIM 79.- ל"י	זקטים לגברים Lee BRUSH DENIM 89.- ל"י	זקטים מטוויד PIERRE CARDIN מאריג אובנתי דוגמת משבצות 329.- ל"י

אווו

חיפה: רח' הרצל 18 (בית הקרנות)

אווו

ירושלים: דרך יפו 42 (ככר ציון)

אווו

תל-אביב: רח' אלנבי 100

בוטיק פייר קארדין ת.א. רח' אלנבי 94

נמל תעופה 1975

AIRPORT 1975

סרט חדש מבוסס על רב המכר של ארטור היילי

גבורה בשחקים

במבצע ללא תקדים!

אפרם זימבליסט
סוזן קלרק
לינדה בלייר
מידנה לוי
סיד ציור

צולטון הסטון
קרן בלק
גורג קנדי
גלוריה סונסון
הלן רדי

בכורה ארצית החל ממוצ"ש 1.2.75

קולנוע "אופיר" ת.א. 7.15, 4.30, 9.30

כלבים

וחיות-שעשועים

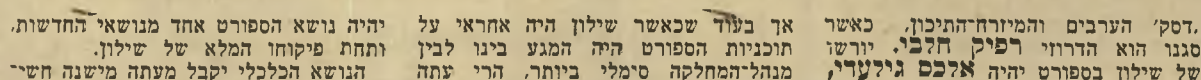
כלבים בעלי תעודות-יוחסין וכל סוגי כלבים וגורים ברי-איים, חתולי-בית וחתולתולים, טיפול וטרינרי יומיומי, פנ-סיון לכלבים וחתוליים, אמב-טיות נגד טפילים.

אגודת צער-בעלי-חיים, תל-אביב, רח' סלמה 30, יפו. טל. 03-827621

המנוי

קיבלת חשבון, אנא, פרע אותו ב ה ק ד פ.

בסימנה של הישיבה, בה פרש שילון את המערך החדש שלו, ואשר נמשכה שלוש וחצי שעות, היתה לשילון הצעה כללית לכל הכתבים: "הפסקו להיגרר אחרי החדושת המפועלת בעיתונים. קחו דוגמה מההדלפות שאותן מצליחים להשיג כותבים מדוריהטלוויזיה בעיתונים על מה שקורה אצלנו. דאגו גם אתם שיהיו לכם הדלפות, ושתהיו ראשונים בכל מסוף."

ומצטבר - עד 500.000 ל"י

העולם הזה 1952

המאבק על הכנסות הפנויות במיוזון חברי הכנסת יסתיימו בכיבוש

ישיבת ועדת הכנסת מהשבוע שעבר תיכנס, ללא ספק, לספרייה הסטורית של כנסת ישראל. היתה זו הישיבה שבה הציע יושב ראש הכנסת, ישראל ישיעיהו, לחייב את כל הח"כים הנכנסים לאולם המליאה להחזות קידה לעבר כס היושבים. ישיעיהו חשב, לתמוה, כי הדיון ברעיון החדש שלו יארוך חמש דקות בלבד, ולכן הוא העלה אותו כבר בתחילת הישיבה. אולם ישיעיהו שכתב בוועדה יושבים שני חברי-כנסת צעירים בעלי חוש הומור, אליעזר רונן ממפ"ם ויוסי שריד מהמערך, שניים אלה התנפלו על הצעתו של ישיעיהו כמוצאי שולל רב, ומשך שעה וחצי התגלגלו חבריה וועדה מחזק לשמע בדיחותיהם של השניים בנושא זה. רונן ושריד הסכימו לקבל את הצעתו של ישיעיהו, בשני תנאים. התנאי של רונן היה שיקודו ליושבים בכניסה, בתנאי שביציאה יקראו לעברו "צ'אן", ואילו התנאי של שריד היה כי היושבים יחבשו סאה. **אין מקום פנוי.** הנושא המרכזי בישיבה היה מיוזון הכנסת, אולם משום הצלתו של הנושא הראשון לא הגיע זה לכלל דיון. אל ישיעיהו הגיעו תלונות ממספר חברי-כנסת אשר לא הצליחו פעם למצוא מקום פנוי במיוזון ונאלצו להמתין דקות אחדות עד שיתפנה מקום. הם דרשו מהיושבים לראש לדאוג לכך שתמיד ימתין להם מקום בשעת הארוחה. מיוזון חברי-כנסת הוא אחד משני הימיוזונים בבית, ואילו מותרת הכניסה רק ליתר-דיסגולה. מלבד חברי-כנסת עצמם רשאים להיכנס לשם רק אורחיהם האישיים, עיתונאים, דוברים ומזכירי-סיעות. האורחים הפחות חשובים, ואנשים הימודמים לכנסת בתוקף עבודתם, נאלצים להסתפק בסעודה במיוזון הכללי. ישיעיהו הציע להגביל את הכניסה למיוזון-הכנסת בין השעות אחת ושתים בצהריים לחברי-כנסת בלבד, ולא להתיר לאורחים החשובים, לעיתונאים ול-

מותו של מלך הגליל

למרות ההצעות המפתות שהופנו אליו מחברות לקידוחי-נפט, שהציעו לו משכורת של 150 אלף דולר לשנה, סירב ושב ארצה. כאן התמנה כמנהלס הראשי של משרד-הבריאות, ויצא לקונגו הבלגית כראש המישלחת הרפואית. כשחזר אבנר גור מקונגו נגמר לו הר

שאלה הגיע היתה טבריה בה קבע ביתו. הוא עבד כצבעי וכפועל-בניין, ובשנת 1932 פגש הצעיר ההונגרי חסר-ההשכלה את האשה ששינתה את חייו. היתה זו רעיה ספיר, רופאת-נשים מבוגרת ממנו בחמש שנים, שהיתה בתו של ד"ר יוסף ספיר, מנהל המחלקה הגניקולוגית

מנהיגה של סין הלאומנית, היה בין האנשים הרבים שפגש אבנר גור במסעותיו סביב העולם. הוא היה חבר במישלחות רבות. נימנה בין השאר עם המישלחת הרפואית הישראלית שיצאה לקונגו הבלגית מייד אחרי שחרורה של זו מעול הבלגים, ועמד בראשה.

צ'אנג קאי שק

מרץ. הוא היה כבר בן 60, והחליט להתמסר יותר לתחביבו הגדול, הברידינג, עד לפני כארבע שנים שימש כמנהלס מחוז הצפון, לקה בשטחים במזרח, ממנו לא קם. דני גור, בנו הבכור של אבנר, כיום ראש מחלקת גיתוחי מומיילב מלידה בביית-החולים על-שם שיבא בתל-השומר, הוא נשוי לרופאה ואב לשלושה ילדים. הבת, הפסלת אילנה גור, נשואה למילי-יוגר אמריקאי ומתגוררת בלוס-אנג'לס, והיא אם לשני ילדים.

של בית-החולים ביקור-חולים. הם נישאו שבוע לאחר ההיכרות. היגניקולוגית האריסטוקרטית ופועל-הבניין יפה-התואר הפכו לזוג המדובר ביותר בטבריה וברחבי הגליל. ב-1933 החל אנדריי בפעילות נמרצת בהגנה, הגיע במהרה לדרגת מפקד בכיר. הילדים, דני ואילנה, לא שינו בהרבה את תוכניות הוריהם. הם גודלו רק ליד ועוזרת, ואת הוריהם היו רואים רק ליד שולחן הארוחה, שלוש פעמים ביום.

ב-1939 התגייס בספקות ההגנה לצבא הבריטי במסגרת שירותו ישב באכאדן שבפרס, ובחום של כ-45 מעלות בצל ישב ולמד בכוחות עצמו הנדסת בניין, דרך המכונים הבריטיים. כשחזר ארצה, היה כבר מהנדס מדופלם. אולם עדיין סבל מכך שאת השכלתו רכש בדרך התכתבות. הוא החליט להמשיך לרכוש השכלה פורמלית ויהי-מה. באותה תקופה חלתה אשתו, רעיה ביסטרן-השר ונותרה לה שנת-חיים אחת בלבד. לפי דרישתה עזבה המישפחה את טבריה.

לאחר מותה של אשתו קם אנדריי וילצ'ק על רגליו, מבחינה אישית. הוא עזב את הצבא ועבר לעבוד במשרד-הבריאות, כי מהנדס מחוז הצפון. ב-1953 קיבל מלגה מאיגוד-הבריאות הבינלאומי, ונסע לאורניברסיטה ג'ונס הופקינס בבולטימור.

מסעות

סביב העולם

למרות שהוקצבו לו שלוש שנים, סיים בשמונה חודשים את לימודי-התואר השני בהנדסה אזרחית, בהצטיינות. האוניברסיטה הזמינה אותו להישאר שם כמרצה, והוא נשאר לחצי-שנה. אוניברסיטת מאנילה, שהיתה מאומצת על-ידי ג'ונס הופקינס, הציעה לו תואר של פרופסור ואת תפקיד ראש המחלקה להנדסה סניטרית. נסע למאנילה ושהה שם שלוש שנים.

ני נערים בני 19 נכנסו למישרד-האשרות שבמשרד ההגירה, וביקשו אשרת-יציאה כדי לנסוע לטיוול בחו"ל. האחד קיבל את האשרה בריבמקום ואילו האחר, נער חסון ויפה-תואר, נתבקש לבוא שנית. כאשר תמה על פשר הדחייה, הוסבר לנער כי נידחה בימים אחרים בשל היותו יהודי.

הנער, שגדל אומנם במישפחה יהודית, אך חילונית לחלוטין, ללא כל גישה ליהדות או זיקה לציונות, החליט באותו רגע לעזוב את ארץ-מולדתו לצמיתות ו-לנסוע לארץ-ישראל.

אהבה

ממבט ראשון

הנער היה אבנר גור, שנפטר בימים אלה בגיל 67 לאחר מחלה קשה. אבנר גור, שנולד כאנדריי וילצ'ק ואשר נודע בכינויו „אנדריי מטבריה", היה אחת הדמויות הססגוניות והאהודות ביותר ברחבי הגליל ובארץ כולה משך שנים רבות. לארץ-ישראל הגיע כתום ארבע שנות נדודים ברחבי אירופה. הנקודה הראשונה

היום אילנה ודני גור, שכל אחד מהם בנה את חייו. אילנה נשואה למיליונר האמריקאי לני לוונגרוב, חיה בלוס-אנג'לס וידועה כפסלת. דני נשוי לרופאה-הפתולוגית אלן, משמש כראש מחלקת ניתוחי מומיילב מלידה בתל-השומר.

יו"ר ישיעיהו הח"כים - למיוזון

יועצים למיניהם להיכנס אליו בשעות אלה. הצעתו של ישיעיהו עוררה התנגדות כללית. כדי לא לחזור על פרישת הקידות מינה היו"ר ועדה-זוטא, שבה יהיו חברים שניים: יושב-ראש סיעת המערך משה ורסמן, ויושבים-ראש הליכוד ח"כ משה ניסים, ואשר תגיש הצעות בנושא זה. **פעילות-נגד.** בינתיים הגיעה השמועה בדבר הגזירה החדשה לעיתונאים ולעוזרי-השרים, והם החליטו על פעולת-נגד. אם יגבילו את כניסתו למיוזון הח"כים, אמר גור, לא יכנס אליו גם בשעות המותרות, ואז כל שר או חבר-כנסת שיצטרך אותו, יואיל להטריח עצמו למיוזון הכללי. אמר אחד מהם.

לורסמן ולניסים היה ברור, כי במידה שאמנם יחליטו העיתונאים והעוזרים כך, יתרוקן מיוזון חברי-הכנסת לחלוטין, ויא-בד את ציביונו המיוחד. „א-אפשר לאסור על עיתונאים או על אורחים של חברי-הכנסת להיפגש עם מי שהם רוצים מתי שהם רוצים", אמר השבוע ורסמן. „לכל היותר אפשר לבקש מעובדי-המנגנון לא להיכנס בשעות מסוימות, אבל לא מהעיתונאים והאורחים." ואומנם, נראה כי ורסמן וניסים יגיעו בשבוע הבא להסכמה ביניהם. לא להגביל את הכניסה למיוזון הח"כים, המיוזון ינצל משימון כפוי.

בילדות

ילדיהם של אבנר גור ואשתו הרפואה רעיה, גדלו בכוחות עצמם, כשדני הגדול מטפל באילנה הצעירה. ההורים היו טרודים מכדי להפנות גידולם של שני הילדים, ו-הפקידו אותם בידי עוזרת ומטפלת.

כשנוסדה המפלגה הקומוניסטית הישראלית

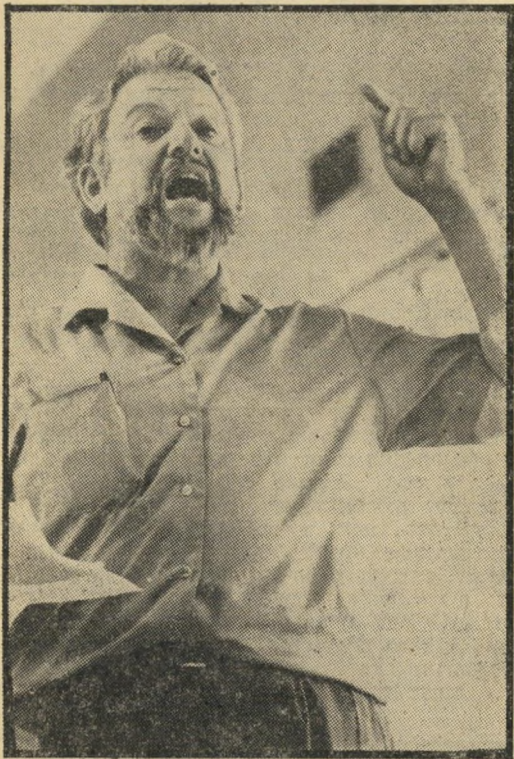
היא חרתה על דגלה את המילחמה ברכוש.

כיום היא נותרה עם הרכוש בלבד

האופי הרכושני הזה של המפלגה הקומוניסטית — הדומה לאופי רוב המפלגות במדינה — עשוי להסביר כמה מהלכיה. כאשר הקימה מק"י עם תנועת "תכלת-אדום" את "מוקד", ערב הבחירות של 1973, היו ראשיה במוחים כי בגוף המשותף תהיה השליטה בידיה.

מק"י אוויליזם?

אמנם הסכימה להעניק את המקום הראשון ברשימה לכנסת לאיש תכלת-אדום, מאיר פעיל, מתוך חשבון נכון שמילא אין למק"י סיכוי לעבור את אחוז-החסימה לבדה, אחרי מות סנה. אולם ראשי מק"י היו משוכנעים כי מיפלגתם, המשופעת בפונקציונרים בשכר, תגבר בי נקל על החובבנים הבלתי-מנוסים של תכלת-אדום, שרובם צעירים מקיבוצים. כדי להישאר לבדם עם אנשי תכלת-אדום, מנעו אנשי מנגנון-מק"י כל ליכוד נוסף. לפני הבחירות של 1973

מנהיג-מק"י צבן דאס קאפיטאל

סיכלו בתימונים מתוחכמים את הקמתה של חזית רחי בה יותר. מאז הבחירות, הם מתמידים בקו זה. אולם באותה שעה עצמה נמנעים אנשי מק"י מלהתאחד עם אנשי "תכלת-אדום", ולי הפוך את "מוקד" ממערך של שתי מיפלגות למיפלגה משותפת אחת. העובדה שמק"י היא בעלת רכוש עצמאי, ומפרנסת אחוז ניכר של חבריה, מהווה גורם חשוב בחשבון זה.

השלכה אחרת של מערכת זו היא על הקו הפוליטי של מק"י. העובדה שעיתוני מק"י אינם מבוססים על הערך העצמי שלהם ועל ציבור חבריה-מיפלגה, אלא תלויים ברצונו הטוב של המיסד הישראלי והיהודי, מכתביה למיפלגה קו מתון, שאינו שונה מזה של חוגים רחבים בתוך מיפלגת-העבודה עצמה. ראשי מק"י נמנעים בקפדנות מלנקוט עמדות העלולות לפגוע תהום בינה ובין משרד-החוץ — מחשש פן יסתום הדבר את הגולל על העיתונים המפרנסים את המיפלגה.

מכאן התופעה המוזרה שאנשי תכלת-אדום, שמוצאם מן השומר הצעיר, שואפים לעיתים קרובות לנקוט עמדות קיצוניות יותר מאשר אנשי מק"י, שהיו בעבר חסידי דת הקו המוסקבאי האדוק. כהצדקה לכך חוזרים ראשי מק"י על הסיסמה שיש להקים חזית "סוציאליסטית" עם חברי המערך — כאלטרנטיבה לליכוד מחנה אופוזיציוני רחב ועיקבי.

יש משהו מן האירוניה בעובדה שמיפלגה, אשר נוסדה כדי להילחם ברכושות, נותרה עתה עם רכוש בידבר.

כך נוצר שיתוף-פעולה שקט אך הדוק בין שלוחות שונות של המיסד הישראלי, הצינוני והיהודי עם ההסבר של מק"י, המהווה גם עסק בפני עצמו. שיתוף זה היה בנוי על אישיותו של ד"ר משה סנה המנוח, מאז שזנת את מחנה מוסקבה, והוא נמשך כעת, כאשר באו יאיר צבן וחבריו, "יורשי סנה" במקומו.

לפני פטירתו, הכחיש סנה בזעם את הידיעה שפורסמה, כאילו מקבלת מק"י תמיכה גדולה מטעם המוסדות האחרים להפצת השפה העברית. כעילה לכך שימשה, כביכול, העובדה שעיתוני מק"י נפוצים בעולם היהודי, ועוזרים להפיץ את השפה העברית.

חלוקה עם רק"ח

דנכסים העיקריים של מק"י הם רכוש קבוע. למיפלגה מועדון (אחוזה) ברחוב ברנר במרכז-תל-אביב המוערך במיליון לירות. מתנהל משא-ומתן על מכירתו מזה זמן רב, אבל המכירה מתעכבת כיוון שבין הבעלים הרשומים של הנכס מופיע חבר רק"ח. התובע חלק מדמיה-מכירה לרק"ח. במקרה אחר, מכירת בית הידידות ברחוב דיונגוף לחנות שניידות, חילקו את היתר תמורה של 400 אלף לירות בחלקים שווים בין מק"י לרק"ח.

ברחוב בוגרשוב פינת סינסקר בתל-אביב יש למק"י

במרכזה של וינה, במקום שעמדה בו פעם חומת העיר החסונה, עובר עתה הרחוב הרחב הקרוי "רינג", מפני שהוא יוצר טבעת שלמה. זהו רובע-העסקים של העיר.

ברובע זה שוכנים משרדיה של חברת אגוניה, כאשר מנכ"ל החברה מחליט לנוח מעט מעשיית עסקים, הוא יורד ויושב דרך קבע בקפה בראזיל, הנמצא מול משרדי החברה. שם המנהל הוא דויד רבינוביץ, המכונה גם רבינא. בבלי החברה הם המיפלגה הקומוניסטית הישראלית (מק"י), ועסקיה הם בעיקר מיסחר בין ישראל לרומניה, הונגריה, פולין וצ'כוסלובקיה.

במרכזה של תל-אביב, ברחוב הס 14, נמצאים משרדי חברת ישהונג. מנהלה הוא שמעון כהן, ועימו עובדים בחברה עורא שיעא ונתן גרינברג. בעלת המניות היא שוב מק"י, ועיסוקה של החברה הוא בהיותה האחות של חברת אגוניה מווינה.

אין לקבל כל פרטים על המחזור הכספי של שתי החברות, אך ידוע כי חלק נכבד מן הסחר שבין ישראל למיזרח-אירופה עובר דרך כן, מותיר כהן קומיסיונרים שמנים ונאים.

לאחר הפילוג בין מק"י לרק"ח, הקים מייסדה של ישהונג, אליעזר יונג, שעבר לרק"ח, חברה מתחרה לי מיסחר, אולם לא הצליח להוציא מידי ישהונג את הקשרים עם הארצות שאינן מכירות במק"י. מושג מה על הכנסות מק"י מעסקי שתי החברות ניתן לקבל מכך

ביזנס

ושמו מנה"י

שגם לרבינא וגם לשמעון כהן דירות נאות, להם ולי-בנותיהם, והם אנשים מסודרים בחיים.

חברות אלה הינן חלק פעוט מממלכת הנכסים של מק"י. המיפלגה רשומה כבעלת רשת חנויות-הספרים לפק, שיש לה מנוספול על ספרות ממזרח אירופה. את הרשת מנהל רוח לוביץ, מראשי מק"י, בעלה של רות לוביץ, שהיא דווקא מראשי רק"ח.

הנחיה מישרד-החוץ

למיפלגה היא בעלת דפוס עמל השוכן במיבנה בן שתי קומות ברחוב אילת בת"א. הדפוס ניתן בשעתו למק"י כמתנה מידי המיפלגה הקומוניסטית הרומנית, שהיתה המאמצת של מק"י. זהו דפוס מיסחרי, המנהל היטב על-ידי מיכה הוברמן, ועובדים בדפוס כמה עשרות איש. הדפוס מדפיס בעיקר את העיתונות הענפה שמוציאה מק"י.

וראה זה מלא: למרות שהערכות מהימנות מונות את מיספר חברי המיפלגה משלמי המס בלא יותר מ-500, היא מוציאה בעשרה עיתונים בכמה שפות.

פרט לשבועון המיפלגה קול-העם, יוצאים שבועונים באידיש, בבלגרית, ברומנית, בערבית, וכן ביולטינים בכמה שפות. הנשלחים לכל רחבי העולם. ממלכת העיתונות של המיפלגה בת 500 חברי מעסיקה כ-15 אלף בשכר מלא, ויחד עם עובדי הדפוס מתקיימים כ-40 אלף מעיי תנוות המיפלגה.

מי קונה את העיתונים? מי משלם את ההוצאות? אין ספק שעיתונים אלה לא יכלו להתקיים בלי עזרת הפעילה של המיסד היהודי בחו"ל, המקבל את הנחיותיו מאת משרד-החוץ הישראלי והסוכנות היהודית. במישרד-החוץ ראו במק"י, מאז הפילוג בינה ובין רק"ח, מכשיר תעמולתי רבי-ערך כלפי חוגים קומוניסטיים ושמאליים בחו"ל. ההסברה הקומוניסטית "הציונית" מתחרה עם הסברת רק"ח, התומכת בקו הסובייטי.

בעוד כעשר שנים יוכל כל זוג הורים לבחור מראש את מין ילדם. ואת קשת תכונות האופי הרצויות להם

לוגיה וברפואה. חננס אורגן עלידי טיפוס — הועדה לאיגודים רפואיים בינלאומיים — בחסות יונסק"ו ואירגון-הרפואה הבינלאומי. פרופסור-מדען ישראל-לשעבר יצא, כננס זה, בתכונות מרעישות על התפתחות חיות האחרונות בתחום שכונה בפיו „הנדסת הגנטיקה“ ואשר, כמסתבר, עשויות לחולל בעתיד הקרוב תהפוכות מרחיקות-לכת בכל הידוע בתחום זה לאדם.

פעם, קודם שכבשו הערבים כל חלקה טובה ביונסק"ו, ולפני שישראל סולקה ממנו בבושת-פנים, היה לאירגון בינלאומי זה זמן וראש לעסוק בעניינים חשובים. בחודש נובמבר 1973 נערך במישרו הראשי של אירגון-הרפואה הבינלאומי, אשר בזינוו, חננס על זכויות האדם לאור ההתקדמות הטכנולוגית בביו-

הזמני אצלנו

בן בלונדי גבוה

תשומת-ליבם של שילטונות-הבריאות לאמניוסנטזיס כדוגמה לתהליכים הביולוגיים המתגלים עתה, ולצורך בפיתוח שיטות-הערכה יעילות קודם שתהליכים אלה יהפכו נחלת הציבור הרחב. השיבותם של אמצעי-הזריחה אלה מוגברת עוד יותר, לאור העובדה שהאמניוסנטזיס מאפשר גישה למחקרים רבים נוספים העשויים, בסופו של דבר, לפתוח את הדלת אל השימוש — או השימוש-לרעה — בשיטות אלו למטרות רבייה.

הבדיקה מאפשרת לרופא להבחין בקיומם של הגנים **xy** העלולים לשאת תכונות פליליות או נפשיות, ויש בכוחה להראות אם התינוק שיוולד יהיה ילד או ילדה. עד עתה לא נרשם כל מיקרה שבו הסכים הרופא לבצע הפלה כאשר מינו של העובר לא היה רצוי להוריו (עציוני דיווח כי זוג-הורים אחד רימה את רופאו, כאשר ביקש בדיקה לגילוי מונגולואידיות: העובר היה תקין, אך הוא היה נקבה, ואילו הם רצו בוכר). מכל מקום, „התפתחותן של טכניקות ברירת המין תוכלנה לאפשר, בעתיד הקרוב, לבחור במינו של היילוד ללא הפלה, פשוט על-ידי הפרדת הזרע הזכרי מן הזרעים הנקביים,“ דיווח עציוני, ושאל: „האם רשאים לבחור את מינו של ילדם, וכמוהו גם תכונות-אופי מסוימות, כפי שבוחר מישהו דווקא דוברמן ולא פודל?“

אירוסה, שם הן נערכות בין השבוע ה-12 לשבוע ה-16 של ההריון. הרופאים טוענים כי התוצאות מהימנות ב-99 אחוזים.

עציוני הודה כי בביצוע הבדיקה כרוך סיכון רפואי קל — באחוז אחד או שניים מן המקרים היא גורמת הפלה — וכי לאחר ההפלה יתגלה העובר מעוות בצורתו (אימהות שעברו הפלות נטות ללדת לאחר-מכן תינוקות קרדס-זומג, ואלה רגישים למחלות אחרות).

אולם, אמר עציוני, „לא ייתכן למנוע מידע זה מן ההורים, על בסיס רפואי או מוסרי, ולאפשר בכך הולדת ילדים הנדונים מלכתחילה לחיים מעוותים ואומללים. הרי זה כאילו הלמנו על ראשו של תינוק במוטברזל: אילו עשינו זאת, היו כולאים אותנו, אך אם איננו מספרים לאם מראש כי עומד להיוולד לה ילד מונגולואידי, אנו אשמים באותה מידה עצמה.“

לכד מייסוריו של הילד, קיימים גם כאבם של ההורים, ותכופות גם ריגשי-האשם שלהם (כולל היווצרות מתח בחייה-הנישואין, כתוצאה מכך שההורים מסילים את האשמה זה בזה, וכן ריגשי-האשם של האחים והאחיות הבריאים).

עציוני רואה באמניוסנטזיס את „מנוע-הקיסור של הגנטיקה“, היוצר תקדים לגבי התפתחויות חדשות ש-התחוללנה בתחום זה בעשור השנים הקרוב. „תהליכים

אנו עומדים לעזל לגופותינו מה שעוללנו לסביבתנו: להתערב בפעולתם, וייתכן שגם להפך את האיוון בהם. הבעיה העומדת בפנינו כעת היא לפתח את המכשירים החברתיים הנחוצים לנו כדי להתקדם יחד עם הטכנולוגיה המדעית.“

אחרת זו ניתנה על-ידי אמיתי עציוני, מנהל המרכז לחקר המדיניות הביולוגית בניו-יורק ופרופסור למדעי-החברה באוניברסיטת קולומביה, אשר סיפרו קביעת הגנטיקה הופיע אשתקד.

עציוני ריבר על ההשלכות החברתיות של השימוש — והאי-שימוש — בטכניקות הגנטיות והרפואיות החדשות. „כמו המפלצת של פרנקשטיין“, אמר, „יצאה גם הטכנולוגיה מתחום שליטתו של יוצרה: היא מעוותת את החברה כך שתתאים להיגיון של המכשירים, תחת שתשרת את צרכיהם האמיתיים והממשיים של בני החברה הזו. המשימה העיקרית העומדת בפנינו היום היא החזרת ההכרה בחשיבותם של ערכי האנוש.“

בעשור האחרון התקדמה החקירה המדעית של מיסטרית התורשה האנושית בקצב מסחרר. אומנם, עדיין רחוק היום שבו יוכל הורה-לעתיד לגשת לסופרמרקט של גנים ולבקש מן המוכר את הגנים הדרושים להולדת תינוק בלונדי, כחול-עיניים ובעל איקו. גבוה, אך התערבויות גנטיות מסוימות אפשריות כבר — מיספרן של יחידות-ההיעוץ הגנטיות, אשר הופיעו לראשונה בארץ צו-ההברית בתחילת שנות ה-40, גדל מ-13 יחידות כאלו ב-1955 לכ-200 ב-1971 — ורבות אחרות מצויות עתה בשלבי התארגנות.

„הטכנולוגיה יצאה משליטת יוצרה כמו המפלצת של פרנקשטיין“

כדוגמה אפשר להתייחס לטכניקה הקרוייה אמניוסנטזיס, המכונה כך כיוון שהיא כרוכה בשאיבת נוזל מתוך קרום-השפיר (אמניון) של אשה הרה, על-מנת לבדוק אם העובר שהיא נושאת בקריבה יהיה נורמלי או פגום — מונגולואידי, כלומר, ילדים אלה, תמוכונים כך משום צורת-העפעפים האופיינית שלהם, סובלים מאי-תקינות כרומוזומית הידועה כתסמונת דאון, מצב החרוך באי-כשירות נפשית חמורה, שיעור גבוה של מיקרי סרטן (הדם (לאוקמיה) ומומילב, וכן אבר פגום אחד או יותר.

הסיכון שבלידת ילדים כאלה, שהיא כשלעצמה טרגדיה נוראה לגבי ההורים, הינו נמוך, יחסית, אצל אימהות צעירות — רק 1 ל-2,400 אצל נשים בנות למטה מ-20, בבריטניה. אולם, השיעור עולה עלייה חדה אחרי גיל 35, ומגיע ליחס המחריד של 1 ל-100 אצל אימהות בנות למעלה מ-40. 14 אלף ילדים מונגולואידיים נולדו בארצות-הברית בלבד במשך שנת 1972, והממשלה הפדראלית מקציבה 1.75 ביליון דולר לשנה לטיפול בהם (אחדים מהם מאריכים ימים עד לגיל 30 או 40).

כן מאפשרת בדיקה האמניוסנטזיס לרופאים להבחין במציאותן של שתיים מתוך 1,600 המחלות הנגרמות, בחלקן או במלואן בשל סיבות גנטיות. תסמונת טורנר אצל בנות, ותסמונת קליינפלטער אצל בנים — הגורמים לילד לגדול ללא התפתחות מינית תקינה.

דיקות האמניוסנטזיס הראשונות נערכות ב-1960. כיום ניתן לעבור אותן באמריקה ובמרבית ארצות

לפני שנים אחדות קיימת היתה ההערכה כי אילו היו בנייה-אדם רשאים לבחור זאת, כיראו היתה התוצאה עודף של 7 אחוזים בליות זכרים, לשנה, אולם,

„לא ייתכן למנוע מן ההורים מידע על העובר ולאפשר הולדת מונגולואידים“

כפי שאמר עציוני, „לאור השפעתה של התנועה לשיחור-האשה, אין ספק שאחוז זה ירד בינתיים.“ קיימות כיום גם שיטות נוספות ל„מיסחר-הגנים.“ בארצות-הברית ובארצות אחרות משתמשים בהורעה מלאכותית לשם סיוע לאבות עקרים. ייתכן שהשלב הבא יהיה שבנקיה-זרע — הקיימים כבר, עבור אבות המבקשים לשמר מעט מזרעם כאשר הם עוברים עיקור, או כשהם חשופים לקרינה בתוקף עבודתם — ישמשו לשימור זרע של תורמים עלומים-שם, כשהוא מסוג על-ידי תכונותיהם. „כשיגיע היום הזה“, אומר עציוני, „נוכל לומר שהרבייה האינדיווידואלית עלתה על הדרך.“

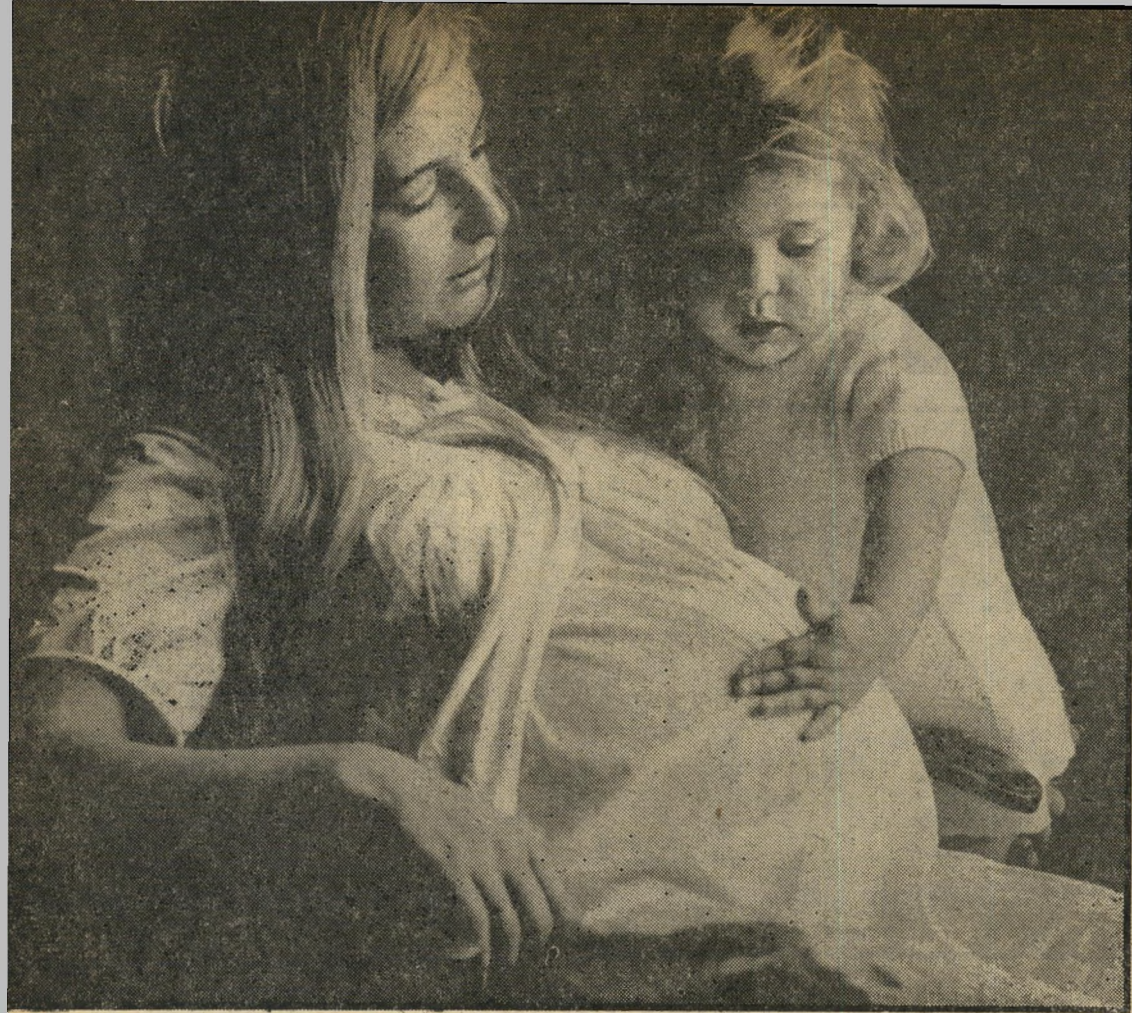
רבים רואים בהתערבות זו בתחום הגנים מעין ניאוף. סקר דעת-הלשון שנערך בארצות-הברית ב-1969 הראה, כי 49 אחוזים מן הגברים ו-62 אחוזים מן הנשים מסכימים עם רעיון ההורעה-המלאכותית, אך רק במיקרה שבו זרעו של הגבר חלש מכדי לפעול ללא עזרתו של הרופא. „הניאוף ללא ההורעה-המלאכותית נפוץ ממילא“, מעיר עציוני.

יש להתנגד בכל תוקף לשימוש האפשרי בשיטות מעין אלו לשם יצירת גזע מוצלח ומבריק יותר, מפני ש„בניסיון להעתיק סופרמנון בלונדיים כחול-עיניים“, נפתח הדרך למעשים דומים-להחריד לשיטות סיהור-הגזע של הנאצים.

כסימוכין לדעתו בדבר „הגנטיקה הכפוייה“ מביא עציוני את החוקים הקיימים עדיין במדינות ווינגטון ודאקוטה הצפונית, האוסרים גישואין בין גברים בני כל גיל שהוא ונשים שגילן למטה מ-45, ואשר הם בעלי

הבוקים לשימור הזרע קיימים כבר, ומשמשים למיסחר בגנים

גנטיים אלה, ממש כמו חיסונים, סמים ותרופות למיניהם, חייבים להיבדק על-ידי ועדה מיקצועית בעלת השפעה ותוקף, על-מנת שתקבע אם אכן הם יעילים ובטוחים. חננס תמך בדעותיו של עציוני, ובהחלטתו הסב את

היסטוריה של אי-שפיות או שהם מפגרים. פושעים או שיכורים מועדים; או את החוק הקיים בדגמק — "מדינה בעלת מדיניות סוציאלית מתקדמת, כידוע" — הקובע כי יש לעקר כל אשה שהאיי.קו. שלה הוא פחות מ-75. כנ"ל לגבי חוקים הנוגעים לבדיקות המוניות. ב-1971 חוקקה מסצ'וסטס חוק המחייב את כל התלמידים לעבור בדיקה לגילוי אנמיה. סוג מסויים של האנמיה הוא מחלה נוראה התוקפת בעיקר שחור-עור. היא גורמת כי 100,000 מיתות מדי שנה, ומשפיעה קשות על המדינות

"אפשר יהיה לבחור במין הילוד עלידי תהליך הפרדת הזרעים"

המתפתחות. למחלה זו אין עדיין תרופה. לכן עולה ה' שאלה. לשם מה לבדוק אם קיימת אצל מישהו מחלה חשוכת-מרפא.

"אחת הסיבות" אומר עצינו, "היא שסוג זה של מחלת האנמיה עובר לילדים רק כאשר שני ההורים גמייחד חולים במחלה, ולכן יש לשער שאנשים החולים בה לא ירצו להתחתן עם מישהו החולה בה או הוא. אך אני, אישית, הייתי מעדיף שהבדיקות ההמוניות תהיינה על בסיס של רצון חופשי, לא כורח."

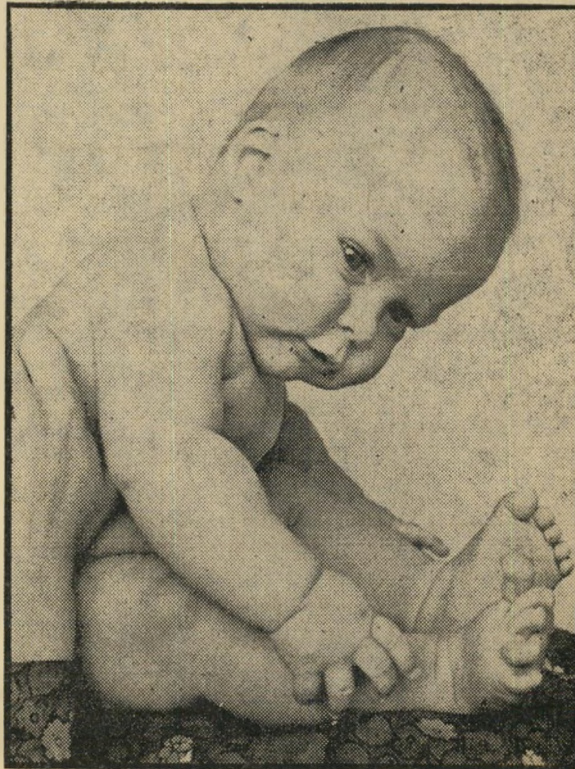

עצינו טוען כי שיטות הרבייה ההמוניות טובות לחיורים. לכלבים ולסוסים מיוק, אך לא לבני-אדם. "שכן" הוא אומר, "לעולם לא נוכל להסכים על התוצאה הרצויה: ספורטאי או תולעת-ספרים, בלונדית או אדמר-נית."

"יתכן גם שה-סופרמן" שיוולד כתוצאה מכך לא יהיה בעל דימוי פופולארי ביותר. בצטטו מספרו של רוברט אטינגר, מאדם לסופר-אדם, שהופיע בארצות-הברית ב-1972, רואה עצינו את ה-סופרמן" האמור כ"בעל חוטם של כלב-צייד, כנפיים של דרקון מעופף, זימרינג, אוזניים נחש, פרווה המתחלפת לפי העונה, ומערכת חילוף-חומרים כשל תולעת." למרות שכל אחד מפרטים אלה שימושי מאד, כשלעצמה, הרי "קשה להניח שאימהות תידחקנה בתורים כדי ליצור סופר-תינוקות כאלה."

"יתכן שמכל זה נודף ריח המדע-הבידיוני, אך לאור הופעתם של האמנויטות והשיטות המתלוות אליו, לא נוכל לקוות לשמור את תיבת-פנדורה זו של הגנטיקה סגורה לנצח. אם אין ברצוננו להיכנע בעיוורון להתפתחות יות הטכנולוגיות, כייאז עלינו להעריך אותן בקפידה רבה. שעה שהן מצויות עדיין בשלב הניסיוני שלהן, ההחלטה שנתקבלה בכנס אומרת זאת בפירוט. כך אומר גם עצינו:

"גם אם המדענים לא ינהגו בפניות בקידום הנדסת הגנטיקה, הרי ניסיונות-העבר בתחום המזון והסמים מר'ים, כי הטיפול בכל הכרוך בחברה המתפתחת מצריך ריסון וזהירות. ברגע שכל אחד מתהליכים גנטיים חדשים אלה יוכל לעבור לשלב של ייצור-המוני ושיווק, יתחילו החברות הגדולות לערוך מסעות של קידום-מכירות, בדיוק כפי שהן מוכרות תמרוקים או סמים-משלשלים. "תוך זמן קצר ביותר נוכל לראות מודעות בנוסח: הומיני את הבלונדי הבא שלך אצלנו! והילד הבא שלך

קטיעות, עיבד סכימה לברירה גנטית מבוקרת, אשר זכתה בפירסום גדול בזמנו.

הוא העלה התיאוריות שלו בקונגרס לגנטיקה של האדם אשר נערך בשיקגו, בספטמבר 1966, שישה חודשים לפני מותו.

מילר הציע שגברים, הנודעים בזכות תכונותיהם הגופניות, הרוחניות והמוסריות יוצאות-הדופן, יפקידו את זרעם ב-"בנק", שם יישמר במצב של קפיאה עד 20 שנה אחרי מותם. או יוצא הנזע המשומר וישמש להפריית אימהות-מתנדבות, שתוכלנה לבחור את ה-"אב" לילדן מתוך קטלוג, שבו תפורטנה תכונותיהם הגנטיות של התורמים השונים. התורמים עצמם יישארו בעילום-שם.

שיטה זו, טען מילר, תאפשר להורים לבחור בגנים עליונים, תחת שיסמכו על תרומת-העצמית המפוקפקת. הוא אמר כי המיספר הגדול של תורמים שבאם מדובר, והגיוון הגנטי העצום ביניהם, יישמשו ערובה לכך שחיי היום-יום של הגאונים — ברמתם של שייקספיר, ניוטון או איינשטיין — לעולם לא יהיו משעממים.

על-מנת שייבחרו למשימה חשובה זו, על התורמים להיות לא רק אינטליגנטיים ובריאים, אלא גם חברי-

"אימהות תוכלנה להיעזר בזרע משומר ובקטלוגים לבחירת תכונות היילוד"

תיים ומשתפי-פעולה. בין התכונות המבוקשות האחרות מנה מילר אומץ-לב מוסרי, אהבת-הטבע ואת מתת הביטוי-העצמי הבהיר — תכונות הנראות מושפעות מחינוך יותר מאשר מתורשה.

"בנק הגנים העליונים" של פרופסור מילר אוזכר על-ידי אחדים ממשתתפי כנס השולחן-העגול שנערך במישרדי יונסק"ו בפריס בחודש אוקטובר 1972. מרבית הדוברים סברו כי התוכנית איננה מעשית, לא רק מבחינה מוסרית, אלא מפני שהניחו כי היא מבוססת על תשתית כוזבת.

"מורשתו הגנטית של אדם מורכבת מכמה מאות-אלפי גנים, ואנו מכירים את השפעותיהם — החיוביות או השליליות — של חלק קטן מהם בלבד, אמר פרופסור דיוויד קליין ממכון הגנטיקה ב"נווה", לכן, בלתי-אפשרי להעריך נכונה את ערכו הגנטי של הפרט. מכל מקום, באילו קרימדה ישתמשו כדי ליצור סופר-מנים? ומי ישלוט בשולטים על כך?"

פרופסור מרסל פלורקין, מאוניברסיטת לייז, חוסיף נימה קלה יותר, "כאשר הופץ מאמרו של מילר", אמר, "הוכיח סקר דעת-קהל שהנשים האמריקאיות היו בוחרות (כתורמים) בשחקני בייסבול, ואילו נשות אירופה המערב-בית היו בוחרות ברוכבי-אופניים. נקודת-המוצא שלהן לא הייתה שונה במרבית מזו של אלברט איינשטיין.

"כאשר נשאל איינשטיין מה ירצה להיות אם יחזור אל האדמה בחיים אחרים, חשב: בחור צעיר ויפה!" ו

יהיה גבוה ב-10 ס"מ מהקודם — ולא, תקבל את כספר חזרה."

גם לפרופסור חרוסי ניקולאי דובינין, ראש המכון לגנטיקה כללית במוסקבה, היה מה לחדש בנושא זה. "המדענים חייבים לשקול את תוצאותיהן המהפכניות של ההתפתחויות הצפויות בתחום הגנטיקה, ב-30 השנים הבאות", בהכריזו זאת, הזהיר פרופסור דובינין כי הקהילה המדעית הבינלאומית עדיין אינה תופסת במלואן את ההשלכות האדירות, ותעלולות להמיט שואה, של התפתחויות אלו. הן כוללות, אמר פרופסור דובינין, את הנדסת-הגנטיקה — היכולת לווסת או לשנות תכונות תורשתיות על-ידי שינוי גנים.

"בעתיד הקרוב", אמר לאחרונה לקבוצה של עיתונאים זרים במוסקבה, "נחיה מסוגלים לעשות עם האדם כל מה שנרצה."

"בלתי-אפשרי לעצור בעד התקדמותו של המדע", המשיך, "משום כך עלינו לחשוב על ההשלכות החברתיות, המוסריות והאתיות — האם עלינו לשנות את האדם מבחינה ביולוגית, או לאו. עלינו לגלות בנושא זה אחריות גדולה מאין-כמותה."

"יחסינו ההדדיים עם הטבע הראו כבר, כי בכוחנו לקלקל את הטבע בקלות, אך אנו מתקשים להחזירו לקדמותו, אם נשגה כך לגבי האדם, ייתכן שיהיה זה דבר שלא-ייסלח."

פרופסור דובינין קרא לשקול את השלכותיהן של ההתפתחויות הגנטיות, קודם שתתרחש הפריצה הגדולה בתחום ייצורם הסינטטי של הגנים.

הנדסת-הגנטיקה, אמר, עשויה להביא תועלת בכך שהיא תסייע לרפא מחלות תורשתיות, על-ידי המרת גנים חולים בבריאים.

הדוגמה הפשוטה ביותר של הנדסה, אמר, תהיה קביעת מינו של העובר לפי בחירה. בתוך עשר שנים תהיה זו מציאות, אמר פרופסור דובינין.

"אולם", הזהיר, "סבורני שבמרבית המקרים ירצו ההורים בבן, מכאן שמה שיהיה לנו בדרך הבא הוא כ-90

ניצול השיטות להשבחת הגזע - כמוהו כחורת טוהר-הגזע של הנאצים

אחוזים בנים ו-10 אחוזים בנות. זה יהרוס לאדם את שורשי-חיו — את ריגשותיו, את הכל."

ד"ר ה.ג'. מילר המנות, מי שזכה ב-1946 בפרס-נובל לרפואה על תגליתו בתחום השפעת קרני-הרנטגן על

שירים של כאב, בכי ופחדים בספר שהוציאה-לאור חילת בת 19

לבנות מרוב טוב

רק מעטים מהם מעוררים תשומת-לב. ספר שירים קטן, שיצא בהוצאת תמוז עם השם עשן של אתמול, היה אחד מאלה. שירים עצובים. הרבה דמעות. הרבה כאב. הרבה פחדים סתומים. שירה אישית מאוד. מבטיחה. קצת בוסר. אבל בוסר של איכות. ומאחורי השירים מסתתרת ילדה בת 17, שכתבה אותם. מתי בדיוק? היא אפילו לא זוכרת. ערב אחד, וזה היה מזמן, יש בה וכתבה במחברת-בית-ספר-יחומה 40 דף שורה אחת, חמישה "דברים" שלא ידעה בדיוק מה הם. אחריכך באו ערבים נוספים ובכל ערב כזה נוספו דפים כתובים למחברת. כמו שקורה כמעט לכל תלמי-דת-תיכון.

ובערב אחר, כשלא בא לה לכתוב, קרה אה את מה שכתבה עד אז. פתאום זה נראה לה מעניין. הראתה לאמא ואמא אמרה: "מעניין". ואם אמא אומרת אז למה שעוד אנשים לא יקראו. הדפיסה את השירים במו ידיה, שיכלה אותם. ידיד מהכיתה עיטר את החוברת והיא עברה מיד ליד. ואנשים אמרו: "מעניין". פרצה מלחמת יום-הכיפורים. עם חבר רותיה לכתה הלכה לסעוד פצועים שי-הובאו לבית-החולים הסמוך למקום מגוריה. לאחד הפצועים קראה את השירים. והוא צייר נורא יפה. אמרה לו: "בוא נעשה עסק". הציעה שיאיר את ספר שיריה הראשון. אבל הוא אמר שיש לו חבר

הרבה קפה והרבה סיגריות נותנים השראה לחילת בת 19, צעירה, הכותבת את שיריה במהירות, מבלי לחשוב ולחשב את המילים. נוכחות אנשים, רעש או מוסיקה אינם מפריעים לכושר הריכוז שלה.

סונטה לקפה

אחד יהיה לי,
מתוק ומחניף,
רק שלי.
לא אקרא לו בשמו,
לא תבוב לא חמוד.
רק סתם אמר: בוא.
ואקח אותו סביב לבית,
למקום שבו אני מתביאה את הפפת
כשאניני.
שיקח הכל -
ורק את לבי השחור שישאיר
לי.

לב שחור
אחד השירים מספר הביכורים של שירי ענת שרתוק. עם נימה של עצב וכאב.

ב'ער בחדרה

ענת בחור" ליפטוסים של יער חדרה. למרות שהיא חיה עתה בעיר הגדולה, תל-אביב, היא חוזרת אל העיר בה נולדה וגדלה בכל הז' דמנות, מרגישה שייכות וקשר אל המקום.

שירי נובעים מעצמם, / ודומה כי גם לחן אין בס. / קיצבס כמיקצב דפיקות ליברי - / עתים נעצר, עתים ביתר שאת, / מהר הלאה.
... רזים מגלים שירי. / שומחים את חיי וגופי כהיסטוריה נשכחת. / כמו סף מלחמה, ניצחון ומשבר. / ופוליטיקה אין בדמי.

... שירי מתעצרים, לא רוצים לגלות את ימי. / לא רוצים שחיי יהיו / היסטוריה נשכחת על סף אבדון. / שירי מרוממים גופי ומבקשים לעשות בי חזון וישועה / בעתיד. / אולם, הבט, כמו סף ביתך אני נידרכת.

הרבה משוררים בישראל, עליונים ומתרונונים. דוכני הספרים גדושים הרבה ספרי שירה. משוררים אלמוניים, כישרוניים יותר או פחות. שיש להם מה לומר או לא. אספים לירה ללירה ומשי קיעים חסכוניותיהם בהדפסה והוצאה-לאור של שיריהם.

בארבע ידיים

בבית הוריה בחדרה משתעשעת ענת בפריטה על פסנתר יחד עם אחיה הצעיר יורם, המנגן במקביל על סוגב אלקטרוני. כמו כל בת-טובים למדה ענת נגינה בפסנתר וריקוד באלט.

זה! היה נורא משונה. גם הייתי שמחה נורא וגם עצובה נורא. באיתי הביתה ו- בכיתי."

שמצייר עוד יותר יפה. הבטיח שיאמר לו להתקשר אחרי המילחמה. לפני שהעזו סופית, הלכה עם אמא למשורר אמיר גלבוש. נתנו לו את השיר רים שכתבה והוא פחד לקרוא. לא רצה להגיד ש"זה לא טוב". כל כך הרבה פעם מים כבר התנסה בחוויה הזאת של לומר "תשכח מזה..." או "תנסה עוד פעם..." והוא רק אמר לה: "לכתוב שירה זה לא דבר שנקנה או נרכש. זה דבר שנוצרים אותו". ועברו לשוחח על כל הגושאים שבעולם. רק לא על זה. בדרך אגב הוא נטל שיר והחל לקרוא. "זה טוב". פלט. "אפילו טוב מאוד". קרא את כל השירים ואמר: "תוציאי אותם לאור. אולי פעם תתחרטי על כך, אבל חטאים כאלה סולחים".

כמו

ללדת

אכלתי אתמול מוסיקה / רכה בכפית / ושתיתי המון שמש לרוויה. / אתמול היי-תי עולם / ואציתי בי סודותיך. / אפילו היום נראה טהור אתמול / ובעצם הוא שלנו להפליא. / והיום — הייתי כולי מזימות. / מישהו אמר: מכשפה / ואני אמרתי: פייה רעה. / יש דבר כזה? עמדו לי אלפי גמדים / לשרתני / ולי-חוד המערות הבאותי / המון לבבות שבו-רים / וצחקו / ויפוי / והשארתי את החלל ריק / וכעור ובוכה. / מחר, / אהיה הדמעה של עצמי / דבר רגיל. / ובכיתי אתמול והיום / ולא אוכל להיות טהורה / ממנה.

היום ענת שרתוק היא עז סף ה-19, וכבר חיילת בצה"ל, לובשר מדים, ממשיכה לכתוב שירים בלילות ויש לה ספר שירים ראשון משלה, השירים שכתבה כשהייתה בת 17. אלה עותקים ש-מימנה כנספה. "זה דבר שעשיתי לבד — כמו ללדת." זוכרת את היום בו נטלה את העותק הראשון מהדפוס: עוד לא כרוך, בעטיר סה פרוביזורית. "הלכתי ברחובות תל-אביב. הרגשתי נורא עצוב. שילדתי ספר. ולא היה לי עם מי לחגוג. רציתי ללכת ולצעוק: יש לי ספר! אני עשיתי את

לבכות. יש הרבה בכי בשירים שצנת כותבת. אבל אין חסיפה בין ענת של השירים לבין ענת של החיים. אם יש עצב, מוות, אהבות נכזבות, בשיריה, הם לא שלה. הם של אחרים. לה עצמה אין אפיר לו סיבה טובה אחת לבכות. אם כן, אז רק לבכות מרוב טוב. ילדה של חממה. מחדרה. סבה, סטר שרתוק, שעלה לארץ מבוסטון והיה יו"ר איגוד המפרסמים בארץ, היה בן דודו של משה שרת. אבותיהם היו אחים. ובגלל השם שהיא נושאת נדמה לה לפעמים ש- היא זוכה ביחס מיוחד, שמתייחסים אליה בזכות השם ולא בזכות עצמה. האב, חזי, הוא סוכן ביטוח. האם, דליה, היא מורה למדעי הטבע. הוא מרחובות, היא חדר-תית. התגיישו בחדרה וזה לא עבר להם. עד גיל 16 היתה ענת ילדה שמנה ומ-כוערת, שסבלה מתיאבון יתר והשמיעה קולות תאוה בשעת האכילה. ילדה שלמר דה לנגן בפסנתר ולרקוד באלט, למרות המישמנים. עד היום, כשהיא רואה תמו-נות מאו, אינה תופסת איך לא החביאו אותה בבית. מבושה. עד שיום אחד שאלה את החבר הרא-שון שלה אם לא מפריע לו איך שהיא

שאני צריכה. אולי אפילו טיפה יותר. מכל הבחינות: החומרות, הרגשיות והרוחניות. טוב לי בבית שלי. יש לי חברה טובה: אמא שלי. מקבלת כל מה שאני רוצה. פשוט טוב לי. ואני נמשכת הביתה כמו מגנט. יש חיכוכים ומריבות בכל מיני נושאים. אבל זה לא רציני. תמיד אחזור הביתה. קשורה להורי ואוהבת את הקשר הזה ולא רוצה שזה ייגמר אף פעם."

בבית

בחדרה

למה אף אחד / לא אומר לי שאני כז-כב. / אני יודעת שאני כוכב / אבל אף אחד לא רואה. / בשמיים כל הכוכבים / בוכים בשקט / היום בכיתי בשקט / כל היום. לדמעות יש טעם כמו לגשם. / כוכבים בוכים פנימה לעולם / ואני — פנימה ל-גופי. / אמרו לכוכבים שיבכו בשקט / כי יש מספיק רעש / בשמיים. אבל אנשים לא מבינים כשכוכבים בש- (המשך בעמוד 34)

ענת מול אמה, דליה שרתוק, ליד שולחן ה-מיטבה, שם נולדו הרבה משיריה המשקפים כושר התבוננות נדיר. כמה משיריה היפים עוסקים בדמות אמה ובאביון המטבח.

המיטבח של אמא

הייתי בת 17.

והיו הרבה מקננות.

ברכות, נשיקות.

הרגשתי גדולה באמת.

אספתי הכל -

את קשורי הדורון

ושגיאות כתיב קטנות.

אספתי הכל -

מכלול הבשמים.

נכרשות, ציורים.

ופנשתי אותך

בין כרטיס לכרטיס.

פסמון ושטית. רציתי אותך.

בין בשם לבסם.

את פלך ללבי.

אתה הגזל ממני

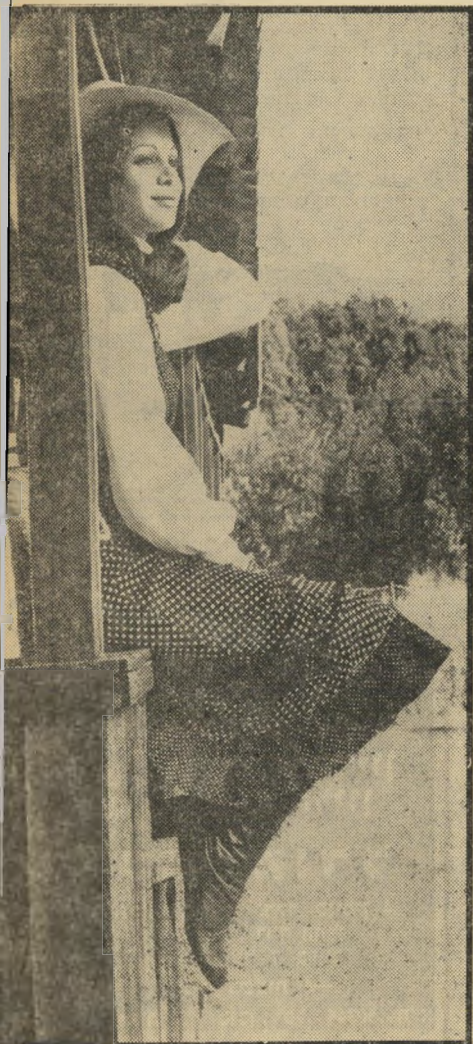
ילדותי.

בת 17

אחד השירים הראשו-ניס שכתבה ענת ב-היותה בת 17, הפותח את ספר שיריה ה-ראשון. מימין: ענת כחיילת, ביחידת דובר צה"ל. משמאל: ענת בביקתה ביער חדרה.

נראית. הוא אמר שדווקא לא, אבל החבר ר"ה אומרים שהיא כמו הר, הגרמק הוא ננס לעומתה. התיאבון עבר לה לשלושה חודשים. אחרי זה היא היתה ענת פחות 20 קילו אבל פלוס שתי קופסאות סיר-גריות ליום.

ועוד היה לה טוב. "היה לי כל מה

(המשך מעמוד 33)
קט. / אם כוכב קטן, פשוט / ידעו ביום
אחד, / העולם ימות. / ואז יודו כולם, /
שכוכבים הובכים בשקט / חזקים מאלוהים.

כ שגילו שהבריון המכוער הפך
בגיל 16 למשה שאפשר להסתכל בו.
התפעלו כולם. חברת אפילו שלחה תמונה
שלה לתחרות נסיכת ישראל בירחון את.
קצת בדיעתה. פרסמו את תמונתה. הו'
מינו אותה לראיון. אמרו שהיא נחמדה
נורא אבל הגיל המינימאלי לתחרות הוא
17 והזמינו אותה לשנה הבאה. הצטערה
נורא. אפילו בכחה.

שנה מאוחר יותר הזמינו אותה שוב.
עברה שלב ראשון של המיון. בשלב השני
ני ביקשו לבוא עם חצאיות קצרות. שיר'
או אקת הרגליים. לא הבינה מה הקשר בין
תחרות האמורה להיות אינטלקטואלית ל'
רגליים. אבל באה עם חצאית. ולא עבר'
ר. גם לא בכחה יותר. אמרה לעצמה
שלמדה כי אסור להתחרות על עצמה.
אפילו מבית הספר התיכון לא סבלה
במיוחד. היתה נעדרת כרונית. לא ששנאה
ללמוד. להיפך. אבל כשחשה לא בטוב, וזה
קרה די הרבה, לא עשתה מאמצים על
אנושיים כדי לקום מהמיטה. זה לא הפריע
לה לגמור בציונים טובים.

היתה רק הבעיה שהיא מחדרה. מקום
קטן שלא מגיעים אליו. לא טוב ולא רע.
הכל עוקף אותו. גם הכביש החדש לעפ'ר
לה. כשהיתה בגימנסיה נמשכה אל העיר
הגדולה. זה היה תענוג לנסוע לתל-אביב,
להסתובב ברחובות, לפגוש טיפוסים מעני'
ינים, לעשות כל דבר שרוצים.

היתה גם הרבה פעמים בלונדון. כמעט
כל שנה מאז גיל 10. נסעה עם הוריה
בחופשת הקיץ למשפחתה שם. גילתה
שיש עוד דברים חוץ מחדרה. וכשהת'
גייסה לצה"ל, כמו עמד החלום להתגשם.
היא הוצבה ליחידת דובר צה"ל. עברה
לגור בתל-אביב וזה לא היה זה.

"שמעתי בחורות מדברות בעיר הגדולה.
ראיתי כמה אני נאיבית, שאין בי לא ער'
מומיות ולא נחשיות. אז ידעתי. לא הצ'
טעתי שאני כזאת. תמימה ופרובינציאל'
לית. מה שבנה אותי זה הבית והמקום
שגרתי בו. בשישה החודשים שאני בתל'
אביב הייתי אולי בשני סרטים. גם בהם
נרדמתי. לעיר יש בטח מה להציע. אבל
זה לא מעניין אותי. בכל הזדמנות אני
בורחת חזרה הביתה לחדרה. זה מעין מק'
לט. אולי באיזה מקום אני מפחדת. לא
מהאנשים. אין הרבה בתל-אביב. ואני אפ'
לו לא יודעת ממה אני מפחדת."

בעיות

של זהות

...אתמול אלוהים בכה / וארבעה אנ'
שים מיהרו / לבנות תיבה — / ופתאום
אלוהים נזכר / שהוא גם יתום וערירי /
ולא הן לצבא / שכל המלאכים מתחת'
נים / בינם לבין עצמם / ואף אחד לא
איתו / וששלמה היה חכם ממנו / ול'
מלכת שבא היו רגליים / שעירות שעי'
רות. / ושהוא לא יכול / למות. אפילו
אם הוא רוצה. / ואז הוא בכה לבו. /
הרבה שלג חזק ועמוק / ואנשים קפאו /
ורבים מתו. / אלוהים קינא בנו שאנו /
יכולים למות. / והוא הביט חזק חזק /
ועמוק עמוק / ושרף בלהט קינאתו / או'
לם אף אחד / לא הפשיר.

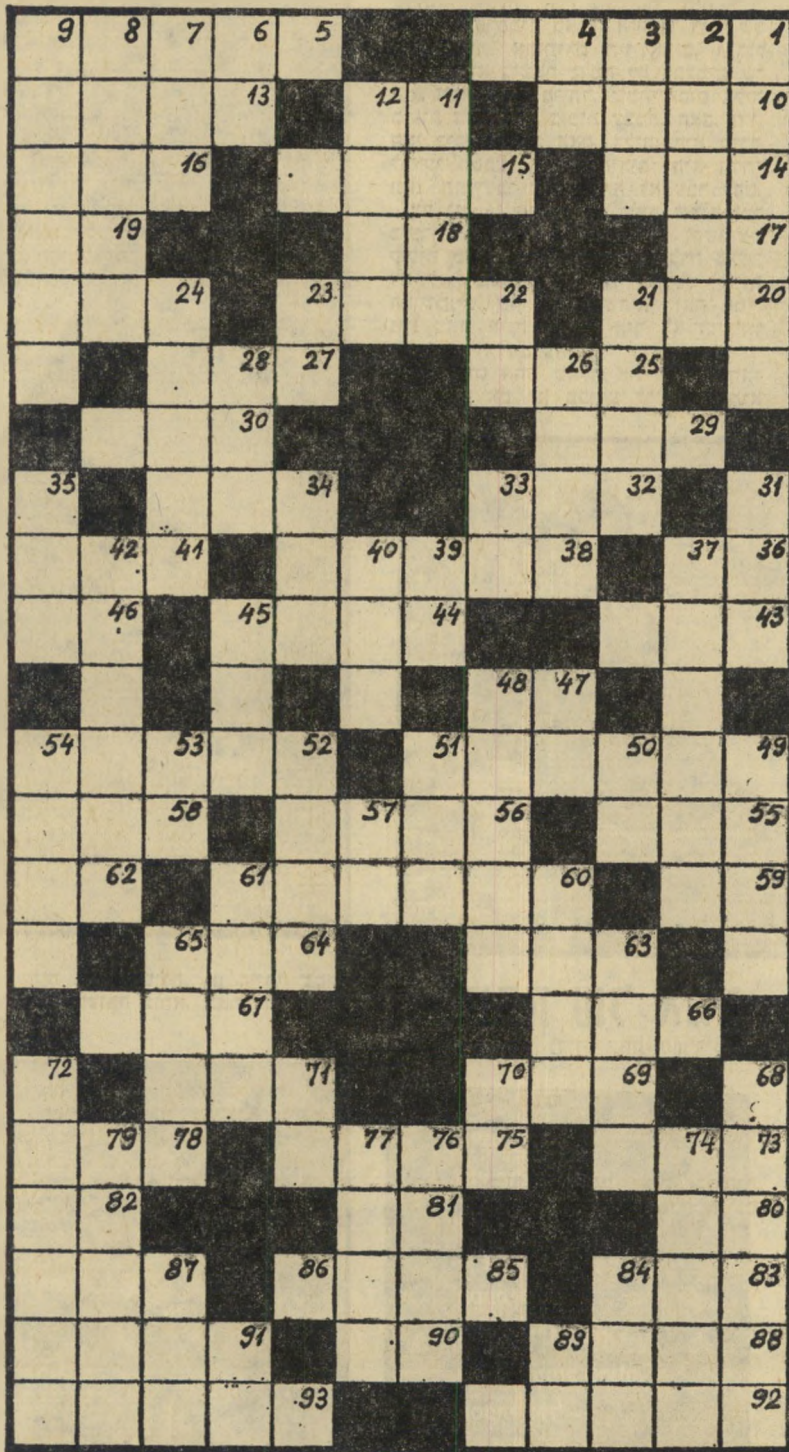
מני שהתגייסה לצה"ל רצתה להיות
מש"קית סעד לתנאי שירות. שאלו
אותה "למה" וענתה להם שהיא מרגישה
שהיא מהעבר השני של המיתרס. שומעת
על בעיות. קוראת עליהם. אבל לא נת'
קלה אף פעם באנשים עם בעיות של סעד
או אנשים במצוקה.

היו קצת בעיות של זהות. כשהחלה
להסתכל מהפנים החוצה. זה אפילו הט'
ריד את מי שחיתה שייכת לאנשים שיש
להם תמיד. אבל לא נתנו לה לראות
מקורב.

אולי משום כך בוכה ענת של השירים.
יש עימות בין ילדת החממה לבין מה
שקורה בחוץ. יש איום תמיד על עולם
שלם. תמים ומאושר איום המטיל פחדים
של גיפוף ושב. בעיניים החומות הגדול'
לות שלה. מיטיבה ענת לראות זאת. אפ'
לו מבלי לתת דין וחשבון לעצמה. ואת
שהיא רואה היא רושמת בשירים. מהר.
מבלי לקרוא אותם.

כשענת תהיה גדולה היא רוצה להיות
משוה חזק. מועיל ופרודוקטיבי. לא רופ'
אה ולא עורכת-דין. לא לנסות להושיע
את האנושות. רק לתת רעיונות. אבל בינ'
תיים יש לה עוד שנתיים להיות בצה"ל.
שנתיים נהדרות. שבהן אני יכולה עוד
להיות ילדה קטנה בלי כל הבעיות של
מה יהיה ומה אהיה. ולכתוב שירה.

תשבץ השולס הזה 1952

91. קטיף זיתים. 92. נהר בפולין. 93.
גרימת נזק רב.

מ א ו ז ז

1. תופסין דק. 2. נהר ברוסיה. 3. זלזל
יבש. 4. מצבת-זיכרון. 5. ודי חסר-ראש.
7. מיקטורן. 8. עוף לילי. 9. מיצירותיו
של פיקאסו. 11. רוממות. 12. מתן פקד'
דו. 21. מצוי בים-המלח. 22. מתת. 23.
שופט ישראלי (ש"מ). 24. תרשים. 26. כסף.
28. ציפור הדומה לסנונית. 31. בתר. 33.
ממצעי המיטה. 34. טוסט. 35. נעימה. 37.
ישוב ליד נתניה. 39. בה דורכים את הי'
ענבים. 40. מיכלול הידיעות. 42. כזה היה
דודי, עם יפה-יעיניים. 45. אפר עומם. 47.
שנשמה באפו. 48. מישכן חיות-הבר. 49.
הסבר. 50. בוא מלמעלה למטה! 51. מס'
סינג. 52. צורה הנדסית. 53. זכר בבקר.
54. גישן. 57. מכינויי האלוהות. 60. סליל
של חוטים. 61. נזל. 63. אשתוק. 65.
טמון באדמה. 68. מן השופטים 70. נע.
71. רשע. 72. אחת היבשות. 74. תושב
אחת מביירות אירופה. 76. קלסתר. 77.
אחד מבעליה של ברזיט בארדו (ש"מ).
79. יתרה. 84. אליהמלחמה. 87. קיצץ
דשא. 89. תבלין לקפה. 91. כינוי (הפוך).

מ א ו ז ז

1. אוריד את המחיר. 5. מיקניק. 10. נשיא
המעצמה הגדולה בעולם. 11. רשף. 13. מט'
בע מיוחד-תיכנית. 14. זאטוט. 15. משכיל.
היא "אפריקה". 17. שולד קודס-זמ'
נו. 18. קרס. 19. קריאת-נכאים. 10. עול.
22. נטע רך. 24. חוסר-דאיות. 25. ממיש'
חקיקה-קלפים. 17. פרגוד. 29. תבלין. 30.
ישמח לבב אנוש. 32. צמר-גפן. 34. מי
שיש לו כזה איש. נחשב מקסים. 36.
חרון. 38. אגוז-הדוד. 41. הידד! 44. תכוף.
46. שופט. 47. חותן. 49. בכעס גדול. 52.
נקיפותיו אינן מן הדברים הנעימים. 55.
חג של נוכרים. 56. שגף. 58. הלון רכיל.
59. נהר ב-72 מאונך. 60. ממונה על האר'
כיב. 62. מחציתו של מישחק-ילדים פור'
פולארי. 63. ממני האדם. 64. גנגרנה. 66.
כרדשא. 67. מתכת חלחלה-לבנה. אינה
מחלידה. 69. אבן יקרה. 71. יפעה. 73.
מי ששתה די צורכו. 75. דקר. 78. גץ.
80. מילת-שאלה לזיהוי. 81. חומת-מים.
82. מידת-שטח. 83. מן השופטים העליו'
נים (הפוך). 85. קיום. 87. ערימה של גר'
עיני-בואה. 88. הדלקה. 90. את שערכה

קשקשת 1952

הפעל את דמיוןך ונסה למצוא
לציור שלמטה כותרת מתאימה, אשר
תסביר מה אתה רואה בו. הצעות
לכותרות יש לשלוח לפי הכתובת:
קשקשת, ת.ד. 136, תל-אביב. ההג'
זרות הקולעות ביותר תפורסמה,
ובעליה יזכו בכרטיס כניסה זוגי
למלון דרייב-אין בתל-אביב. קול'
נועה-מכונות היחיד בישראל.

קשקשת 1950

● צורתו של העלה הראשון, ש'
הולבש על האבר הראשון.
חיים, ת.ד. 36738, תל-אביב

● זוג חפשויות עושות אהבה.
● תאומים-סאם מבטב מלמעלה.
נפתלי לביא, רח' אחזה, כרכור

● תמרורתנועה ביפו.
אלה גוטמן,
רח' תחכמוני 43, ירושלים

● הסמל המיסחרי של ועידת חרות
שהתקיימה לאחרונה: "הסיפוח הזר'
חל".

דני גספר, רח' רישפון 240 א',
נאות-אפקה, תל-אביב

בשעה 5.00
"שובי אלי שלגיה"
בשעה 7.15
"צנחני האמלטיק"
בשעה 9.45
"ברה, אנג'ל ברה!"

בסיסונות
● שולות חריון
● מכנסי חריון
● טוניקות חריון
● חליפות חריון
כהן מודל
תל-אביב, רח' נחלת בנימין 4,
קומה ב' דרך החצר
פתוח עד 7 בערב
(סגור בשעות 4-2)
לתזמנות ע"י סוכן: טל. 50344, ת"א

סרטים

בלש בלי אף

שמועה מתהלכת בעולם הסרטים. כאילו הדרך היחידה שבה אפשר לעבוד עם רומן פולנסקי, היא לשים מעליו מפיס רודן. הדרך היחידה — אם רוצים לראות ברכה כספית כלשהי, אחרת, עלול הגאון להשיג תולל, להרקייע שחקים עם התקציב, להיר ציא מתחת ידיו יצירות פרוצות, אולי אמנות ואולי לא, אבל על מיסטרית אין מה לדבר. תראה, אומרים המבינים, מה קרה לקרלו פונטי כשהתיר את הרסן בי מה, או לפלייבוי שלא השגיח די הצורך מהאקבת. הפסדים, ושוב הפסדים. לעומת זאת, עם כלבישמירה קפדן כמו ויליאם קאסטל, שהוא לא רק מפיס אלא גם במאי,

זהו לכאורה סרט נוסטאלגי, כשהנוסטאלי גיה מופנית הפעם אל שנות ה-30, אל סירטייהמתח דאז, עם חבלש הפרטי כהתי גלמות הגיבור האמריקאי האחרון, ועם זיקה לא רק לתפאורה, לתלבושות ול- שפה של הימים ההם, אלא גם לסיגנון הקולנועי שהיה מקובל אז. אולם מאחרי החזית הזאת, ג'ונתן פולנסקי כפי שהיה: ילד גורא המשלח את בדיחותיו הפרטיות להנאת צופיו ומעריציו, וממשיך לתאר את המין האנושי באותה הנאה מאווכיסטית של מי שמצפה מבנימינו לגרוע ביותר, ומחייך בסיפוק למחשבה כי לא יתאכזב. ציינטאון, הוא מעשה בבלש פרטי בי שם ג'י ג'י, גיטס, המתמחה בגילוי נשים בוגדניות ומספק ראיות לגירושין, ואומנם, הסרט מתחיל עם אשה שניכנסת למישרד ומבקשת גלולת מה עושה בעלה בזמנו

פולנסקי (שמאל) מכיין את ניקודסון ב"ציינטאון"

בלש עם אף מעור

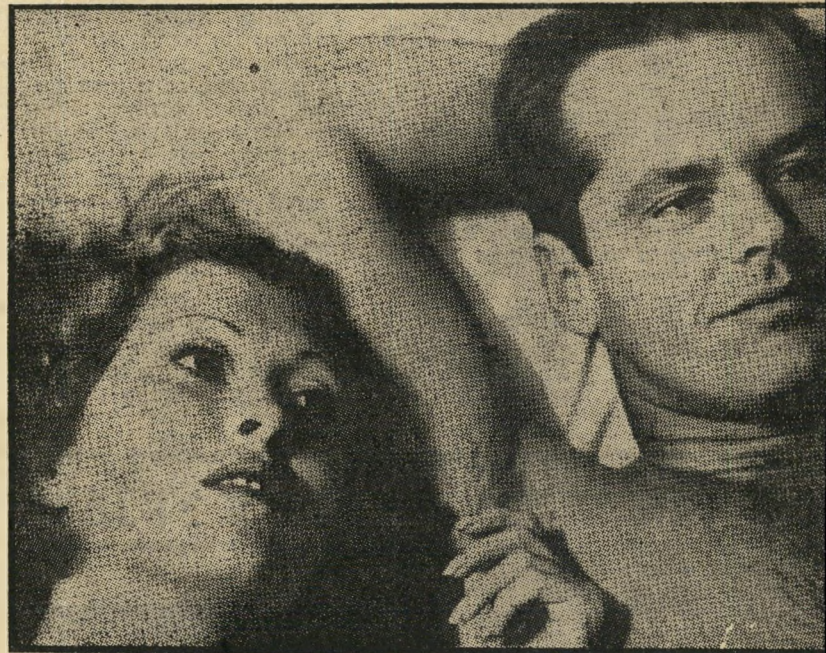
כלומר, לא רק שאינו צדיק, הגיבור הזה, אלא אפילו דקורטיבי לא נותנים לו להיות. זרק משום שמדובר בג'ק ניקולסון, שניתן באישיות המסוגלת לפרוץ מבעד לכל תחבולות ומסיכה, מצליח התר- גיל לשעשע את הקהל, ולא להתרעע. ואולי אין זו אלא הצלחה נוספת של פולנסקי, שידע לבחור את שחקניו. הרי מאזומתמיד נחשב אמן גם בבחירה, וגם בהדרכה. "הוא יודע בדיוק מה הוא רוצה ממך, ואיך להשיג זאת", אמר עליו ג'ק מקגאוורן המנות, הפרופסור מטליחה, אחת נוסף את צווארי, אחד משחקניהתיאטרון הגדולים של אירלנד, וממבצעי המעולים של סמיואל (מחכים לגורדו) בקס.

כולם מרוצים. ממש כפי שבחירת תפאורה, עורך, צלם או מוזיקאי, הם הצל- חות אישיות של פולנסקי. כאן, כמו בסר- טים קודמים, "הצרה איתו, שאי אפשר למכור לו מעשיות", אמר עליו פעם, הצ- למ חבריטי דאגלס סלוקומב, "בא מהנדס- קול ואומר לו שאי-אפשר להקליט סצינה, הוא מייד יאמר לו באיזה מיקרופון להשי- חמש, ומסתבר שהוא תמיד צודק."

מי שהטיל ספק בכך שכולם מרוצים, יכול היה לעקוב אחר מאוני ההכנסות של הסרט באמריקה, שמאז תינוקה של רוזמארי, לא ידע פולנסקי כמותם. וזה רק מוכיח כי כאשר מסתובבות שמועות בעור- למסרטים, כדאי מאד להאזין להן ולתת- נהג בהתאם. רק כך מתעשרים מסרטים.

שונה בסרט, למשל, מראה צילום שחור- לבן של אישה, רגליה פשוקות וברכיה מורמות מעלה, וביניהן גותן גבר. כפי ש- מתברר מיד, זהו אחד מאותם הצילומים שגיסט, "הגיבור", מספק ללקוח שביקש שיעקבו אחרי אישתו, והוא אפילו אינו מתבייש בכך, הגיבור הזה, אשר לגיבור רה, היא בדיוק התגלמות עולמו של פולנסקי. יפהפיה מושלמת, אבל יש לה כתם בעין, ללמד על כל הכתמים ותפג- מים שאינם נראים לעין. כל האנשים כאן בורדים, כל אחד ניתן למכירה במחיר זה או אחר, וציינטאון (הרובע הסיני של לוס-אנג'לס), שעליו משוחחים מזמן לזמן בסרט ובו מתרחשת הסצינה האחרונה, הוא מעין מאגר ניסתר של כל מה שמענה את הדמויות בתת-ההכרה, מעין ים של פרויד. תוך כדי צפייה בסרט אפשר, כמובן, להיפגש עם כל מיני זריות נוספות נוסח פולנסקי: נכה אלים וצמא-דם, בלונדית עם פנס כחול בעין, גנן יפני, שגם אם העולם יתמוטט סביבו, ידאג רק לשלום הדשא שלו, ופולנסקי עצמו נועץ סכין באפו של הגיבור, מבתר אותו בקלילות, וקילוח דם פורץ בעליצות ומכסה את פניו של גיטס.

וזאת, כמובן, עוד אחת מאותן בדיחות פרטיות של פולנסקי. אם דוגלד פלונס הסתובב באיפור נשי במבוי סתום, מת- קשט ג'ק ניקולסון בתחבושת גדולה, ה- מכסה את אפו ומחצית פניו, במשך מר- בית הסרט.

ניקודסון ודאנאווי ב"ציינטאון"

בלונדית עם כתם בעין

הפנוי, מה שניראה תחילה כחקירה פשו- טה, מתפתח לפרשה מסועפת הכורכת בתוכה מעשי רמאות במיפעליהמים של לוס-אנג'לס, ספסרות קרקעות, רצח, מיר- ליונר מוזר ובתו המזורה לא-פחות, וסיום המשאיר את הצופה באותה תחושת מור- עקה בפני עולם רקוב, האופיינית לכל סרטינו של פולנסקי.

בדיחות פרטיות. אולם לא רק הסוף נושא את סמניו של האיש. התמונה הרא-

אפשר להוציא מפולנסקי מין תינוקה של רוזמרי כזה, שאפשר ללקק את האצבעות. ועוד אומרת השמועה בעולם הסרטים, שחברת פאראמונט הסכימה להפקיד בידיו את ציינטאון, רק משום שהיא חבה לו חוב מוסרי כלשהו, אחרי כל הכסף שעשה עבורה עם תינוקה של רוזמרי. אבל שום חברה מיסטרית ממלחת, שבעליהמניות שלה עוסקים בנפט בניו-יורק, תכיר חודה עדיכדייך שתאמר למישהו, ויהיה זה אפילו פולנסקי: "קח את הכסף ועשה בו כאות נפש". לא ולא, הם שמם מעליו את אחד הסוחרים החריפים שיש היום בעולם הסרטים, שחקן כושל-לשעבר ש- הפך מנהליההפקה המצלחת ביותר של השי- נים האחרונות, בשם רוברט אונס (בק המיבצעים הנקפים לזכותו: סיפור אהבה, הסנדק, גאטסבי הגדול). שישגיח פן יש- תולל הילד הנורא יתר על המידה.

סטיית איבולות. ועוד שמועה, והיא מספרת כי בזמן ההסרטה חירף פולנסקי וגידף את האיש שהציע לו כל הזמן מעל לכתף, ניפוף במיסרפיים בכל פעם שהת- כוון לצלם סצינה בפעם ה-45, ובכלל, לא נתן לנשום לרווחה.

כל אלו, כמובן, שמועות, והן מהוות חלק בלתי-נפרד מהילת הזוהר שמלווה את רומן פולנסקי, מאז הדהים לפני תריסר שנים את העולם כולו בסכין במים.

ראיית-העולם המזורה שלו, יקום ש- בו הכל נראה גורמלי למראית-עין פרט לניצוץ קטן של טירוף, המשתלט בסופו של דבר על היקום כולו, הסטיות האוכ- לות את גיבוריו, מחזות אימים וזוועה, וחיים פרטיים סגנוניים הנראים כמו חלק מן הסרטים, עדיכדייך שאפילו הרצח מסמריהשיער של אשתו, שרון טייט, בחור דש השמיני להריונה, נראה כסצינה מתור- כם — כל אלה הפכו את פולנסקי דמות מקובלת על טווי החדשות בעיתונות, לא פחות מאשר במאמרי המחקר של ביטאוני- הקולנוע המיקצועיים.

מכאן ציינטאון, סירטו החדש של פו- לנסקי, צריך בעצם לגעת לכולם. אמנם

דיאלוג

למוכונת יריה

חבורת בורסלניו בע"מ זהו, תל-אביב, צרפת) — כפי שחשם אומר בבירור, זהו המשך לסרט קופתי אחר, בורסלניו, שהיה בזמנו סנסציה בצרפת, יותר בשל שיתוף הפעולה בין שני הסופר-כוכבים דלון ובלמונדו ומסעי-הפירסום — מאשר בזכות מעלותיו הקולנועיות. אולם, כפי שהיה אותו בורסלניו, מעשיית-פשע על שני צעירים שאפתניים המשתלטים על העולם התחתון במאר- סי, הרי לפחות במחצית הראשונה היתה בו מעט אווירה, דלון ובלמונדו חקרינו סביבם מזוהרם הכוכבי, ולידידות ביניהם היה לפחות מיקצת מן המימד האגדי שאיפין פעם סירטי גנגסטרים מעולים.

הפרק חשני, לעומת זאת, מצטיין בכך שבלמונדו נעלם. הוא מת בסוף הפרק הראשון, כניראה מפני שדרש שכר גבוה מכדי שישבו ויעלו אותו מן הקבר. דלון נותר לבדו, עם תפאורות נאות של בורדלים משנות השלושים, מכר- ניות של התקופה, ועם הרבה מאוד מכוונות-ירייה, להן נכתבו שורות הדיאלוג העיקריות בסרט.

אומנם יש כמה תוספות המשונות בתסריט השני, להבדיל מן הראשון. שחר-סמים במאריסי, פוליטיקאים מכורים לעולס-התחתון, שחיתות במישרה וכן חלאה, אלא שזה מוצג בצורה מגושמת מאוד, כתיכונות המבק- שת להוכיח כי עושי הסרט "ערים לרוח הזמן", ולא כחלק בלתי-נפרד מן הסיפור עצמו.

דילון: בורדלים משנות השלושים

ואשר למישחק, שאינו מבריק ממילא, יש בו חריג אחד צורמני במיוחד. זוהי בחירתו של ריקארדו קוצ'יולה, אותו איטלקי עדין-נפש וקטן-קומה מסאקו וואנטי, לי תפקיד הנבל צמא-הדם. זו צריכה להיות תערובת של היטלר ואל קאפונה, אבל מה שיוצא לו, למיטכן, זו רק קריקטורה מעוררת-חמלה.

הקונסול השוב

כבר סיפרתי לכם בזמנו על קונסול אר-גנטינה בישראל ג'ורג'יו ד'ורג'יו, שהיה חתך משגע ומשכיל וגרוש מדוגמנית יפה פיה, וגם מחזר במרץ אחרי שתי תתיכות רציניות, האחת מזרני רייס-דייוויס,

שהיא אשתורלשעבר של אתם יודעים מי, והשנייה הדוגמנית **שלומית אמיר**. סיכ פרתי לכם שכבוד הקונסול זנח את הדוגמנית לטובת המיסעדרנית, ועוד סיפרתי שהמיסעדרנית נסעה לה לטהרן כדי לעיין

שלומית ג'ורג'יו מסעדרנית במקום דוגמנית

הזמרת מסבין

יש לה קול נדיר ביופיו עם המון עוצמה. היא יושבת ליד הפסנתר של אחד ממועדוני הפיאנובר בתל-אביב, ומרכזת סביבה קהל מעריצים רב.

יש כאלה הטוענים בפירוש כי הם באים לשם אירוק כדי לשמוע את קולה של **אורלי גופר**, שתוך זמן קצר הפכה הזמרת האהובה ביותר מבין אלה המופיעים במועדוני הלילה ובפיאנוברים של ת"א.

לאורלי בת ה-18 יש ייחוס מישפחתי בדמותה של אחותה הבוגרת ממנה גליה, שהיתה בזמנו נערת-יוזר ידועה ויפהפיה, עד שנישאה לסטודנט המכסיקאי **בנמו זכריאס**, ועברה לגור איתו בקליפורניה. היא מזמרת שירי נשמה ובלוז, ואם קשה להבחין במיבטא הישראלי שלה, הרי זה רק בגלל העובדה שבילתה תשע שנים מ-18 שנות חייה בארצות-הברית, בחברת אביה שהוא מייבא בתים טרומיים, אימה שהיא עקרת-בית, אחותה המפורסמת גליה, ועוד אחות צעירה בשם רונית.

בינתיים גרה אורלי בבית הוריה שבי סבין, ההרפתקה שלה עם הצבא היתה קצרה, כי אחרי שחווילה החזיקה בצבא מעמד בדיוק שבועיים, ושוחררה מכיוון שהמשמעת שם לא בדיוק הסתדרה איתה. עד לפני כמה ימים היה לה חבר בשם **ג'יב**, בן 17 בסך-הכל, וכעת היא כבר לא יודעת בדיוק אם הם חברים או לא. זה לא ברור.

מובן שבפיאנובר לא חסרים לה מחזריים. היא מתנהגת בחביבות עם כולם, ונהנית ממעמדה כחביבת הקהל. פעם אחת

החברה הכי טובה

היא תמיד החברה הכי טובה של כו'לם, לאף אחד אין חברה יותר טובה ממנה, ואף אחד הוא לא חבר יותר טוב של מישהו מאשר שלה.

אבל הצרה איתה היא, שהיא תמיד החברה הכי טובה גם של הבעלים של החברות הכי טובות שלה. לא חסר וחלילה שאני מאשימה אותה, כי לגמרי במיקרה הבעלים האלה הם גם יפים, אינן טיליגנטיות, מצליחים ומקסימיים מיקצועיים. לגמרי במיקרה הם גם הבעלים של החברות הכי טובות שלה. כי לגמרי במיקרה קרה שכל החברות שלה חתנו עם כאלה מוצלחים ואילו היא, שהיתה תמיד הכי יפה, הכי סכסית וחכי מצליחה אצל בחורים, נשארה לבד.

אני גם לא מאשימה את כל הבעלים האלו שהיא הופכת פיתאום החברה הכי טובה שלהם. לא רק בגלל חסיבות ש-צינתי לעיל, כי אם גם בגלל העובדה שהם הכירו אותה עוד בזמן ולפני שהכירו את הנשים הפרטיות שלהם, וכך הם בלי יוצא מן הכלל בילו לילה אחד או שניים במיטתה לפני או אחרי שהתחתנו.

החברה הכי טובה הזאת דואגת באופן קבוע לנשים של החברים הכי טובים שלה. עם מבט תמים עד כמה שאפשר היא מספרת בקול פתטי, שהאישה של האובייקט הנוכחי היא בעצם האשה הלא-נוכח בשבילו, ואילו היא היא ולא אחרת זו שתבא לאיש את הגאולה ו-תשחרר אותו מעולם של הטרדנית ושל ילדיהם הצווחניים.

בכל המיקרים, אבל בכולם בלי שום חריג נשבר להם, לבעלים של החברות הכי טובות שלה, עוד הרבה לפני שהנשים שלהם עצמן מבינות במה דברים אמורים.

וזוהי בדיוק הסיבה שאני כותבת מה שאני כותבת. זה רק בשביל שהחברה הכי טובה שלה הנוכחית, שידועת שהיא נמצאת כעת עם האיש שלה, תביא את הנתונים האלה בחשבון ולא תותור. כי פשוט אין טעם בעוד חודש מכסימום יישבר לו לבעל העליו וחובב-ההרפתקאות, והחברה הכי טובה תצא לחפש חברות הכי טובות חדשות.

בהצעה שהופנתה אליה בעניין גיהול מור עדון-לילה ומיסעדה שם, שטח שבו היא מתמצאת, כידוע, מעל ומעבר.

או לא די בזה שהבעל-לשעבר של הריסעדרנית האמורה זרק מהפיאנובר שלו את הדוגמנית שלומית אמיר, כשהוא חרשד בה כי היא ולא אחרת היא זו שהגריבה לאזוני את הסיפור על הקונסול השובב ועל מגדל. והנה, איך שאני יוצאת לי בענייני עבודה לבילויים במקומות הריבילוי שעוד נותרו לפליטה בעיר הזו, ואת מי רואות עיני, ישובים להם זה לצד זה ולוגמים מתוך כוסות הוויסקי שבידיהם, כשהם נראים מאושרים בעליל, אם לא את הדוגמנית שלומית אמיר העושה חייל בעת האחרונה ולמרות המצב הקשה מצ-טלמת המון לשבועונים-נשים ולמדוריי אופנה, ואת כבוד הקונסול ג'ורג'יו דורפונט בכבוד-רובעצמו.

אז כמו שאני מצטרפת לי אל שולחנם ולוגמת ההוויסקי שלהם, מזהירה אותי שלומית שחסי-חלילה אין ביניהם שום דבר, ושכלל יש לה חבר קבוע בשם **איי-צ'יק**, ושלא ייכנסו לי שום גזקים לראש. הם סתם נמצאים פה כדי לשתות לזכר הידידות הישנה וגומה.

אז אחרי שהעפתי מבט או שניים בי קונסול החלטתי, עם די על הלב, שאני במקומה, לא הייתי מתנצלת, אלא דווקא מנצלת את ההזדמנות לחזור היישר לזרורעותיו של המאהב הדרום-אמריקאי המקסיים. אבל אני, כידוע, לא היא. ואילו היא, כאמור, טרענת שזה לא הוא. מילא, יבושם לה.

מי מכיר? מי יודע?

???

המפקחת באה

אורלי

ייחוס משפחתי

היא אפילו הלכה משם עם אחד מפורסם נורא שהיא לא זוכרת את שמו, משום מה, אחרי העבודה, כדי להמשיך את הריבילויים, אבל זו היתה פעם אחת, יחידה ויוצאת-דופן.

מפה לשם מסתבר שמעריציה של הקיטנה הם לא סתם. שניים מאורחי הפיאנובר החליטו לצרף את הזמרת בעלת הקול המצויין לתוכניתם. אלה הם **יהונתן גפן** ו**דני ליטאני**, ואורלי כבר התחילה ללמוד את השירים שהיה עליה לשיר אי-תם בעברית.

אם תשאלו אותי, אני חושבת שבפיאנובר המסויים הזה נולדה זמרת גדולה.

להיזהר ממלכודות. הולך הבנאדם לשאוף אוויר צח ולהתריען בלילה, נכנס למסיבות ולמועדונים כדי לשוף קצת את העיניים במראה הריבילוי של העיר ולפתע נעצר לו הדורפק. הפתעה. משהו חדש נראה בשטח. ותאמינו או לא, אין דבר יותר משובב נפש מאשר לפגוש פנים חדשות, אחרות מאלה שראית אתמול ושלשום ומחר. אז מה שקרה בשבוע שעבר לכל אלה שבאו למסיבת סיום ההסרטה של הסרט יהיה טוב סלומוניקו, שנערכה במועדון 77 בתל-אביב. פתאום, בין כל הכוכבניות והחשקניות וכל השאר, תפסה את העין יפה-פיה בלונדית מתולתלת, ולא היה איש שלא שאל את חברו, "מי זאת?" גם אני, "למה לא ראינו אותה קודם?" שאגו המפקחים, "היא היתה מקבלת תפקיד על בטוח."

איש לא ידע את התשובה. ואני מוכנה להתערב שגם אתם לא תזהו אותה. הסרט תכלו טוב בתמונה ונסו לנחש. זהו. נכ-שלתם. ורק בתור טובה פרטית, כדי ש-תוכלו לישון בשקט בלילה אני מוכנה להיות נדיבה ולגלות לכם את זהותה: **אסתר מילוא**, מעסקניות מיפלגת העבודה, מפקחת, פדגוגית על בתי-הספר הריבילויים, במשרד העבודה. הסעם בסיאה נוכרית.

כוכבים לכל עת

אה בעבר למחזאי הבריטי הזועם **ג'ורג' אוסבורן**, ואפילו השתתפה בחדר ממחר-זותיו (שהוסרט) הידועים ביותר אם לא הידוע שבהם: הבט אחורה בזעם.

או זהו. זוג השחקנים הגיע לארצנו היקטנטנות, ומתאכסן לו במלון דיפלומט בירושלים, שם נערכים צילומי הסרט יהלומים.

השניים, שיש להם כל אחד לחוד ילדים מנישואים קודמים, השאירו את הילדים המעורבים בבית, ולעומת זאת הביאו אי-תם את בנם המשותף בן הארבע.

אם תשאלו את מרי יור מה היא עושה כעת, היא תספר לכם שהיא עקרת-בית. שכן, מאז נישאה לבעלה הנוכחי, זנחה את הקריירה שלה לטובתו, ואם תשאלו אותי — אז כך בדיוק צריך לנהוג.

שורה הראשונה, ומאחוריו רשימה ארוכה של סרטים חשובים. בהם אדם לכל עת וסרטי-הראווה מרוסיה באהבה.

אבל בעיקר מכירים אותו בארץ בזכותו של הסרט העוקץ. שכמעט שאין חובבי קולנוע בארץ שלא ראה אותו. ריברט שאו גילם בסרט את דמותו של איש-המאפיה שאותו מצליחים **פלד ניומן** ו-**ריברט רדפורד** לסדר.

סרט נוסף שבו שיחק, והמוצג כעת בארץ, הוא חשיפת פלאהם אחת-שתיים שלוש, הנחשב גם הוא כסרט מצויין. זאת, כדי שתדעו במי עסקינן כשהמדובר בשח-קן ברמתו של ריברט שאו.

אלא שריברט שאו, מסתבר, אינו הנציג היחידי של המשפחה בכל הנוגע לענף הקולנוע. אשתו, מרי יור, היא שחקנית קולנוע ידועה בזכות עצמה, והיתה נשוי

הנציגים נראו בארץ, קול הזמיר הגיע, ותור הכוכבים נשמע בארצנו. הם מגיעים עים בזה אחר זה, ללמדכם מה מצבה של תעשיית-הסרטים בעולם. אפילו כוכב ידוע וחשוב כמו **ריברט שאו** טרם והגיע לי כאן בחברת אשתו, השחקנית **מרי יור** ובנם, כדי להשתתף בעוד סרט אהה, של במאי שאולי בארץ הוא הידוע ביותר, אבל בחו"ל הוא בהחלט לא כזה, בשם **מנחם גולן**.

אני יודעת שיש כאלה ביניכם שישאלו: מה זה בכלל ריברט שאו, אבל זה לא יהיה לכבודם, תאמינו לי. כי שאו לבד מהיותו סופר ומחזאי שכתב מחזה בי שם האיש בתא-הזכוכית, שהוא סיפורו של אדולף אייכמן ואשר בוים בידי הריבילוי **הארלד פינטר** בעצמו, והוצג בהצלחה רבה בלונדון, הוא גם שחקן מה-

חגיגת חתונה בחמישה המשכים

מחותן שפירא
הכל בגדול

ראלים מביאיתועלת ללונדון, אדורק כדי שיוכלו להשתתף בשימחת נישואי בנו, שנערכו שם.

שפירא עצמו היה מספר, בהלצה, כי כשהיה גניש דור"ח למס'ההכנסה, היה כולל בסעיף-ההוצאות גם את נסיעותיה של אשתו לחו"ל. כאשר נתבקש למסור דין-וחשבון מפורט על כך, הסביר לפקיד השומה: אני יהודי דתי, וככזה אני חייב להתייחד עם אשתי בכל ליל-שבת. לכן, עצם העובדה שאני לוקח אותה איתי לחו"ל היא בבחינת הוצאה.

על כך אמר לו פקיד-השומה שהוא מס' כים להכיר בנסיעותיה של האשה לחו"ל כהוצאות פטורות ממס, בתנאי שבכל פעם ששפירא ייסע לחו"ל, הוא יקח גם את אשתו איתו. שפירא הודיע מייד שהוא מוכן לשלם את כל המיסים.

מכאן אתם יכולים להבין בעצמכם, ש צדק מי שאמר כי מס'ההכנסה גם הוא מין אלהים קטן.

למרות קריאתו הנרגשת, של שר-האוצר, יהושע רבינוביץ, להדק את החגורה ומה שיותר מהר, עסקו השבוע רבים מראשי המדינה ועוד רבים וטובים דווקא בפיתוח אבומיהם, כדי להכין מקום להררי המטעמים ומיני התרגימא.

את הדבר הזה עשה להם יהודי ירא-שמים ושומר-מיצוות, עבדן וחבוש-כיפה, הידוע בכך שכל מה שהוא עושה — הוא עושה בגדול. היה זה איל-השטי-חיים, בעל מופעלי טכסטיל קיסריה, נצרת ונתיבות — **אברהם שפירא**.

וכליכך למה? פשוט מאד. אברהם שפירא ראה הסיא השבוע, בשעה טובה ומוצלחת, את בתו **רחל** לאיש. היתה זו החתונה הר גדולה ביותר שנערכה בישראל מזה אל-פינים שנה. החתונה נמשכה חמישה ימים וחמישה לילות, ונערכה באולמות שונים, לפי רוח העניין.

ביום הראשון התקיימה חתונה לדתיים בלבד, באולמות נפרדים לגברים ולנשים. ביום השני והשלישי התקיימה חתונה לכבודם של ראשי-השלטון, פקידי-מדינה ונכבדים שונים. בימים הרביעי והחמישי התקיימה חתונה לידידים, ולסתם עמך שהוזמנו לנצל את ההזדמנות ולאוויר את חגורותיהם, המהודקות בשאר ימות השנה.

מה אגיד לכם, הלילה השני והשלישי היו המעניינים מכולם. בלילות אלה באה לידי ביטוי מושלם שליטתו של אברהם שפירא בידיע החשוב הנדרש מאיש-עסקים מצליח: את מי לא להושיב עם מי.

אילו נערכו צילומי-אוויר של אולם ה-חתונה גילטון בתל-אביב, בשיאה של השימחת, ניתן היה לקבל תמונה מדוייקת על טיב היחסים השוררים בצמרת הכל-כלית של המדינה.

כך, למשל, ישב נגיד בנק-ישראל **משה זנבר** הרחק ככל האפשר משר-האוצר לשעבר **פינחס ספיר**; ראשי בנק הפועלים ישבו רחוק ככל האפשר מראשי בנק לאומי ודיסקונט, וראשי התעשיינים הוכיחו שוב כי אכן, יש ברירה, וישבו הרחק מראשי חברת-העובדים.

המחותן, אברהם שפירא עצמו, ניראה מאושר למדי, למרות ששניים מתוך שלו-שת מיפעליו סגורים. אולי גרמזו לכך הר עובדה שבתו, הריבה הכשרה חווה, מצאה חתן הדור בדמות בנו של יהלומן בלגי גדול.

ואולי זהו המקום לרענן את זיכרוננו המשותף. לפני כשנתיים קראתם, בוודאי, מעל דפי מדור זה, כיצד הטיס אברהם שפירא הנ"ל על חשבונו פקיד-השומה בכ"ר, פקיד-ממשלה ועוד כמה-יזכמה יש-רים.

איזה-שהוא שלב בעתיד לוותר על מישר פחתו למען האמנית הצעירה-יחסית, אף שלאחרונה הוא רואה אותה יותר מאשר את **אשתו**, למשל, ואף שלגברת אין, כידוע, שום התחייבויות מישפחתיות.

אישי-צמרת ב' הכיר את גברת-ליבו שלו, הנכחית במיסרת עבודתה, גם **אשת-רוח** זו ידועה מאד בתחומה, ש-איננו אומנם תחום האמנות הצרופה, אבל בכל-זאת. היא, לעומת גבירתו של צמרת א', כבר מזמן לא צעירה, אבל לי-אהבה, כמאמר חז"ל, אין גיל.

כל-כך, עד שלאחרונה, כאשר אושפזה הגברת בבית-החולים בשל עניין כלשהו, הסבירו מקורביו של צמרת ב' כי האיש ניראה מודאג בדיוק באותם ימים.

ובכן, אין מקום לדאגה. בצמרת השיל-טון הישראלית מלבליים פירחי-האהבה בכל ציבעי הקשת, לקראת האביב, ומר-כיחים שוב כי אין כמו לב צעיר ופתוח לריענון הזיכרון. זה שלפחות לאחד מי-אנשי-הצמרת א' וב' דנו יש בבית אשה שעולה על האחרת כמה עשרות מונים, אם לא מאה — זה כבר באמת לא חשוב. לנובלס אובליג' או לא?

לא אחז שומעים אותם אומרים כי מרוב עבודה, שאינה נגמרת אצלם מעור-לם, הם פשוט לא מספיקים לראות את האשה והילדים, שלא לדבר על דברים אחרים — חשובים לא פחות — כמו תח-ביבים וכיוצא באלה.

לא אחת רואים אותם מוסעים במכו-ניותיהם המיוחדות, בשעות-הלילה המ-אחרות, כשעיניהם אדומות ממאמץ, ורק הנהג האישי שלהם יודע מאין הם באו, ו/או לאן הם הולכים.

מאז ד"ר, מרננים, ועוד לפניו, לא הצ' ליה איש מעמיתיו להדביק את רמת היי-שגיו בכל הקשור בבנות המין היפה. אבל בכל-זאת יש כאלה המוכנים להי-שבע, כי אם שני העמיתים האלה שלו מצמחה השלטון, שעליהם אני הולכת לי-ספר לכם, ימשיכו בקצב הנוכחי, הם אר-לי לא יגיעו לרמה של אלוף-הכאריזמה הנועז, אך אין ספק שקרוב מאוד אליו הם כבר הגיעו.

אז ככה, **אישי-צמרת** (וכשאני אר-מרת צמרת, אני מתכוונת לצמרת) א' הכיר את האשה הנוכחית בחייו, שהיא **אמנית** ידועה מאד בתחומה, במסיבה חברתית רגילה, מאלו שהיא פוקדת לי-עיתים מזומנות. מאז פרחה ביניהם ה-אהבה, והיא מוסיפה ללבלב זמן רב. אלא שלא נראה שהאיש מתכוון ב-

מי ינחם את אורלי?

רגע, רגע, לא להתנפל. אורלי מסתדרת לבד. כשעה לאחר שהגיעה לאוניה ה-ידיעה המצערת, נראתה אורלי עוזבת את השטח בתברתם של שני גברברים צעירים לעניין. אז אתם יכולים להתפזר, את ה-ניחומים שלה היא תמצא כבר לבד.

רחוביץ
עם מי?

חבורת היפהפיות ישבה לה לתומה סביב שולחן מרכזי בפסח אכסדוס בתל-אביב. את עיניהם של שוחרי-הטרף הקבועים של המקום לכדה דמותה של היפהפייה הצעיר-רה **אורלי גר**, מנהלת-חשבונות במיקצור-עה.

שוחרי-הטרף ידעו, ומי שלא ידע — שמע — שידידה האישי הצמוד-לאחרונה של אורלי, **בני טוכטרמן**, נסע יום קודם-לכן לדרום-אפריקה, וכולם כאחד חיפשו אחר הרגע המתאים לעלות לרגל אל שולחנה ולנסות איזה חיזור צעיר על אורלי הקטנה.

אורלי, מצידה, גילתה התנגדות חזיתית מוחצת. היא הסבירה לכל מי שהיה רק מוכן לקבל הסברים, כי היא מאוהבת לי-גמרי בחבר שלה, ונשבעה לשמור לו-אמונים, וכן הלאה כלשון הפיזמון המוכר.

אך לפתע הגיע למקום איל-הבשר **נחמיה לחוביץ**. הוא הצטרף לשולחן היפהפיות ואז סיפר, כבדרך-אגב, כי אש-

טוכטרמן
מי נסע —

תורלשעבר **יונה**, המשגעת את כל גברי תל-אביב מאז גירושה, נסעה לה ביום ה-קודם ליוהנסבורג. יונה סיפרה לידידיה שעיפה מהסיפור האחרון שלה עם ג'ו-שאנטי, והיא נוסעת לחפש נוחמים בי-אפריקה. אבל אולי מצאה אותם כבר בדרך, כי ישב לידה, צמוד-צמוד במושב ה-מטוס, אם לא ידידה הצמוד — לשעבר, כלומר — של אורלי?

מי שלא ראה את פניה של אורלי באותו רגע, מספרים, לא ראה מימיו בן-אדם חוטף את שוק החיים שלו.

אהבה חיה ומתגוררת באוסטרליה

רותי למדה בטכניון בחיפה ואילו אמנון, כידוע, גר בתל-אביב. המרחקים עייפו אר-תם, וכך הם היו נפרדים, וחוזרים, וכולי.

ואז, ביום-חורף מפתיע לפני כשבועיים, החליטו להתחתן. את מועד הנישואין קבעו דווקא לשבוע הראשון של פסח. הם מיהרו לספר לכולם, ואפילו התחילו להתרגש. אלא שכאן התערב גורם בלתי-צפוי. אהבה, לא, לא מה שאתם חושבים, אלא דווקא אחותה של רותי, ששמה **אהבה**, המתגוררת באוסטרליה ונמצאה באותה שעה בביקור בארץ.

וכך אמרה אהבה לשניים: אם להתחתן, אז למה לא כעת, כשאני עדיין כאן? שאלו עד מתי היא כאן, ואמרה: עד השבוע הבא. זה לא היה כליכך בתוכנית, אבל בכל-זאת אמרו לה: טוב, אם תקחי על-עצמך את אריגון החתונה, נתחתן כבר בי-שבוע הבא.

אהבה לא התעצלה. השיגה פרוטקציה אצל הרבנים, ותוך שבוע ימים קצרצר מצאו עצמם רותי ואמנון נשואים כדת משה וישראל ומאושרים מזה, כאמור.

רואים מה מסוגלת לעשות אהבה-בריי-בוע?

חתן ברזילי
אהבה-ברייבוע

אני מצטערת. באמת מצטערת, לבשר-לכן את הבשורה הבאה. ואתן יכולות לי-האמין לי.

כי **אמנון ברזילי**, הכתב החתיך ור-החבוב של הארץ לענייני הסתדרות, פרש ביום החמישי שעבר — סופית, נקווה — ממועדון-הרווקים הארצי, והצטרף לנשור-אים. ולא להאמין, יש לו עוד ההעזה לי-הכריז בקול-יקולות שהוא מאושר מזה.

אמנון התחתן לו בטכס צנוע, שנערך ברבנות בתל-אביב בחוג המשפחה המצומ-צם, עם בחורה בשם **רותי אייזנברג**, שהיא חוקרת-פיזיזיים במיקצועה.

סיפור-האהבה בין אמנון לרותי ולהיפך נמשך לסירוגין איזה ארבע שנים, כשהם בכל פעם נפרדים, ומייד אחריכך שבים זה אל זה.

כשהם הכירו לראשונה, זה היה בג'ק, ללמדכם שבכל-זאת יש טעם לבזבז שעות במקום הזה. היא פשוט ישבה בשולחן סמוך לשולחנה, והוא החליט עלי-המקום ש-הוא רוצה את מיספר-הטלפון שלה. וגם אמר לה את זה. אז מה היא כבר יכלה לעשות נגד אחד שנראה כמוהו?

ואז התחיל להיות להם קצת קשה. כי

שאולי נמרי מציג שיטת ציור חדשה, קיטשית היהפוך נמר

שאולי מעולם לא ראה את כספו בחזרה. לטענתו גרף האמרגן אורי, שהריץ את מופעי הלהקה, לכיסו את מירב ההכנסות, למרות שלא השקיע בתוכנית אף פרטה.

הלהקה נסעה לאמסטרדם, ושאולי נמרי לקח על עצמו את האחריות לפירוקה. "לחבר'ה נעשה יותר מדי טוב", הוא אומר, "וזה לא ידעו מה לעשות עם עצמם, או פירקתי את הלהקה."

רדיפה

אחר המלחמה

חברי הלהקה נפוצו לכל עבר, אשתו נסעה לדרום-אפריקה, ליוגל קילנר נשאר בהולנד, יונה לוי החליטה לזנוח את הריקוד, לשמרון בראון, לפי עדותו המפורשת של שאולי, היו כל-כך הרבה שונאים, עד שקשה היה לו למצוא רקדנים שיסכימו לרקוד איתו. ואילו הוא עצמו החליט לזנוח את הריקוד לטובת הציור, ונסע אחרי אשתו לדרום-אפריקה.

ביוהנסבורג, כתום שלוש שנים וארבעה חודשי נישואין, התגרש מאשתו. עם גירור

המחול הייצוגית של ישראל ללא כל הכשרה מוקדמת, בגיל 26.

את הלהקה עזב מסיבות כספיות, לדבריו. כי הקיבוצניק הסוציאליסט הספיק להפוך בעיר לקפיטליסט שרוף, ומה שאכל אותו היה שכל פועל-במה קיבל עבור עבודתו יותר כסף מהרקדנים הראשיים.

באותה תקופה ניהל רומן סוער עם דיילת יפהפייה בשם זהבה, הנשואה כיום לצלם-הסרטים יגאל שילון.

את אשתו הראשונה (והאחרונה) הכיר מאוחר יותר. גם שמה היה זהבה, אבל בריסקו. היא הייתה גרושה יפהפייה מדרום-אפריקה, ששהתה בארץ בחברת בנה וקיבלה שיעורי-ריקוד בסטודיו של בן שבע.

זהבה, בוגרת הרויאל-באלט בלונדון, יחד עם הרקדנים שמעון בראון, יונה לוי, רותי לרמן, גליה גת, הרקדן הקנדי ליוגל קילנר ושאולי נמרי, היוו את חברי ה-להקה של ג'אז פלוס המקורית, שבעזרת המדיום הטלוויזיוני הפכה במהרה חביבת הקהל.

חברי הלהקה, שראו כי טוב אחרי הור פעת טלוויזיה אחת, החליטו לצאת במופע משלהם. משנסתבר כי הם בקשיים כל-

ביתו שברחוב גורדון פינת דיונגוף מהווה מקום-מיפגש קבוע לאלה שקצה נפשם בכסית או בפיתוי הסמוכים, והר טלפון שבחדר-השינה שלו אינו חדל ל-טרטר, כשעלפי הרוב, הקול שמעבר לקו הוא נשי.

באופן קבוע, הנראה בעליל כמתוכנן היטב, הוא "מתקשה" בויהוי קולה של המטלפנת ומבזבז זמן יקר בחיפוש אחר השם האבוד. יעד שהגברת נשברת ונער תרת להואיל בטובה ולמסור לו את שמה, הוא מספיק להשתעמם ולהרביץ כמה פי-הוקים בריאים.

בין טלפון לטלפון, בין בילוי לבילוי הוא גם מצייר. ואז מסתבר כי שאולי נמרי בן ה-33 נחשב צייר פורה, שמאחר ריו שבע תערוכות, מהן שתיים בחו"ל.

חיים משוגעים

ב"בצלאל"

את חייו הוא התחיל לא כצייר, אלא דווקא כילד שנולד בבית ציוני טוב בקיבוץ אשדוד-ייעקב. אביו, שנפטר לפני כשמונה שנים, היה דודקה נמר, מי ש-היה סגנו של מפקד הפלמ"ח יצחק שדה, ומאוחר יותר מנכ"ל משרד-התחבורה. כשהתגייס לצבא, גמר שאולי עם ה-קיבוץ. אך הוא, כבנו של אביו, לא בייש את הפירמה, התגייס ליחידה נבחרת של גולני והשתחרר בדרגת סגן. מייד לאחר-מכן ירד ירושליימה, ונרשם ללימודים ב-בצלאל.

בבצלאל, היה חבר בלהקת-הריקודים המפורסמת, שחבריה היו סטודנטים כמו כתבת-הטלוויזיה והקריינית דהיום שרי רז ובעלה דן בירון, ורקדן להקת בת-שבע דהיום אהוד בן-דוד.

הלהקה היוותה אז את מוקד האירועים החברתיים בעיר. נשפים כגון נשף תרפ"א-נים, המישפטים ויום-הסטודנט, שהיו עושים את החיים הסטודנטאליים בעיר מעניינים יותר, התקיימו בהצלחה א-דירוק לאחר שלהקת הסטודנטים המרקדת הוא-לה ליטול על עצמה את אירגונם.

החבר'ה, שהיו, לדברי שאולי, תפרי-נים לאללה בימים ההם, היו יושבים ב-בכחוס או אצל יוסי אחונה בפרוט-פוט ש-במרתפי סורמאללה, ושותים על החשבון שלא שולם עד עצם היום הזה.

שאולי עצמו התגורר במחסן של סולל-בונה ברוממה, בתואנה שהוא שומר על המחסן, אך קירות העץ של אותו מחסן יעידו, כי מעולם לא ראו אותו שם בלילה.

החברה הקבועה שלו באותם ימים, ה-מעוררים בו נוסטאלגיה שמצעת את עי-ניו, היתה נורית פלטשר, בתה של המורה לפיתוח-החן לאה פלטשר. נורית היתה תלמידת האקדמיה למוסיקה ושאולי ה-מאוהב, שהתגורר באותה עת בשכונת בית-הכרם, היה הולך מידי לילה מביתה של דורית ברחוב הפלמ"ח לבית-ו-שלו מרחק רב מאד של קילומטרים, דרך עמק המצלבה והאוניברסיטה ברגל, כי אז עדיין לא הירשו בעלות-הבתים לחברים של הדיירות שלהן להישאר עד הבוקר.

ריקוד

בגיל 26

כשנסתיימו לימודיו בירושלים לא חזר שאולי, כאמור, לכור מחצבתו, הקיבוץ, כי אם הגיע היישר לתל-אביב. באותה תקופה חיפש המפיק גיורא גודיק רקדנים להצגה איי לייק מייק. למרות שלא היה לו ניסיון קודם בריקוד מקצועי, עבר שאולי את המיבחנים, והתקבל ל-מחזמר כרקדן ראשי.

מייד לאחר שירדה ההצגה הוזמן לרקוד בלהקת בת-שבע וזי שמתלהב מרודולף נוראייב שהתחיל לרקוד רק בגיל 18, כדאי לו שישים לב לשאולי נמרי, שהחל את הקריירה שלו כרקדן מיקצוען בלהקת-

הכושית

ג'והנה, שאותה פגש נמרי ברחובות יוהנס" בורג והזמינה לסטודיו שלו, מבלי שיעלה כלל בדעתו כי הזמנה מסוג זה עלולה ל-טבך אותו עם החוק בדרום-אפריקה.

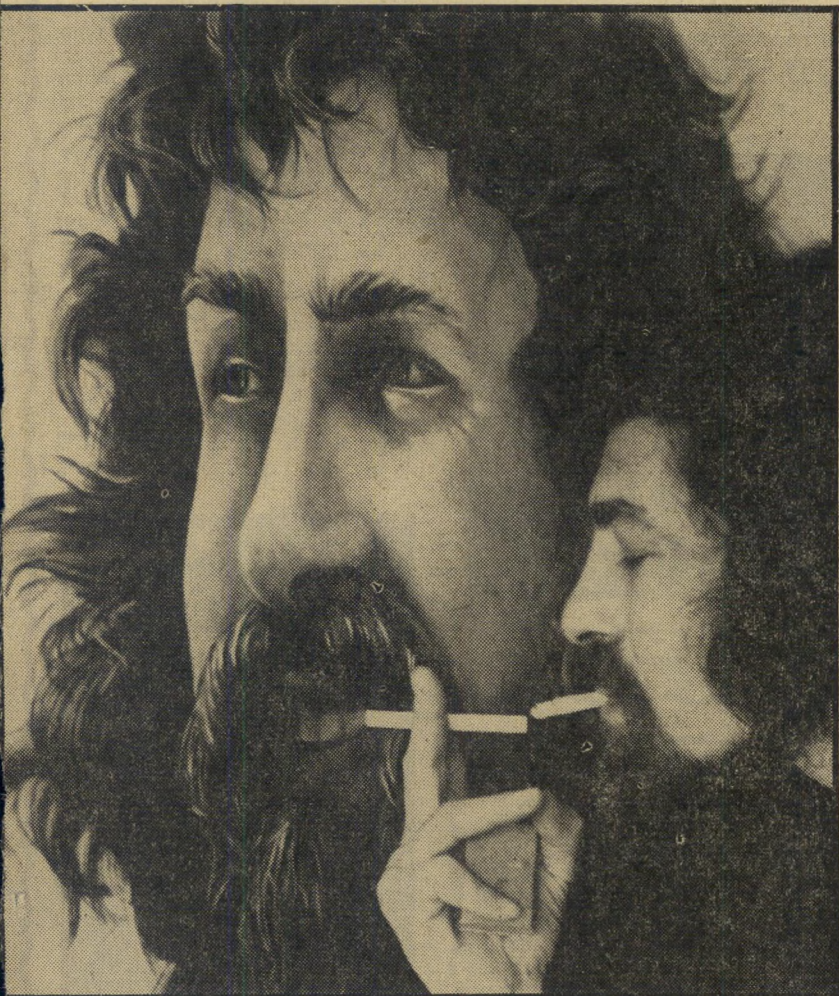
הוא אינו מרושל בלבד, אינו בלתי

מגולה ושערו אינו ארוך מדי, עיניו אינן אדומות, ציפורניידייו אינן מזוהמות, ובכלל, הוא נראה יותר כנער-זוהר המקפיד בלבד, מאשר כצייר בזהמי. נכון שהוא לא רואה את הבוקר לפני הצהריים, אבל לעומת זאת הוא גם לא רואה את הלילה לפני הבוקר. הוא מגדיר את עצמו כחיה חברתית, וכציפור-לילה ידועה. מאלו הנראות בכל מקום בכל שעה משעות הלילה, החל מ-בתי-הקפה, עבור את המסיבות וכלה ב-מיסבאות ובפיאנגרברים.

נמרי

הצייר בן ה-33 מקובל מאוד בחברה, ואהוב בארץ 19 מייחד על בנות המין היפה, המעסיקות את הטלפון שלו 24 שעות רצופות ביממה.

דיוקן-עצמו

של שאולי נמרי, שצויר על-פי תצלום שלו אשר צולם, לדבריו, בעת שהיה בגילופין. שאולי נראה בציוור מרוצה מאוד מעצמו, בדמות איכר, איש-אדמה או פועל-בניין, שגאוותו על עמל-כפיו

שני, ואחרי שיצא בתערוכה שנערכה ב-גלרייה יוקרתית ובה הצליח, לדבריו, למכור את כל התמונות, שב ארצה, הציג תערוכה נוספת ונסע לארצות-הברית. שאולי ישב בניו-יורק, במרכז מנהאטן, והתחיל לעבוד. באמצע פרצה מלחמת יום-הכיפורים, ולא איש כשאולי יספיד את המהפכה. כשהגיע אל מפקדת קציני צנחנים ראשי וביקש שייגיסו אותו, אמרו לו כל הכבוד, אבל תחכה בשקט על הדשא. הוא לא חיכה, רדף אחרי היתידה

כליים, לקח שאולי נמרי את 15 אלף הלירות שהצליח לחסוך מתערוכתו ה-ראשונה, בה מכר את כל התמונות, ואמר לחבר'ה: "מזה נחיה ומה נעבוד". הוא גם מישכן את דירתו, ובלבד שלחבר'ה יהיה מה לאכול, כדי שיהיה כוח לרקוד. ארבעה חודשים תמימים עבדו על ה-מופע "הכי יפה בארץ", כפי שקורא לו שאולי. הם הופיעו 127 פעם, בעוד ש-להקת בת-שבע הופיעה רק שלוש פעמים בתוך חודשיים.

בחורותיו?

ליטוש סופי

מעניק שאולי לצורה של דייאן. הוא צייר אותו אחרי שהקרין את דמותה של דייאן דרך מקרן, ועבר עליו במכחול. אחר השתמש בכעשרה צבעים להשיג לגוון העור המדויק שהוא רצה.

שלו בדרום, וכך לא הפסידה אותו המלחמה. אחרי שמילא את חובתו לעם ולמולדת וראה שלא צריכים אותו יותר, שב ל-ארצות-הברית, ושם גילה את שיטת הציור המהפכנית שהשפיע על הציור שלו יותר מכל.

הוא, שצייר קודם-לכן בסגנון פיגור-טיביסוריאליסטי, התוודע אל ציירי ה-היפר-ריאליזם, ואל השיטה המהפכנית שבה מציירים בסך-הכל כמניין ציירים בעולם: הפוטוריאלים.

הפוטוריאלים

משתלט

הגעתי למסכנה שזיבלו לאנשים יותר מדי את השכל עם אבסטרקט. מסביר שאולי. "אמיתי לעצמי, למה לא נעשה דברים פשוטים, פשוטים עד כדי כך שאנשים לא יאמינו שאפשר בכלל לעשות את זה ביד. וזה נכון, כי למעשה אין היום שום מכשיר טכנולוגי בעולם המסוגל להפיק מוצר מוגמר שייראה כמו העבודות האלו."

גם מבחינת הצבע וגם מבחינת טכנית, יש בפוטוריאלים כל הפריבילגיות שה-טכנולוגיה יכולה לספק, כמו צבעים

בעת שצולם כעובד-אדמה, שבע-רצון מאד.

החברה

אוויר לנשימה

אין הוא אוהב להיות לבדו בזמן שהוא מצייר. יכולים להיות עשרות אנשים בבית, לו זה לא מפריע, כל זמן שלא נכנסים לחדר המשמש לו כסטודיו. את עבודתו הוא מגדיר כ-"אינקובטורית". ברגע שבו הוא מפסיק לצייר, הוא זקוק לחברת אנשים כמו לאוויר לנשימה. כשר הוא מוכר תמונה, הוא אינו חוסך את כספו לימים קשים, אלא יוצא ועורך מסע-קניות מטורף, כמו זה האחרון שבו קנה לו כעשר חולצות יקרות במיוחד, בכל צבעי הקשת.

תמונותיו של שאולי מוצגות בדירתו, ובביתה של אמו בחיפה. בביתו של שאולי מוצגות, לצד מיספר תמונות שנותרו לו מהסיגנון הסוריאליסטי-פיגורטיבי שבו צייר קודם-לכן גם התמונות הראשונות שאותן צייר בסיגנון הפוטוריאלים.

למרות שכמה אנשים גילו כבר התעניינות בסיגנון החדש ורצו לרכוש את הי-תמונות, קשה לו לשאול להיפרד מהן, והוא דורש עבורן מחירים אסטרנומיים מבלי להניד עפעף. עבור תמונתה הענ-קית של דייאן, למשל, הוא דורש סך של 100,000 לירות ישראליות, וקצת קשה להתייחס ברצינות לדרישה זו, אם-כי שאו-לי עומד בתוקף על דעתו שהוא מתכוון ברצינות גמורה לסכום הנכבד מאד הזה. על הכן שבחדר המשמש לו כסטודיו, מתוח בד חדש ועליו מיספר שירבוטי-מיכחול בלתי-ברורים. עבודה ראשונית על ציוד פוטוריאליסטי חדש. הפעם מת-כוון שאולי לא לצייר דיוקן בלבד, אלא להוסיף לו אלמנט נוסף, כדי לגוון.

פנינה

רוחנבלום היתה עדיין יל-דה צעירה ותמימה, כאשר ראה הצייר לאיה כיוון תפתח הדוגמנית.

בין מירי לדייאן

עומד הצייר שאולי נמרי. את מירי עינבר פגש בניירורק וצייר אותה. את דייאן, ידידתו של חברו הטוב ביותר, צייר על-פי תצלום שצילם בעצמו. למטה: ציור בסיגנון הישן.

למרות שידידיו הקרובים מתנגדים ל-סיגנון החדש שבו הוא מצייר, משוכנע שאולי כי הסיגנון הזה אינו אופנה בגדר חולפת, אלא הוא ייכנס לקלאסיקה של הציור, ואיננו מתרשם מכך שיותר מכמה משוגעים-לדבר, לא התקבל הפוטוריאלים על טעמו של איש.

הסיגנון

המשופר-ביותר

בדבקות הוא מספר על תערוכות מדהימות של ציירי הפוטוריאלים, שהתקיימו כבר בניירורק, ובהן הוצגו ציורים ענקיים-מידים ובעלי עוצמה מד-הימה, לא רק דיוקנות של אנשים אלא גם מכונות, אופנועים ומכוניות.

צייר אחד אף הגדיל עשות, סיפר שאו-לי במסיבה שערך, וצייר ציורים של גורי-טאות. על כך אמר לו ירדו מיד: "גם הבחורה החדשה שאתה מצייר היא גורי-טאה."

תוכניתו של שאולי לעתיד הקרוב היא לצייר ציורים אחדים, שיספיקו לעריכת תערוכה שהוא עומד לפתוח. בתערוכה הוא מקווה להציג את הסיגנון החדשני והמפכני, לדבריו, בפני הציבור הרחב, אין לו כל ספק כי הפוטוריאלים הופך במהירות הסיגנון המדובר ביותר בציור בשנים הקרובות.

הנה קרה שוב!

המייטרה כלאה ילד בן 14

בין עבריינים מבוגרים ואחרי מותו

הופצה גידסה כי מת מהתקף לב

ילד

נדצת

בתחנת

הנדישטרה